

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 16 listopada 2005 r.

Nr 175

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO:

1951 - Nr 54 z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego..... 10172

ZARZĄDZENIE DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO W GDYNI:

1952 - Nr 23 z dnia 9 listopada 2005 r. w sprawie określenia granic pasa technicznego na terenie gminy Braniewo (powiat: braniewski, województwo: warmińsko-mazurskie)..... 10216

1951

ROZPORZĄDZENIE Nr 54

Wojewody Warmińsko-Mazurskiego

z dnia 10 listopada 2005 r.

w sprawie obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego.

Na podstawie art. 23 ust. 2, art. 24 i w związku z art. 153 i art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, Dz. U z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na terenie województwa warmińsko-mazurskiego położone są następujące obszary chronionego krajobrazu (OChK), zwane dalej „Obszarami”:

- 1) „Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Nogat” („OChK Rzeki Nogat”), o powierzchni 2 738,5 ha, położony na terenie powiatu Elbląg, w gminach: Elbląg i Gronowo Elbląskie;
- 2) „Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Drużno” („OChK Jeziora Drużno”), o powierzchni 11 738,9 ha, położony na terenie powiatu Elbląg, w gminach: Elbląg, Markusy, Pasłęk i Milejewo;
- 3) „Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Dzierzgoń” („OChK Rzeki Dzierzgoń”), o powierzchni 2 413,0 ha, położony na terenie powiatu Elbląg, w gminie Rychliki;
- 4) „Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Wąskiej” („OChK Rzeki Wąskiej”), o powierzchni 8 019,5 ha, położony na terenie powiatów Elbląg i Ostróda, w gminach: miasto Pasłęk, Pasłęk, Godkowo, Morąg, Miłakowo;
- 5) „Obszar Chronionego Krajobrazu Wysoczyzny Elbląskiej - Zachód” („OChK Wysoczyzny Elbląskiej - Zachód”), o powierzchni 1 873,1 ha, położony na terenie powiatu Elbląg, w gminach: Elbląg, miasto Elbląg i Milejewo;
- 6) „Obszar Chronionego Krajobrazu Wysoczyzny Elbląskiej - Wschód” („OChK Wysoczyzny Elbląskiej - Wschód”), o powierzchni 5 805,9 ha, położony na terenie powiatów Elbląg i Braniewo, w gminach: Milejewo, Tolkmicko, Młynary i Frombork;
- 7) „Obszar Chronionego Krajobrazu Wybrzeża Staropruskiego” („OChK Wybrzeża Staropruskiego”), o powierzchni 1 768,5 ha, położony na terenie powiatu Braniewo, w gminie Braniewo;
- 8) „Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy” („OChK Rzeki Baudy”), o powierzchni 16 677,8 ha, położony na terenie powiatów Braniewo i Elbląg, w gminach: Braniewo, Frombork, Tolkmicko, Milejewo, Młynary, Wilczęta i Pasłęk;
- 9) „Słobicki Obszar Chronionego Krajobrazu” („Słobicki OChK”), o powierzchni 5 035,6 ha, położony na terenie powiatów Braniewo i Elbląg, w gminach: Młynary, Godkowo i Wilczęta;

- 10) „Obszar Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego” („OChK Kanału Elbląskiego”), o powierzchni 30 149,8 ha, położony na terenie powiatów Elbląg, Ostróda i Iława, w gminach: Rychliki, Pasłęk, Małyty, Zalewo, Miłomłyn, Morąg, Iława, Ostróda i Ostróda miasto;
- 11) „Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Iławskiego” („OChK Pojezierza Iławskiego”), który składa się z dwóch części: „część A” i „część B”, oddzielonych od siebie obszarem leżącym na terenie województwa pomorskiego, o łącznej powierzchni 13 031,7 ha (w tym „część A” 9 785,7 ha, „część B” 3 246,0 ha), położony na terenie powiatu Iława, w gminach: Zalewo, Susz, Iława i Iława miasto;
- 12) „Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Iławskiego – Wschód” („OChK Pojezierza Iławskiego – Wschód”), o powierzchni 2 062,5 ha, położony na terenie powiatu Iława, w gminie Zalewo;
- 13) „Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Liwy” („OChK Rzeki Liwy”), o powierzchni 1 937,2 ha, położony na terenie powiatu Iława, w gminie Susz;
- 14) „Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Goryńskiego” („OChK Jeziora Goryńskiego”), o powierzchni 1 463,0 ha, położony na terenie powiatu Iława w gminie Kisielice;
- 15) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy” („OChK Doliny Dolnej Drwęcy”), o powierzchni 17 472,4 ha, położony na terenie powiatów: Iława, Ostróda i Nowe Miasto Lubawskie, w gminach: Iława, miasto Iława, Ostróda, Lubawa, miasto Lubawa, Nowe Miasto Lubawskie, miasto Nowe Miasto Lubawskie i Kurzętnik;
- 16) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Wel” („OChK Doliny Rzeki Wel”), o powierzchni 5 254,1 ha, położony na terenie powiatów: Nowe Miasto Lubawskie i Iława, w gminach: Nowe Miasto Lubawskie, Lubawa i Grodziczno;
- 17) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Górnej Drwęcy” („OChK Doliny Górnej Drwęcy”), o powierzchni 8 039,5 ha, położony na terenie powiatów: Ostróda i Olsztyn, w gminach: Ostróda, Olsztynek i Grunwald;
- 18) „Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórz Dylewskich” („OChK Wzgórz Dylewskich”), o powierzchni 14 483,2 ha, położony na terenie powiatów: Iława, Ostróda, Lubawa i Nowe Miasto Lubawskie, w gminach: Ostróda, Grunwald, Lubawa, Grodziczno i Dąbrówno;
- 19) „Dąbrówieński Obszar Chronionego Krajobrazu” („Dąbrówieński OChK”), o powierzchni 5 565,0 ha, położony na terenie powiatów: Ostróda i Działdowo, w gminach: Dąbrówno i Działdowo;
- 20) „Hartowiecki Obszar Chronionego Krajobrazu” („Hartowiecki OChK”), o powierzchni 384,2 ha, położony na terenie powiatu Działdowo, w gminie Rybno;
- 21) „Buchnowski Obszar Chronionego Krajobrazu” („Buchnowski OChK”), o powierzchni 196,5 ha, położony na terenie powiatu Nowe Miasto Lubawskie, w gminie Grodziczno;
- 22) „Obszar Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Dębien” („OChK Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Dębien”), o powierzchni 1 757,3 ha, położony na terenie powiatu Działdowo, w gminie Rybno;
- 23) „Naguszewski Obszar Chronionego Krajobrazu” („Naguszewski OChK”), o powierzchni 206,2 ha, położony na terenie powiatu Działdowo, w gminie Rybno;
- 24) „Obszar Chronionego Krajobrazu - Grzybiny” („OChK - Grzybiny”), o powierzchni 2 084,8 ha, położony na terenie powiatu Działdowo, w gminach: Rybno i Działdowo;
- 25) „Obszar Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Słup” („OChK Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Słup”), o powierzchni 2 137,8 ha, położony na terenie powiatu Działdowo, w gminach: Lidzbark i miasto Lidzbark;
- 26) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Górnej Wkry” („OChK Doliny Górnej Wkry”), o powierzchni 4 097,5 ha, położony na terenie powiatu Działdowo, w gminach: Lidzbark i Płośnica;
- 27) „Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Banówki” („OChK Rzeki Banówki”), o powierzchni 4 528,5 ha, położony na terenie powiatu Braniewo, w gminach: Braniewo, Lelkowo i Pieniężno;
- 28) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Pasłęki” („OChK Doliny Pasłęki”), o powierzchni 43 307,3 ha, położony na terenie powiatów: Braniewo, Elbląg, Lidzbark Warmiński, Ostróda i Olsztyn, w gminach: Braniewo, Płoskinia, Wilczęta, Orneta, Godkowo, Miłakowo, Lubomino, Świątki, Łukta i Jonkowo;
- 29) „Obszar Chronionego Krajobrazu Równiny Orneckiej” („OChK Równiny Orneckiej”), o powierzchni 11 511,3 ha, położony na terenie powiatów: Lidzbark Warmiński i Braniewo, w gminach: Orneta, Pieniężno, Lidzbark Warmiński i Lubomino;
- 30) „Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Wąlszy” („OChK Rzeki Wąlszy”), o powierzchni 9 834,8 ha, położony na terenie powiatów: Bartoszyce i Braniewo, w gminach: Lelkowo, Pieniężno i Górowo Iławeckie;
- 31) „Narieński Obszar Chronionego Krajobrazu” („Narieński OChK”), o powierzchni 7 984,4 ha, położony na terenie powiatu Ostróda, w gminach: Miłakowo, Morąg i Łukta;
- 32) „Obszar Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich” („OChK Lasów Taborskich”), o powierzchni 29 941,7 ha, położony na terenie powiatów: Ostróda i Olsztyn, w gminach: Morąg, Miłomłyn, Łukta, Ostróda, Gietrzwałd i Olsztynek;
- 33) „Obszar Chronionego Krajobrazu Wzniesień Górowskich” („OChK Wzniesień Górowskich”), o powierzchni 11 067,4 ha, położony na terenie

- powiatów: Bartoszyce i Braniewo, w gminach: Górowo Iławeckie i Lelkowo;
- 34) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Elmy” („OChK Doliny Elmy”), o powierzchni 8 923,2 ha, położony na terenie powiatów: Bartoszyce i Lidzbark Warmiński, w gminach: Górowo Iławeckie, Bartoszyce i Lidzbark Warmiński;
- 35) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Łyny” („OChK Doliny Dolnej Łyny”), o powierzchni 16 429,9 ha, położony na terenie powiatów: Olsztyn, Lidzbark Warmiński i Bartoszyce, w gminach: Lidzbark Warmiński, miasto Lidzbark Warmiński, Dobre Miasto, Bartoszyce, miasto Bartoszyce, Kiwity, Jeziorany, Sępopol i miasto Sępopol;
- 36) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Guber” („OChK Doliny Rzeki Guber”), o powierzchni 14 363,8 ha, położony na terenie powiatów: Bartoszyce, Kętrzyn, Giżycko i Olsztyn, w gminach: Sępopol, miasto Sępopol, Korsze, Barciany, Bisztynek, Kętrzyn, miasto Kętrzyn, Reszel, Ryn i Kolno;
- 37) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Symsarny” („OChK Doliny Symsarny”), o powierzchni 19 329,8 ha, położony na terenie powiatów: Lidzbark Warmiński i Olsztyn, w gminach: Lidzbark Warmiński, Kiwity, Kolno, Jeziorany, miasto Jeziorany i Biskupiec;
- 38) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny” („OChK Doliny Środkowej Łyny”), o powierzchni 15 307,8 ha, położony na terenie powiatu Olsztyn, w gminach: Świętki, Dobre Miasto, miasto Dobre Miasto, Dywity, Jonkowo, Barczewo, Gierzwałd i miasto Olsztyn;
- 39) „Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego” („OChK Pojezierza Olsztyńskiego”), o powierzchni 40 997,4 ha, położony na terenie powiatów: Olsztyn i Szczytno, w gminach: Pasym, Dźwierzuty, Szczytno, Purda, Barczewo i Biskupiec;
- 40) „Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej” („OChK Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej”), o powierzchni 131 444,3 ha, położony na terenie powiatów: Olsztyn, Szczytno i Nidzica, w gminach: Pasym, Szczytno, Purda, Stawiguda, Olsztynek, Nidzica, Jedwabno, Janowo i Wielbark;
- 41) „Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Mielno” („OChK Jeziora Mielno”), o powierzchni 10 498,0 ha, położony na terenie powiatów: Ostróda, Olsztyn i Nidzica, w gminach: Grunwald, Olsztynek, Dąbrówno i Kozłowo,
- 42) „Obszar Chronionego Krajobrazu Dolin Rzek Nidy i Szkotówki” („OChK Dolin Rzek Nidy i Szkotówki”), o powierzchni 8 391,9 ha, położony na terenie powiatów: Nidzica i Działdowo, w gminach: Nidzica, Kozłowo, Iłowo-Osada i Działdowo;
- 43) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Orzyc” („OChK Doliny Rzeki Orzyc”), o powierzchni 4 641,5 ha, położony na terenie powiatu Nidzica, w gminach: Janowiec Kościelny i Janowo;
- 44) „Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Oświn” („OChK Jeziora Oświn”), o powierzchni 15 182,9 ha, położony na terenie powiatów: Kętrzyn i Węgorzewo, w gminach: Barciany, Srokowo i Węgorzewo;
- 45) „Obszar Chronionego Krajobrazu Bagien Mażańskich” („OChK Bagien Mażańskich”), o powierzchni 1 180,0 ha, położony na terenie powiatów: Kętrzyn i Węgorzewo, w gminach: Srokowo, Kętrzyn i Węgorzewo;
- 46) „Obszar Chronionego Krajobrazu Jezior Legińsko-Mragowskich” („OChK Jezior Legińsko-Mragowskich”), o powierzchni 20 615,9 ha, położony na terenie powiatów: Kętrzyn, Mragowo i Olsztyn w gminach: Reszel, Mragowo, Mragowo miasto, Sorkwity, Kolno i Biskupiec;
- 47) „Spychowski Obszar Chronionego Krajobrazu” („Spychowski OChK”), o powierzchni 12 101,8 ha, położony na terenie powiatu Szczytno w gminach: Dźwierzuty, Szczytno i Świętajno;
- 48) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy” („OChK Doliny Gołdapy i Węgorapy”), o powierzchni 30 534,0 ha, położony na terenie powiatów: Węgorzewo i Gołdap w gminach: Budry, Węgorzewo, miasto Węgorzewo, Banie Mazurskie, Gołdap i miasto Gołdap;
- 49) „Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórz Szeskich” („OChK Wzgórz Szeskich”), o powierzchni 12 495,1 ha, położony na terenie powiatów: Gołdap i Olecko, w gminach: Gołdap i Kowale Oleckie;
- 50) „Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Rominckiej” („OChK Puszczy Rominckiej”), o powierzchni 7 740,0 ha, położony na terenie powiatu Gołdap, w gminach: Gołdap i Dubeninki;
- 51) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Błędzianki” („OChK Doliny Błędzianki”), o powierzchni 5 994,5 ha, położony na terenie powiatu Gołdap, w gminach: Gołdap i Dubeninki;
- 52) „Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Boreckiej” („OChK Puszczy Boreckiej”), o powierzchni 22 860,9 ha, położony na terenie powiatów: Węgorzewo, Giżycko, Gołdap i Olecko, w gminach: Pozezdrze, Kruklanki, Banie Mazurskie, Kowale Oleckie, Świętajno i Wydminy;
- 53) „Obszar Chronionego Krajobrazu Jezior Oleckich” („OChK Jezior Oleckich”), o powierzchni 10 521,3 ha, położony na terenie powiatu Olecko, w gminach: Olecko, Olecko miasto, Kowale Oleckie, Świętajno i Wieliczki;
- 54) „Obszar Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich” („OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich”), o powierzchni 85 527,0 ha, położony na terenie powiatów: Węgorzewo, Giżycko, Mragowo i Pisz, w gminach: Węgorzewo, miasto Węgorzewo, Giżycko, miasto Giżycko, Ryn i miasto Ryn;
- 55) „Obszar Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Zachód” („OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Zachód”), o powierzchni 7 381,0 ha, położony na

- terenie powiatu Mrągowo, w gminach: Mrągowo, Mikołajki i Piecki;
- 56) „Obszar Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Kierwik” („OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Kierwik”), o powierzchni 250,0 ha, położony na terenie powiatu Szczytno, w gminie Świętajno;
- 57) „Obszar Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Ruciane-Nida” („OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Ruciane-Nida”), o powierzchni 1 636,5 ha, położony na terenie powiatu Pisz, w gminach: Ruciane-Nida i Ruciane-Nida miasto;
- 58) „Obszar Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Szeroki Bór” („OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Szeroki Bór”), o powierzchni 591,5 ha, położony na terenie powiatu Pisz, w gminach: Ruciane Nida i Pisz;
- 59) „Obszar Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Wschód” („OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Wschód”), o powierzchni 9 250,0 ha, położony na terenie powiatów: Mrągowo i Pisz, w gminach: Mikołajki, Orzysz i Pisz;
- 60) „Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich” („OChK Puszczy i Jezior Piskich”), o powierzchni 43 629,8 ha, położony na terenie powiatu Pisz, w gminach: Ruciane-Nida, Ruciane-Nida miasto, Pisz, Biała Piska i Orzysz;
- 61) „Obszar Chronionego Krajobrazu Jezior Orzyskich” („OChK Jezior Orzyskich”), o powierzchni 21 153,0 ha, położony na terenie powiatów: Pisz, Giżycko i Ełk, w gminach: Orzysz, Stare Juchy, Wydminy, Miłki, Biała Piska i Ełk;
- 62) „Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego” („OChK Pojezierza Ełckiego”), o powierzchni 49 297,2 ha, położony na terenie powiatów: Giżycko, Olecko i Ełk, w gminach: Wydminy, Kruklanki, Giżycko, Świętajno, Ełk, miasto Ełk, Stare Juchy, Kalinowo i Prostki;
- 63) „Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Łęgi” („OChK Doliny Łęgi”), o powierzchni 8 579,8 ha, położony na terenie powiatów: Olecko i Ełk, w gminach: Wieliczki, Olecko, Kalinowo i Ełk;
- 64) „Obszar Chronionego Krajobrazu Wzgórz Dybowskich” („OChK Wzgórz Dybowskich”), o powierzchni 10 608,0 ha, położony na terenie powiatów: Pisz i Ełk, w gminach: Biała Piska i Prostki;
- 65) „Obszar Chronionego Krajobrazu Jezior Rajgrodzkich” („OChK Jezior Rajgrodzkich”), o powierzchni 7 423,0 ha, położony na terenie powiatu Ełk, w gminie Kalinowo;
- 66) „Obszar Chronionego Krajobrazu - Grabowo” („OChK - Grabowo”) o powierzchni 3 764,5 ha, położony na terenie powiatu Gołdap, w gminie Gołdap;
- 67) „Skarliński Obszar Chronionego Krajobrazu” („Skarliński OChK”), o powierzchni 6 349,0 ha, położony w powiecie Nowe Miasto Lubawskie, gminach: Nowe Miasto Lubawskie i Biskupiec.

§ 2. 1. Opis przebiegu granic Obszarów określa załącznik Nr 1 do rozporządzenia.

2. Szczegółowy przebieg granic Obszarów jest przedstawiony na mapach topograficznych w skali 1:25 000, dostępnych w Wydziale Środowiska i Rolnictwa Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie.

§ 3. 1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszarów:

- 1) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części obumarłych drzew aż do całkowitego ich rozkładu;
- 2) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie jest to zasadne i wskazane z przyrodniczego punktu widzenia;
- 3) tworzenie zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej;
- 4) tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych o minimalnej szerokości 100 m, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 5) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, t.j. bory bagienne, olsy i łągi;
- 6) zwiększanie retencji wodnej naturalnych zabagnień, oczek, śródleśnych cieków, mokradeł, torfowisk, wrzosowisk poprzez budowę prostych urządzeń hydrotechnicznych, w celu podwyższania leśnej różnorodności biologicznej;
- 7) zachowanie istniejących terenów podmokłych, tj. śródleśne cieki, mokradła, torfowiska i niedopuszczenie do zdegradowania ich wartości przyrodniczej;
- 8) zachowanie istniejących polan i muraw napiaskowych, niedopuszczenie do zdegradowania ich wartości przyrodniczej;
- 9) przeciwdziałanie ekspansji gatunków obcych dla danego siedliska;
- 10) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony gatunków i siedlisk rzadkich, zagrożonych, związanych z ekosystemami leśnymi;
- 11) wyznaczanie terenów leśnych dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych; udostępnianie winno odbywać się poprzez wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;

12) zwiększanie przez służby leśne i inne straże nadzoru nad lasami nie stanowiącymi własności Skarbu Państwa, w szczególności w zakresie prowadzenia zabiegów pielęgnacyjnych i hodowlanych, legalności pozyskania surowca drzewnego, kłusownictwa, a także przestrzegania przepisów dotyczących zachowania się w lesie.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszarów:

- 1) przeciwdziałanie degradacji siedlisk łąkowych i pastwisk, m.in. poprzez zapobieganie zarastaniu;
- 2) pozostawianie istniejących oraz formowanie nowych kęp drzew i krzewów stanowiących naturalne urozmaicenie siedlisk łąkowych i podwyższających różnorodność biologiczną tych siedlisk;
- 3) kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego przez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień przydrożnych, jako elementów krajobrazu kulturowego regionu oraz podwyższających jego różnorodność biologiczną;
- 4) propagowanie wśród rolników uczestnictwa w Krajowym Programie Rolnośrodowiskowym stanowiącym zbiór zasad sprzyjających ochronie ekosystemów nieleśnych;
- 5) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych zgodnie z wymogami zbiorowisk i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (poprzez zachowanie odpowiednich terminów, częstotliwości i techniki koszenia), w tym powrót do tradycyjnego użytkowania (koszenie ręczne) oraz opóźnienie pierwszego pokosu po 15 lipca, a w przypadku łąk wilgotnych koszenie we wrześniu z pozostawieniem pojedynczych kop siana na obrzeżach do końca lata;
- 6) propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową;
- 7) promowanie ochrony i hodowli lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz starych ras zwierząt;
- 8) promowanie rolnictwa ekologicznego;
- 9) propagowanie agroturystyki jako formy gospodarki przyjaznej dla środowiska;
- 10) ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne;
- 11) niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych, pastwisk i łąk;
- 12) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
- 13) optymalizacja retencji wód na terenach otwartych jako działanie sprzyjające zachowaniu tych elementów;
- 14) zachowanie w stanie nienaruszonym terenów wodno-błotnych, w tym torfowisk, obszarów źródłiskowych cieków, zabagnień oraz oczek wodnych jako elementów podwyższających różnorodność biologiczną obszarów nieleśnych;

15) dopuszczanie odwadniania terenów, w tym regulowanie poziomu odpływu wody z sieci rowów w ramach racjonalnej gospodarki rolnej;

16) prowadzenie rekultywacji terenów powyroboiskowych z uwzględnieniem warunków i walorów siedliskowych terenu; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się interesujące biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zaleca się natomiast podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;

17) zachowanie zbiorowisk wydmowych, suchorośli, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar w celu podwyższenia różnorodności biologicznej siedlisk nieleśnych;

18) zachowanie głazów i ich zbiorowisk jako elementów wzbogacających różnorodność biologiczną i krajobrazową;

19) kształtowanie nowej zabudowy należy łączyć z istniejącą siecią osadniczą;

20) stabilizacja stromych stoków i skarp roślinnością trwałą oraz poprzez niedopuszczanie do ich zabudowy, w celu zachowania walorów krajobrazowych oraz ich ochrony przed ruchami masowymi i erozją;

21) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony gatunków i siedlisk rzadkich, zagrożonych, związanych z nieleśnymi ekosystemami lądowymi;

22) utrzymywanie, a w razie konieczności odtwarzanie, lokalnych i regionalnych nieleśnych korytarzy ekologicznych łączących cenne ekosystemy.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszarów:

1) zachowanie i ochrona wód powierzchniowych (naturalnych i sztucznych, płynących i stojących);

2) zachowanie, ochrona, tworzenie stref buforowych wokół wód powierzchniowych w postaci pasów trwałej roślinności, celem ograniczenia spływu zanieczyszczeń powierzchniowych i zwiększenia różnorodności biologicznej;

3) ograniczanie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności ograniczanie budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających w dolinach rzecznych, na wilgotnych łąkach, torfowiskach oraz innych gruntach hydrogenicznych;

4) zachowanie cennych walorów ekosystemów wodnych na etapie planowania i prowadzenia prac regulacyjnych cieków;

5) zwiększanie retencji wodnej, głównie poprzez kształtowanie retencji naturalnej z uwzględnieniem starorzeczy, terenów podmokłych i lokalnych obniżen, w celu ochrony ekosystemów wodnych wzbogacających różnorodność biologiczną;

- 6) zachowanie i odtwarzanie funkcji obszarów źródłkowych oraz siedlisk hydrogeniczných o dużych zdolnościach retencyjnych;
 - 7) stabilizacja stromych stoków i skarp rzecznych i jeziornych roślinnością trwałą oraz poprzez niedopuszczanie do ich zabudowy, w celu zachowania walorów krajobrazowych oraz ich ochrony przed ruchami masowymi i erozją;
 - 8) renaturyzacja cieków wodnych przez utrzymanie i odtwarzanie meandrów, starorzeczy i terenów zabagnionych;
 - 9) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych ze środowiskiem wodnym, w szczególności okresowych dróg migracji płazów;
 - 10) zapewnienie migracji rybnm i innym organizmom wodnym w ciekach poprzez budowę przepławek i stosowanie innych rozwiązań technicznych na budowłach piętrzących;
 - 11) gospodarka rybacka powinna wspomagać ochronę gatunków zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym, prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb właściwej dla danego typu wód;
 - 12) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony gatunków i siedlisk rzadkich, zagrożonych, związanych z ekosystemami wodnymi.
- § 4. 1.** Na Obszarach wprowadza się następujące zakazy, z uwzględnieniem postanowień ust. 2:
- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
 - 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.¹⁾);
 - 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
 - 4) wydobywanie do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - 5) wykonywanie prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
 - 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.
2. Na Obszarach wymienionych w § 1 pkt 1, 5, 6, 7 i 8, oprócz zakazów, o których mowa w ust. 1, wprowadza się zakaz
- lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.
3. Zakazy, o których mowa w ust. 1 i ust. 2, nie dotyczą:
- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
 - 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
 - 3) realizacji inwestycji celu publicznego.
4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy:
- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.²⁾), po uzgodnieniu z wojewodą;
 - 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej lub poprawie stanu środowiska, po uzgodnieniu z wojewodą.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552 i Nr 113, poz. 954.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 92, poz. 769.

5. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 oraz w ust. 2, nie dotyczą części Obszarów położonych w granicach administracyjnych miast.

6. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, nie dotyczą:

1) złóż kopalin udokumentowanych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, których dokumentacja została zatwierdzona lub przyjęta przez właściwy organ administracji geologicznej;

2) złóż kopalin udokumentowanych na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;

- po uzgodnieniu sposobu rekultywacji z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobycie kopalin.

7. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 8 oraz ust. 2, nie dotyczą:

1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na przylegających działkach;

1. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Nogat.

Za punkt początkowy opisu granic OChK Rzeki Nogat przyjęto miejsce na rzece Nogat na wysokości Michałowa, gdzie granica województwa zmienia swój przebieg skręcając na wschód, od tego punktu granica OChK biegnie na wschód granicą województwa dochodząc do prawobrzeżnego wału rzeki Nogat, następnie wzdłuż tego wału do mostu na rzece Cieplicówce; od mostu skręca na wschód i prowadzi wzdłuż drogi Kępiny Małe-Nowakowo do skrzyżowania z drogą Nowakowo - Batorowo, od skrzyżowania granica biegnie na północ wzdłuż drogi do Batorowa, dochodząc do miejsca gdzie droga ta skręca na zachód (przed wsią Batorowo); od zakrętu drogi granica OChK biegnie na północ wzdłuż zachodniego wału Zatoki Elbląskiej, dochodząc do punktu zetknięcia się z wałem czołowym Zalewu Wiślanego; od tego punktu granica biegnie dalej wałem czołowym Zalewu Wiślanego w kierunku zachodnim dochodząc do punktu zetknięcia się tego wału z prawym wałem rzeki Cieplicówki, dalej granica przebiega linią prostą do punktu styku lewego wału rzeki Cieplicówki z wałem czołowym Zalewu Wiślanego, w dalszym przebiegu granica OChK jest wspólna z granicą

2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;

3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych – w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani, jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.

8. Zakazy, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2, nie dotyczą miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Nadzór nad Obszarami sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.³⁾

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Stanisław Szatkowski

Załącznik Nr 1
do rozporządzenia Nr 54
Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 10 listopada 2005 r.

rezerwatu przyrody „Ujście Nogatu”; biegnie ona dalej na zachód wałem czołowym Zalewu Wiślanego do wschodniego brzegu rozlewiska Kanału Brajteryne, następnie wschodnim brzegiem kanału biegnie na południe, przecinając kanał na granicy działek nr 36/1 i 45 (obręb Nowotki) i kierując się dalej na południe zachodnim brzegiem kanału Brajteryne do drogi biegnącej południową granicą działki nr 472/1 (obręb Nowotki); drogą tą skręca na zachód, dochodząc do wału (Wyspy Faszyniarnia), skąd biegnie na południe wzdłuż wału, następnie granica biegnie na południe wzdłuż wschodniego brzegu kanału oznaczonego jako działka nr 46 do prawego brzegu rzeki Nogat, dalej granica biegnie brzegiem Nogatu do jego ujścia, do punktu położonego na wysokości wału czołowego Zalewu Wiślanego, dalej granica OChK biegnie na południowy zachód linią prostą prostopadłą do brzegu rzeki, dochodząc do granicy województwa, przebiegającej środkiem rzeki Nogat; stąd biegnie dalej granicą województwa do punktu początkowego na wysokości Michałowa; pozostała część Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Nogat znajduje się w województwie pomorskim.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725).

2. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Drużno.

Granica biegnie od mostu kolejowego na rz. Elbląg, po wschodniej stronie w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż dróg polnych i kanałów do toru kolejowego na wysokości rz. Burzanki, następnie wzdłuż torów kolejowych na południowy-wschód, na wysokości Nowe Płony skręca na północny-zachód drogą gminną do m. Myślęcina, stąd drogą polną prowadzi na północ do krawędzi lasu i dalej wzdłuż południowej i zachodniej krawędzi lasu do drogi woj. Nr 509, następnie skręca na południe i prowadzi wzdłuż wschodniej krawędzi kompleksu leśnego do granicy gm. Elbląg; dalej wzdłuż granicy gminy dochodzi do drogi gminnej Weklisce-Aniołowo, tą drogą prowadzi w kierunku południowym do drogi krajowej nr 7 na wysokości m. Bogaczewo, skręca na północny-zachód i po ok. 250 m skręca na południe w drogę polną, przekracza rz. Elszkę i skręca na wschód wzdłuż kanału do granicy gm. Pasłęk, następnie granicą gminy prowadzi na południe do Kanału Elbląskiego do granicy gm. Rychliki, i dalej na zachód i na południe do granicy powiatu na rzece Dzierzgoń (ok. 2000 m), od granicy powiatu (poniżej m. Stare Dolno), granicą gm. Markusy na północny-zachód a następnie skręca w drogę polną prowadzącą do drogi Brudzędy Wlk. - Stare Dolno, tą drogą prowadzi na odcinku ok. 300 m w kierunku wschodnim a następnie skręca na północ w drogę polną i dalej prowadzi wzdłuż lewobrzeżnego wału rz. Dzierzgoń do skrzyżowania z drogą powiatową Jezioro - Markusy - Topolno Małe (nr 393); od rz. Dzierzgoń drogą Jezioro - Markusy - Topolno Małe (nr 393) w kierunku północno-zachodnim do drogi powiatowej Stalewo - Markusy - Krzewsk (nr 386), dalej tą drogą w kierunku wschodnim do drogi powiatowej Jurandowo - Żółwiniec (nr 401) następnie na północny-zachód aż do skrzyżowania we wsi Jurandowo dróg powiatowych: Jezioro - Żukowo (nr 400) i Jurandowo-Żółwiniec (nr 401) z drogą lokalną, wzdłuż drogi lokalnej, będącej przedłużeniem drogi powiatowej Żółwiniec-Jurandowo (nr 401) w kierunku północno-zachodnim dochodzi do drogi Węgle - Żurawiec-Różany (nr 399); drogą tą biegnie w kierunku wschodnim ok. 1 km do skrzyżowania z drogą powiatową Krzewsk - Żurawiec-Karczowiska Górne (nr 397) i dalej dochodzi aż do skrzyżowania z torami kolejowymi Malbork - Elbląg, następnie torami kolejowymi dochodzi do punktu wyjścia.

3. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Dzierzgoń.

Północno-zachodni kraniec obszaru wyznacza północny styk granic gmin Markusy i Rychliki znajdujący się 800 m na południowy zachód od zachodniego krańca wsi Stankowo; granica obszaru biegnie na zachód granicą gmin Markusy i Rychliki i skręca przed niewielkim wąskim pasem lasu leżącym na południe od Topolna Małego w drogę polną biegnącą w linii prostej na południowy wschód, między miejscowościami Wysoka i Topolno Wielkie, którą dochodzi do drogi lokalnej Topolno Wielkie - Wysoka i dalej zmierza na zachód przez miejscowość Wysoka do wschodniego skraju wąskiego i długiego kompleksu leśnego rozciągającego się nad rzeką Brzeźnicą, dochodząc do lasu na wysokości miejscowości Grądowy Młyn, a następnie wschodnią granicą tego kompleksu zbiega na południe do miejscowości Dymnik, przecina drogę powiatową Kwietniewo - Rychliki, omija Dymnik zachodnim skrajem wsi po drodze polnej wiodącej na południe do skraju lasu i biegnie dalej wschodnim skrajem lasu, a następnie od południowego krańca kompleksu leśnego podąża najpierw na południe, a potem na wschód po rzece Brzeźnicy do miejscowości Rejsyty, gdzie przecina drogę powiatową Rychliki-Zalewo, omija

Rejsyty południowym krańcem wsi, następnie okalając staw i przyległe do niego tereny leśne schodzi na południe, skrajem lasu wraca na zachód, skręca znowu na południe i następnie na wschód do granicy gmin Markusy i Rychliki, którą przecina las oraz rzekę Brzeźnicę i wraca w stronę Rejsyt południowym i zachodnim skrajem niewielkiego kompleksu leśnego, po czym wychodzi na drogę polną prowadzącą po lewej stronie rzeki Brzeźnicy, przez miejscowości Rejsyty i Wopity, w stronę miejscowości Kwietniewo; około 1 km przed miejscowością Kwietniewo granica skręca w drogę polną prowadzącą na północ zachodnim skrajem mokradła do nieczynnej linii kolejowej i tą linią wraca na południowy-zachód do skraju wspomnianego wcześniej wąskiego i długiego kompleksu leśnego nad rzeką Brzeźnicą, a następnie zachodnią granicą tego kompleksu klucząc biegnie na północ do punktu znajdującego się 450 m na północ od wsi Włóscieniec w miejscu, w którym droga polna odbiega od lasu i dalej z tego punktu linią prostą przecina w kierunku zachodnim grunty rolne do wschodniego skraju kompleksu leśnego, w pobliżu niewielkich oczek wodnych, skąd zbiega skrajem lasu na południowy zachód, wchodzi na drogę polną przecinającą grunty rolne około 600 m na północny-zachód od miejscowości Kwietniewo, skręca pod kątem prostym w drogę polną biegnącą na południowy-wschód przez grunty rolne między miejscowością Kwietniewo a lasem; 200 m od południowego krańca Kwietniewa granica wchodzi na drogę polną prowadzącą na południe, niedaleko wschodniej ściany lasu, nad rzekę Młynówkę, przekracza tą rzekę, a następnie po 750 m skręca na zachód i dochodzi do narożnika zwartego kompleksu leśnego, przecina ten kompleks w kierunku północno-zachodnim po drodze leśnej i klucząc polnymi drogami dochodzi do południowego skraju miejscowości Święty Gaj, poniżej rzeki Młynówki, skąd zbiega na południe drogą wiejską do miejscowości Mokajny; 120 m przed tą miejscowością skręca na wschód i okalając językowaty kompleks leśny wraca do miejscowości Mokajny, a następnie po ciekach wodnych omija tę miejscowość z północy i północno-zachodu, dochodzi do drogi polnej biegnącej na południe równoległe do rz. Dzierzgoń i podążając tą drogą spotyka się z granicą województwa warmińsko-mazurskiego i pomorskiego.

4. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Wąskiej.

W granicach miasta Pasłęk OChK ograniczony jest od zachodu i północy drogą woj. nr 513 Pasłęk-Godkowo, od południa prowadzi wzdłuż ulicy do basenu, następnie skręca wzdłuż ulicy na południe i prowadzi wzdłuż doliny rzeki Sirwa (obejmując pas terenów zielonych) do mostku na drodze wojewódzkiej nr 527 w pobliżu m. Rzędy, następnie prowadzi doliną prawobrzeżnego dopływu Sirwy na odcinku ok. 900 m, skręca na północ drogą gminną do m. Kolonia Północna i stąd na północny-wschód i wschód drogą gminną do m. Leźnice (z wyłączeniem terenów zabudowanych); z m. Leźnice drogą na północny-wschód, a następnie wzdłuż doliny rz. Wąskiej (obejmując pas terenów zielonych) skręca na południe wzdłuż doliny rz. Sały a następnie rz. Olszynki (obejmując pas terenów zielonych) dochodzi do drogi pow. nr 09347 powyżej m. Surowe, następnie biegnie wzdłuż zachodniej granicy kompleksu leśnego ciągnącego się wzdłuż rz. Sały, aż do m. Zielno, dalej prowadzi na południe lewą stroną doliny rz. Sały do krawędzi lasu, tam skręca na zachód do m. Kronin, drogą gminną na południowy-wschód, a później południowy-zachód na odcinku ok. 1000 m dochodzi do krawędzi kompleksu leśnego Kudyński Bór, następnie prowadzi wzdłuż północnej i zachodniej krawędzi (z

wyłączeniem Lasu Kisielewo) do granicy powiatu elbląskiego; wzdłuż granicy powiatu wiedzie w kierunku wschodnim do drogi gminnej biegnącej na południowy-wschód do Markowa, przecina tę miejscowość i biegnie dalej drogą polną a potem leśną do granicy gminy Morąg, tą granicą na południowy-wschód a po ok. 1000 m skręca na południe w drogę wiodącą na skraj lasu; skrajem lasu doprowadza do drogi lokalnej ze Strużyny do Warkatek i tą drogą podąża do Strużyn, tam schodzi na południe drogą powiatową w kierunku Niebrzydowa Wlk. i po przecięciu Miłakówki odchodzi na południowy-wschód w lokalną drogę śródpolną a potem śródleśną, doprowadzając do dopływu do jez. Długiego, dalej biegnąc w górę cieku wychodzi znowu na drogę główną i skręca w kierunku Niebrzydowa Wlk. omijając tę wieś od północy dociera do nasypu byłej linii kolejowej Morąg-Orneta; od skrzyżowania drogi prowadzącej z Niebrzydowa Wlk. do Miłakowa z linią kolejową granica biegnie torem na północny-wschód do przejazdu drogowego na wschód od Warkat (jest to wspólna granica z Narięńskim OChK); od tego miejsca granica skręca na zachód i biegnie do skrzyżowania dróg lokalnych, tu skręca na południowy-zachód i dochodzi do granicy gminy Morąg, dalej biegnie na północ wzdłuż tej granicy, następnie skrajem kompleksu leśnego (w większości wzdłuż granicy gminy Godkowo) a potem wzdłuż północnej i zachodniej granicy kompleksu leśnego do drogi gminnej w pobliżu m. Zimnochy, tą drogą prowadzi na wschód do granicy lasu i następnie wschodnią i północną granicą kompleksu leśnego do drogi pow. nr 09344 Skowrony - Markowo, stąd prowadzi na północny-zachód wzdłuż prawobrzeżnej doliny rz. Wąskiej, obejmując kompleksy leśne leżące przy rz. Wąskiej oraz dolinę cieku Szuwar, w dolnym odcinku od mostku na drodze polnej Siedlisko - Bielica do przecięcia drogi woj. nr 513 z ciekim Zimny Strumyk, następnie biegnie na północny-wschód w górę lewego brzegu Zimnego Strumyka do drogi gminnej prowadzącej do m. Miłosna, dalej drogą gminną na zachód do skraju kompleksu leśnego i jego wschodnim skrajem do granicy gminy Wilczęta, następnie wzdłuż granicy gminy Wilczęta w kierunku zachodnim do linii wysokiego napięcia na skraj lasu (wspólna granica ze Słobickim OChK); tutaj północnym skrajem lasu biegnie do drogi woj. nr 513 Pastęk-Godkowo, przekraczając ją i dalej skrajem lasu wraca do w/w drogi w punkcie skrzyżowania z drogą gminną prowadzącą do m. Anglity; następnie drogą wojewódzką biegnie na zachód do granic miasta Pastęka.

Opis przebiegu granicy terenu wyłączonego z OChK Rzeki Wąskiej.

Granica prowadzi od drogi powiatowej nr 09347 Cieszyniec - Surowe (na południe od mostu na rzece Wąskiej) drogą gminną na południowy-wschód do m. Stary Cieszyn; ze Starego Cieszyna drogą gminną w kierunku m. Siedlisko, przed rzeką na wysokości mostu skręca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż doliny rz. Wąskiej, dalej biegnie wzdłuż doliny i dociera do cieku będącego lewym dopływem rz. Wąskiej, jego doliną i skrajem lasu zmierza na południe, następnie na zachód dochodząc do granicy gminy Pastęk; skrajem lasu (i w większości granicą gminy) dociera do północnego narożnika oddz. 172 i dalej jego północną krawędzią na zachód do przecięcia rz. Sały i drogi Surowe-Sałkowice, stąd granica biegnie do doliny rz. Olszynki, następnie na północ wzdłuż doliny Olszynki, po granicy lasu biegnie w kierunku ujścia do rz. Sały; na wysokości ujścia skręca na wschód i biegnąc wzdłuż granicy lasu przecina rz. Sałę i prowadzi na północ jej prawobrzeżną doliną, obejmującą przyległe tereny leśne do ujścia do rz. Wąskiej, dalej

prowadzi krawędzią lasu wzdłuż doliny rzeki Wąskiej do drogi powiatowej nr 09347, następnie na północ tą drogą do punktu wyjścia.

5. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Wysoczyzny Elbląskiej - Zachód.

Granica Obszaru rozpoczyna się na wysokości wsi Jagodno w pobliżu ujścia cieku Kamionka do wód Zalewu Wiślanego, u podstawy wału przeciwpowodziowego (ciek ten nie należy do obszaru chronionego krajobrazu); granica biegnie w kierunku południowym podstawą wału przeciwpowodziowego (z wyłączeniem wału) dochodząc do prawego brzegu rzeki Elbląg przy moście w Nowakowie, następnie skręca na południowy-wschód wzdłuż drogi powiatowej Nowakowo-Rubno Wielkie, dochodząc do drogi wojewódzkiej Elbląg-Suchacz (nr 503); dalej biegnie wzdłuż tej drogi na południe do skrzyżowania z drogą gminną prowadzącą do Rubna Wielkiego; następnie przebiega wyżej wymienioną drogą gminną w kierunku wschodnim poprzez Rubno Wielkie do lewego brzegu cieku Rubianka i prowadzi w górę biegu tego cieku do zwartej ściany lasu; potem biegnie w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż granicy obszaru leśnego i drogą polną na wschód, a następnie na południowy-zachód do obszaru leśnego położonego na zachód od zabudowy wsi Podgórze; dalej zachodnią granicą lasu, rosnącego wzdłuż dolin cieków (prawobrzeżnego dopływu Babicy oraz rzeki Babicy); poniżej ujścia tego dopływu granica Obszaru skręca na wschód i prowadzi wzdłuż południowej krawędzi lasu do ulicy Fromborskiej; potem w kierunku południowym poprzez miasto Elbląg, wzdłuż ulicy Fromborskiej do skrzyżowania z ul. Królewicką; następnie prowadzi ulicami: Królewicką, Kościuszki, Działkową, Podchorążych, Saperów; od skrzyżowania ulicy Saperów i Bema granica prowadzi na wschód ulicami Bema, Łęczycką do granicy Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej (do wschodniej granicy cmentarza Dębica - punkt przy ulicy Łęczyckiej); od tego punktu obszar posiada wspólną granicę z Parkiem Krajobrazowym Wysoczyzny Elbląskiej; dalej granica biegnie wschodnią granicą cmentarza Dębica w kierunku północnym i południową krawędzią Lasu Bażantarnia, a następnie drogą leśną do cieku Srebrny Potok; po przejściu Srebrnego Potoku dochodzi do ulicy Marymonckiej i dalej wzdłuż tej ulicy w kierunku północno-zachodnim do skrzyżowania z ulicą Waryńskiego; dalej po południowo-wschodniej granicy osiedla Metalowców dochodzi do prawobrzeżnego dopływu cieku Kumiela i biegnie prawym brzegiem cieku w kierunku północnym (w górę cieku); następnie granica pokrywa się z zachodnią krawędzią lasu Pięknolas przecinając drogę Elbląg-Łęczce (w obrębie miasta jest to ul. Fromborska) na północ od dzielnicy Krasny Las; od ul. Fromborskiej biegnie w kierunku zachodnim po południowej granicy obszaru leśnego, dochodzi do punktu przecięcia niewielkiego cieku z drogą powiatową prowadzącą do Próchnika (nr 213) i prowadzi najpierw wąwozem, a następnie południową krawędzią lasu wysokopiennego (poniżej cieku Kamionka) na zachód, dochodząc do drogi wojewódzkiej Elbląg - Tolknicko (nr 503); po przecięciu tej drogi oraz torów kolejowych linii Elbląg - Braniewo, przy mostku nad ciekami Kamionka łączy się z punktem, od którego rozpoczęto opis (koniec granicy wspólnej z Parkiem Krajobrazowym Wysoczyzny Elbląskiej).

6. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Wysoczyzny Elbląskiej - Wschód.

Granica Obszaru rozpoczyna się od linii brzegowej Zalewu Wiślanego na północny-wschód od wsi Święty

Kamień i biegnąc wzdłuż granicy gmin Tolkmicko-Frombork prowadzi na południe, następnie na zachód po granicy obrębów Pogrodzie i Chojnowo; potem kieruje się na południowy-zachód po granicy obrębów geodezyjnych Nowinka-Pogrodzie do granicy lasu; dalej biegnie na południe po granicy obszaru leśnego do granicy gmin Milejewo - Tolkmicko i dalej po granicach wschodniej i południowej obrębu wsi Ogrodniki; następnie prowadzi na południe wzdłuż wschodniej granicy obrębu Jagodnik, a dalej po wschodniej granicy miasta Elbląga do drogi wojewódzkiej Elbląg-Młynary (nr 509); po przecięciu tej drogi granica wiedzie na południe wschodnią krawędzią obszaru leśnego do drogi krajowej Nr 22 (do tego punktu obszar posiada wspólną granicę z Parkiem Krajobrazowym Wysoczyzny Elbląskiej); następnie granica biegnie drogą krajową nr 22 w kierunku północno-wschodnim do drogi prowadzącej na południowy-wschód do wsi Kwietnik i potem w kierunku północnym wzdłuż granic gmin Młynary - Milejewo do miejsca, gdzie granica gmin styka się z południową granicą obrębu Zajączkowo, przy granicy obszaru leśnego; następnie prowadzi wzdłuż południowej i zachodniej krawędzi tego obszaru leśnego do ciek Lisi Parów i dalej wzdłuż skraju lasu w kierunku północnym, a następnie zachodnim (w górę biegu ciek) do drogi wojewódzkiej Milejewo-Frombork (Nr 54) i dalej wzdłuż tej drogi na północny-wschód do wsi Huta Żuławska, do miejsca skąd na południowy-zachód odchodzi droga do lasu (od punktu, gdzie granica kieruje się na północ wzdłuż granic gmin Młynary-Milejewo do punktu opisanego wyżej Obszar posiada wspólną granicę z OChK Rzeki Baudy); dalej granica biegnie wzdłuż drogi Milejewo-Frombork na północny-wschód do skrzyżowania z drogą Pogrodzie-Rychnowy, następnie po południowo-wschodniej granicy zabudowy wsi Pogrodzie do drogi wojewódzkiej Nr 54 i ok. 300 m tą drogą do skrzyżowania z drogą prowadzącą do miejscowości Wodynia; od tego miejsca granica biegnie dalej drogą wojewódzką nr 54 w kierunku północno-wschodnim, aż do przecięcia drogi przez ciek Narusa; potem prawym brzegiem tego ciek prowadzi do granicy miasta Frombork (wzdłuż drogi Nr 54 oraz dalej, aż do granicy miasta Frombork, Obszar posiada wspólną granicę z OChK Rzeki Baudy); dalej granica Obszaru prowadzi wspomnianym ciekami do jego ujścia do Zalewu Wiślanego i wzdłuż linii brzegowej do punktu początkowego opisu.

7. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Wybrzeża Staropruskiego.

Granica Obszaru biegnie od punktu znajdującego się u ujścia kanału melioracyjnego do Zalewu Wiślanego (500 m na południowy-zachód od wsi Różaniec) linią brzegową Zalewu Wiślanego na północny-wschód, do granicy państwa; następnie granicą lądową państwa biegnie w kierunku wschodnim do skraju lasu rosnącego na północ od wsi Kolonia Rusy, tam skręca pod kątem prostym na południowy-zachód i biegnie drogą polną do skrzyżowania z utwardzoną drogą lokalną; skręca ponownie na wschód do drogi prowadzącej z miejscowości Rusy do Koloni Rusy; tą drogą przebiega do miejscowości Rusy, skąd prowadzi dalej na zachód i południowy-zachód skrajem lasu, a następnie drogą polną do rzeki Pasłęki, wzdłuż której biegnie 500 m w kierunku południowo-zachodnim i dalej w linii prostej po drodze polnej do północno-wschodniego skraju wsi Ułowo; stąd wzdłuż rowów melioracyjnych prowadzi około 400 m na północny-zachód i dalej 200 m ponownie na południowy-zachód do drogi powiatowej Braniewo-Nowa Pasłęka i tą drogą dalej na północ, przez wieś Klejnowko, do pierwszego skrzyżowania z drogą polną za wsią; drogą tą biegnie na północny-zachód a następnie na zachód do wału

przeciwpowodziowego; wałem granica przebiega około 700 m na południowy-zachód, skręcając pod kątem ostrym na południowy-wschód, gdzie podąża po drodze polnej w północny rejon wsi Klejnowo, gdzie ponownie skręca na południowy-zachód, biegnąc rowami melioracyjnymi znajdującymi się po północnej i zachodniej stronie wsi Klejnowo; dochodzi do drogi lokalnej Braniewo-Różaniec i tą drogą prowadzi do skrzyżowania z drogą gruntową na południe od wsi Różaniec; skręca w tę drogę na południowy-zachód, dochodzi nią do rowu melioracyjnego uchodzącego bezpośrednio do Zalewu Wiślanego, u ujścia którego znajduje się punkt, w którym rozpoczęto opis (granica wspólna z OChK Rzeki Baudy).

8. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Baudy.

Granica Obszaru biegnie od granicy adm. Fromborka, wzdłuż linii brzegowej Zalewu Wiślanego do granicy gminy Braniewo, dalej granicą gminy do wału czołowego, drogą w kierunku Różańca, skręca na południowy-wschód wzdłuż drogi do m. Podgórze (od punktu styku Zalewu Wiślanego z granicą gminy Braniewo do skrzyżowania z drogą prowadzącą do Klejnowa obszar posiada granicę wspólną z OChK Wybrzeża Staropruskiego), a następnie skręca na południowy-zachód wzdłuż drogi do PGR Cielętnik; przed lasem skręca wzdłuż drogi na wschód, dochodzi do skrzyżowania, a następnie skręca na południowy-zachód, dochodzi do drogi powiatowej Cielętnik-Stępień i prowadzi do skrzyżowania z drogą woj. 504 Frombork - Braniewo, gdzie skręca na zachód, następnie przed lasem skręca na południowy-wschód do m. Grabina i dalej biegnie drogą w kierunku Biedkowo do granicy gminy Frombork-Braniewo, skąd skręca na zachód i prowadzi skrajem lasu do drogi Biedkowo - Bogdany, następnie biegnie granicą lasu aż do m. Bogdany, dalej biegnie skrajem lasu do przysiółka Biedkowo, następnie na południe i wschód gminną drogą w kierunku m. Biedkowo, na skrzyżowaniu z drogą Biedkowo - Baranówka skręca na zachód i kieruje się na południe skrajem lasu w kierunku m. Drewnowo; poniżej Drewnowa prowadzi na krótkim odcinku wzdłuż drogi gminnej ok. 0,3 km, a następnie skręca na zachód i dalej na południe prowadząc wzdłuż granicy lasu do drogi powiatowej Frombork-Wierzno Małe, wzdłuż której prowadzi na krótkim odcinku i następnie skręca na zachód prowadząc dalej skrajem lasu w kierunku południowym do granicy gminy Frombork-Młynary, dalej biegnie wzdłuż granicy gminy na zachód do skrzyżowania z drogą gminną, a następnie skręca na południe i prowadzi drogą gminną do m. Myśliwiec, skąd skręca na południowy-wschód w kierunku m. Kurowo Braniewskie (z wyłączeniem terenów zabudowanych Kurowa Br.); z Kurowa biegnie na wschód drogą prowadzącą w kierunku Starego Siedliska do torów kolejowych Braniewo - Młynary i następnie na południowy-zachód wzdłuż linii kolejowej do skrzyżowania z drogą gminną Młynary - Stare Siedlisko, następnie na zachód do skrzyżowania z drogą powiatową Młynary-Kurowo Braniewskie i dalej wzdłuż tej drogi na krótkim odcinku do drogi gminnej przy skraju lasu i tą drogą w kierunku m. Płonno, a następnie na północ od tej miejscowości dochodzi do drogi wojewódzkiej nr 505 Błudowo - Płonno, biegnie na południe wzdłuż tej drogi i następnie przed Płonnem skręca na południowy-zachód, by drogami polnymi (zmieniając miejscami kierunek wobec zasadniczego południowo-zachodniego) dojść w okolicach wsi Zaścianki do drogi powiatowej Nowe Monasterzysko - Zaścianki, którą biegnie do skrzyżowania z drogą polną i od tego miejsca w linii prostej na południe do drogi wojewódzkiej nr 509 Zastawno-Młynary, w miejscu jej skrzyżowania z drogą polną (przysiółek

Zaścianki) i dalej na południe w linii prostej do mostku na prawobrzeżnym dopływie Baudy, a następnie drogą polną na wschód do skrzyżowania z drogą woj. nr 505 Młynary-Pasłęk, która biegnie na krótkim odcinku na południe a następnie drogą polną na wschód do skrzyżowania z drogą gminną i dalej drogą gminną na południe, a następnie na wschód do linii kolejowej Młynary - Bogaczewo, dalej wzdłuż torów kolejowych do granicy gminy na granicy kompleksu leśnego, a następnie wzdłuż granicy gminy ponownie do tych samych torów kolejowych (wzdłuż torów i granicy gminy granica OChK Rzeki Baudy posiada granicę wspólną ze Słobickim OChK), ponownie wzdłuż torów kolejowych aż do skrzyżowania z drogą woj. nr 505 Stegny - Młynary, dalej drogą nr 505 na północ do m. Dawidy, do skrzyżowania z drogą gminną, a następnie na zachód do granicy gminy, którą biegnie na północ do drogi gminnej a następnie na zachód drogą gminną i skrajem lasu do m. Borzynowo; od Borzynowa biegnie drogą gminną na północ i północny-wschód do granicy gminy, którą biegnie na wschód do drogi gminnej (na wysokości mostku) prowadzącej na północ do m. Warszewo i dalej na północny-zachód drogą gminną do m. Zastawno (z wyłączeniem terenów zabudowanych wsi), od której prowadzi drogą powiatową Zastawno-Kwietnik do skrzyżowania z drogą krajową nr 22 Elbląg-granica państwa, z wyłączeniem terenów zabudowanych wsi Kwietnik, a następnie drogą krajową nr 22 na północny-wschód do granicy gminy, którą biegnie na północ i północny-zachód do granicy lasu, a następnie południową i zachodnią granicą lasu do drogi Milejewo-Huta Żuławska do m. Stodolniki i dalej skrajem lasu, na północ do granicy gminy, którą biegnie do skraju lasu i dalej skrajem lasu na północny-wschód do drogi leśnej poniżej rz. Narusy, a następnie drogą leśną do skraju lasu przecinając Narusę i skrajem lasu do granicy gminy Frombork-Tolknicko, granicą gminy do drogi wojewódzkiej nr 504 Elbląg - Frombork - Braniewo i dalej wzdłuż tej drogi na północny-wschód aż do przecięcia drogi przez ciek Narusa, a następnie prawym brzegiem Narusy do granicy administracyjnej m. Frombork do punktu początkowego opisu (od punktu zetknięcia z drogą nr 22 Elbląg - granica państwa do granicy administracyjnej m. Frombork Obszar posiada granicę wspólną z otuliną PK Wysoczyzny Elbląskiej).

9. Opis przebiegu granicy Słobickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Północno-zachodni kraniec obszaru wyznacza punkt przecięcia lewego dopływu rz. Gardyny z linią kolejową Bogaczewo - Młynary, leżący na południe od miejscowości Bronikowo; granica obszaru biegnie na wschód prostopadle do torów prostą linią przez rzekę Gardynę (do rzeki prowadzi po rowie melioracyjnym), do drogi powiatowej Młynary-Słobity i drogą tą schodzi na południe do skrzyżowania z drogą lokalną prowadzącą do miejscowości Krasinek, gdzie skręca na wschód i przez Krasinek już drogą polną dochodzi do zachodniego skraju kompleksu leśnego na granicy oddziału nr 191, a następnie zachodnim i północnym skrajem tego kompleksu (jednocześnie granicą gminy) dobiega do drugiej drogi leśnej po wschodniej stronie dużej śródleśnej łąki; drogą tą a następnie droga powiatową Słobity-Wilczęta schodzi na południe do miejscowości Bronki i dalej drogą polną biegnącą po wschodniej stronie wsi zmierza w kierunku południowym do skraju kompleksu leśnego i dalej południowym skrajem lasu dobiega do przewężenia tego kompleksu na granicy oddziałów 171 i 144, gdzie przecina las i podąża polną drogą w kierunku północno-wschodnim do rozstaju dróg, gdzie pod kątem prostym skręca na południe do granicy kompleksu

leśnego, a następnie północnym skrajem lasu podąża do drogi powiatowej Gładysze - Słobity, którą przecina i dalej skrajem lasu schodzi na południe do śródleśnego szpaleru drzew, którym biegnie na wschód do następnego obszaru leśnego, którego zachodnim skrajem zbiega na południe do rzeki Tatarci i rzeką do linii wąskotorowej prowadzącej z miejscowości Bażyny do Słobit (wspólna granica z OChK Rzeki Pasłęki), a następnie linią tą zmierza na zachód; na wysokości miejscowości Janówka okala po rzece Tatarce i jej dopływie niewielkie bagno przylegające od południa do wspomnianej linii kolejowej oraz drogi powiatowej Gładysze-Słobity i biegnąc dalej na zachód po linii kolejowej wzdłuż wspomnianej drogi, w odległości ok. 1 km za miejscowością Karwiny granica obszaru skręca na południe w polną drogą, stanowiącą od miejscowości Szerokie Łany granicę gmin Godkowo i Wilczęta i okalającą ze wschodu i południa duże torfowisko, w części eksploatowane a częściowo będące rezerwatem przyrody „Osiek II”, a następnie granica klucząc podąża na zachód po granicy gmin Godkowo i Wilczęta, najczęściej skrajem dużego kompleksu leśnego do granicy gmin Wilczęta i Pasłęk, którą przez koloni miejscowości Łukszty, którą biegnie na północ i północny-wschód; w okolicy wybudowań należących do miejscowości Góry, skrajem lasu odbija od granicy gmin na północ, przecina przy północno-zachodnim narożniku obszaru leśnego drogą powiatową Łukszty-Słobity i podążając na zachód dochodzi polną drogą ponownie do granicy gmin Wilczęta i Pasłęk, którą przez miejscowość Bądy dobiega do granicy gmin Młynary i Wilczęta, dochodząc nią do linii kolejowej Bogaczewo-Młynary, skąd granicami gmin biegnie na północ i dalej na wschód do w/w linii kolejowej, którą podąża na północ do punktu wyjścia na południowym krańcu miejscowości Bronikowo (wspólna granica z OChK Rzeki Baudy).

Opis przebiegu granicy terenu w okolicach m. Jędrychowo wyłączonego ze Słobickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Granica terenu biegnie od drogi Jędrychowo-Włóczyńska - Pasłęk na wschód i południe skrajem lasu wzdłuż doliny rzeki Baudy, drogą na południowy-zachód wzdłuż doliny rz. Lisi Parów, a następnie na zachód skrajem lasu pow. cieku Lisi Parów do drogi leśnej, która prowadzi w kierunku południowym do granicy gminy, którą biegnie na zachód do drogi gminnej Brzezina-Krzywiec, z którą styka się w środku lasu, a następnie drogą gminną na północny-wschód aż do granicy lasu powyżej m. Krzywice, dalej wzdłuż granicy lasu do punktu wyjścia znajdującego się na drodze Jędrychowo-Włóczyńska - Pasłęk.

10. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego.

Granica Obszaru biegnie od granicy OChK Pojezierza Iławskiego - B na drodze Iława-Boreczno przy północnym skraju wsi Tynwałd, skrajem lasu w kierunku wschodnim aż do linii kolejowej Iława-Ostróda, dalej na wschód linią kolejową, z pominięciem wsi Samborowo do granicy miasta Ostródy i tą granicą brzegiem Jez. Drwęckiego aż do wiaduktu kolejowego nad przewężeniem Jez. Drwęckiego i tu schodzi na brzeg jeziora Drwęckiego i dalej prowadzi ku wschodowi, po czym zgodnie z linią brzegową zawraca na zachód i biegnie na północ aż do granicy lasu i skręcając na wschód dochodzi skrajem lasu do szosy E7 Warszawa-Gdańsk, po czym dalej prowadzi przez las wzdłuż szosy w kierunku północno-zachodnim aż do skraju lasu przed Miłomłynem, skręca skrajem lasu na północ i na wschód i skrajem lasu dochodzi do drogi utwardzonej Miłomłyn - Tarda i dalej prowadzi wzdłuż

drogi aż za Tardę do linii kolejowej Miłomłyn-Morağ i prowadzi tą linią w kierunku wsi Bartążek (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Lasów Taborskich), omija Bartążek od zachodniej strony i prowadzi wzdłuż drogi gruntowej, na północ do Słonecznika i dalej drogą na północny zachód przez Wenecję, omijając wieś, aż do skraju lasu, dalej skrajem lasu i ciekim wodnym o nazwie Dreła - w odległości ok. 100 m od cieku, do osady Naświty, dalej drogą gruntową w kierunku północno-zachodnim i później skrajem lasu i drogą do Wilamowa, po czym z Wilamowa drogą Małdyty-Morağ w kierunku zachodnim do zadrzewienia po północnej stronie i prowadzi między zadrzewieniem i jeziorem w kierunku północnym, po czym skręca na północny zachód wzdłuż linii kolejowej Morağ-Małdyty, mija Małdyty i skręca drogą wzdłuż zachodniej granicy miejscowości na północny wschód dochodząc do drogi Małdyty-Sąmbród, dalej prowadzi tą drogą aż do Sambrodu, gdzie za kościołem skręca na zachód w drogę gruntową, a później po przecięciu trasy E7 - w drogę utwardzoną, prowadzącą w kierunku miejscowości Awajki i prowadzi dalej aż do Drulit i dalej z Drulit drogą lokalną w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania dróg w punkcie 125,7 m n.p.m., gdzie skręca na północ i po przebyciu około 1000 m, granica OChK przekracza ciek wodny i wzdłuż drogi dochodzi do m. Talpity, omija wieś od zachodu i drogą polną kieruje się na północny-zachód do wsi Rydzówka, następnie wzdłuż drogi lokalnej na południowy-zachód ok. 600 m za wsią, gdzie skręca w drogę na północny-zachód dochodząc do cieku, którym skręca na zachód do grupy zieleni, stąd drogą polną i linią energetyczną do punktu odległego 100 m na północny-wschód od mostu na Kanale Elbąskim położonego na drodze do Rychlik (droga wojewódzka nr 526) i od tego miejsca biegnie na północ w odległości ok. 200 m od prawego brzegu kanału do granicy gminy Elbląg, następnie na zach. wzdłuż granicy gm. Elbląg około 1800 m i dalej skręca po granicy w kierunku południowo-zachodnim do granicy gmin Rychliki-Markusy i biegnie tą granicą do szpaleru drzew (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Jeziora Drużno), a następnie drogą polną kieruje się na południowy wschód do skrzyżowania z drogą do m. Wysoka (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Rz. Dzierzgoń) i dalej drogą w kierunku na wschód od drogi Rychliki-Jelonki, następnie na północny-wschód do rzeki Marwickiej Młynówki, otaczając ją w kierunku południowo-wschodnim wraz z nadrzecznym lasem, dalej z powrotem do drogi jw. (pomijając las po stronie północno-wschodniej), następnie drogą Rychliki-Jelonki na północny-wschód do punktu odległego o ok. 200 m od zach. brzegu Kanału Elbąskiego i od tego miejsca granica OChK biegnie na południowy-wschód w odległości ok. 200 m od zachodniego brzegu kanału, obejmując zadrzewienia skarpy za m. Krzak i dochodzi do drogi Krasin - Rychliki, po czym dalej wzdłuż Kanału po granicy gmin Rychliki i Pastęk do granicy gminy Małdyty, którą dochodzi do drogi na Sasiny i tą drogą prowadzącą przez Sasiny i PGR Niedźwiada do miejscowości Budwity (wzdłuż brzegów jezior Sasiny i Piniewo), po czym dochodząc do drogi utwardzonej łączącej Budwity z szosą E7 prowadzi nią w kierunku wschodnim przez ok. 0,5 km i skraca na południowy wschód w kierunku miejscowości Budwity Torfownia i dalej prowadzi zachodnim, a później południowym skrajem kompleksu leśnego dochodząc do szosy E7 w Małdytach i tą drogą prowadzi na południe do cieku wodnego przed Stadniną Linki, po czym prowadząc na wschód po cieku wodnym dochodzi do zadrzewień przy zatoce jez. Ruda Woda i prowadzi na południe najpierw wzdłuż granicy lasu a później drogą polną do Szymonowa skąd prowadzi drogą na południe i dalej

skrajem lasu do cieku przed Dziśnitami, którym biegnie w kierunku północno-zachodnim do drogi E7 w Wodzianach i dalej na południe wzdłuż tej drogi do starego nasypu kolejowego ok. 1 km na południe od Wólki Majdańskiej i dalej nasypem kolejowym do Kanału Ławskiego, dalej wzdłuż zachodniego brzegu kanału w kierunku południowo-wschodnim do mostu na drodze z Miłomłyna do Zalewa i dalej tą drogą w kierunku zachodnim, przed Bynowem skręca na południowy zachód w drogę gruntową prowadzącą do Dębinki, dalej północnym brzegiem kanału do drogi z Karnit do Bynowa, tą drogą do Ligi, z Ligi drogą gruntową przez pola do południowo-wschodniego narożnika kompleksu leśnego między jeziorami Jańskowskim i Karnickim i po przecięciu drogi asfaltowej Miłomłyn-Zalewo wzdłuż wschodniej granicy lasu do drogi gruntowej prowadzącej do Majdan i dalej drogami polnymi na wschodnim brzegu jeziora Jańskowskiego do miejscowości Skarpa i dalej drogą w kierunku jeziora i granicy gmin Zalewo i Miłomłyn, którą biegnie w kierunku północno-wschodnim, a dalej drogą polną do nasypu kolejowego i dalej skrajem lasu do drogi gruntowej Liksajny-Jańskowo, ok. 1 km na zachód tą drogą i dalej na północ granicą gminy Zalewo i później drogą do Wodzian przez Bagnity, po czym szosą E7 na północ, na wysokości Stadniny Płękity drogą gruntową w kierunku zachodnim wzdłuż północnego brzegu jez. Kęty do Klonowego Dworu i drogą gruntową na północny-zachód przez Pleśno i do drogi asfaltowej Małdyty-Zalewo i dalej tą drogą do cieku przed m. Barty, którym biegnie na południowy-wschód do miejscowości Pozorty, dalej drogą polną i później wzdłuż wschodniej granicy kompleksu leśnego i granicą gminy Zalewo do drogi między Stadniną Kęty a Janiki Wielkie; tą drogą do Janik Wielkich, a stamtąd drogą w kierunku Jańskowa do zachodniego skraju kompleksu leśnego, dalej tym skrajem na południe do drogi prowadzącej z Jeśniczówki Piekło (nad jez. Piekło) do Boreczna i potem drogą na południe przez Urowo, Sapy aż do skraju lasu przed miejscowością Tynwałd skąd rozpoczęto opis.

Opis przebiegu granicy terenu wyłączzonego z Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbąskiego.

W miejscowości Boguszewo granica OChK Kanału Elbąskiego przecina drogę asfaltową (Samborowo-Miłomłyn) i biegnie w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż drogi polnej do skrzyżowania z drogą polną biegnącą na północny-wschód do wsi Rogowo, następnie drogą lokalną dochodzi do wsi Liwa, gdzie otacza zabudowania wsi od strony wschodniej i północnej i dalej kieruje się na północny-zachód wzdłuż drogi i dochodzi do lasu, gdzie prowadzi przez las, po czym z lasem otacza Jezioro Wielimowskie i dalej drogą polną kieruje się na południowy-zachód, a później na północny-zachód dochodząc do drugiej drogi na m. Zalewo, po czym tą drogą skręca na południe i dochodzi do miejscowości Zalewo, gdzie granica biegnie wzdłuż drogi w kierunku południowo-zachodnim i przez las dochodzi do miejscowości Gil Mały i stąd skręca przy drodze w kierunku południowo-wschodnim do wsi Boguszewo do punktu początkowego.

11. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ławskiego - część A i B OChK Pojezierza Ławskiego - „część A”.

Granica Obszaru biegnie od punktu początkowego w rejonie przesmyku jezior Jeziorak i Dauby, w którym droga Zalewo - Ława krzyżuje się z drogą do Mózgowa; dalej granica prowadzi na południowy-zachód równoległe do brzegu Jezioraka (w odległości ok. 100 m od brzegu), aż do kompleksu leśnego administrowanego przez nadl.

ława, obręb Drwęca, dalej liniami oddziałowymi między oddziałami 9 i 19, 13 i 14, 19 i 20, 25 i 26, 31 i 32, między łąką a oddziałami 32, 34 i 36 i ponownie liniami oddziałowymi między oddziałami 40 i 41, 54 i 55, do drogi leśnej Sąpy-Makowo, następnie tą drogą w kierunku południowo-zachodnim do skrzyżowania z drogą leśną idącą w kierunku południowym do drogi Makowo - camping Makowo i dalej tą drogą w kierunku północno-zachodnim do skraju lasu, następnie skrajem lasu w kierunku południowo-zachodnim i północno-zachodnim do drogi w kierunku Jezierzyc, skąd drogą gruntową z południowo-wschodniej strony wsi do kompleksu leśnego, jego wschodnią i południową granicą i dalej drogą gruntową do Szałkowa, dalej wzdłuż zachodniego skraju wsi i równoległe do brzegu Jezioraka (w odległości ok. 100 m od brzegu), mija granicę administracyjną miasta Ława i prowadzi do północno-zachodniego skraju obszaru zieleni, dalej prowadzi zachodnim skrajem tego obszaru i jeszcze ok. 200 m na południe brzegiem jez. Jeziorak i z tego punktu przecina po linii prostej jez. Jeziorak pomiędzy Wielką Żuławą a półwyspem Krzywy Róg, następnie południowym skrajem oddziałów leśnych, (Nadleśnictwa Ława, obr. Ława) nr 102 - 104 do drogi wojewódzkiej Ława - Susz (nr 521), tą drogą do mostku na cieku wodnym Osa i dalej kierując się na północny-wschód w stronę lasu, następnie skrajem kompleksu leśnego na północ do drogi Ława - Gardzień, tą drogą do wsi Gardzień, dalej wzdłuż wschodniego krańca jez. zabudowy i granicą kompleksu leśnego do rzeki Osa i jej zachodnim brzegiem do granicy lasu i dalej ku północnemu zachodowi skrajem lasu, potem drogą Januszewo - Zieleń do południowego narożnika oddziału 119, następnie skrajem lasu do drogi Olbrachtówko-Jerzwałd, następnie po przejściu na drugą stronę w/w drogi granica prowadzi skrajem lasu w kierunku zachodnim do drogi gruntowej, następnie tą drogą do wsi Olbrachtowo i dalej drogą do Rudnik i wzdłuż drogi po północnym skraju siedlisk wsi Rudniki do drogi Susz-Stary Dzierzgoń (droga wojewódzka nr 515), po czym przechodzi na drugą stronę drogi i prowadzi wzdłuż zachodniej granicy siedlisk wsi Kamieniec i dalej znowu w/w drogą do kompleksu leśnego, następnie skrajem kompleksu leśnego biegnie do granicy województwa, dalej prowadzi w kierunku zachodnim wzdłuż granicy województw do skraju lasu i dalej prowadzi zachodnim skrajem kompleksu leśnego w kierunku południowym do drogi Janowo-Bornice, dalej wzdłuż drogi do Bornic, gdzie skręca na południe w drogę prowadzącą do szosy Prabuty-Kamieniec, przecina ją i prowadzi zachodnim skrajem kompleksu leśnego, po czym skręca wzdłuż skraju lasu na wschód i dochodzi do cieku wodnego, wzdłuż którego prowadzi na południe do drogi Kamieniec - Dąbrówka, przecina ją i dalej prowadzi na południe wzdłuż cieku dochodząc do szosy Susz - Kamieniec na wysokości drogi prowadzącej z Różnowa do Olbrachtowa, wzdłuż której dalej prowadzi do skrzyżowania z drogą Rudniki-Michałowo i dalej skręca w drogę do Michałowa; dochodząc do oddziału 28 dalej prowadzi wzdłuż jego południowego skraju i dalej skrajem lasu w kierunku południowym, żeby dojść do szosy Susz-Zalewo drogą leśną w oddz. 33, między wydzieleniami „n” i „m” i dalej prowadzi wzdłuż szosy do zachodniego obrzeża miejscowości Olbrachtówko, wzdłuż którego prowadzi na południe do szosy Olbrachtówko-Brusiny, obchodzi wieś Brusiny wzdłuż zachodniego skraju tej miejscowości i dochodzi do szosy Brusiny-Januszewo-Chełmżyca, wzdłuż której prowadzi do Chełmżycy, którą obchodzi wzdłuż wschodniej i południowej granicy miejscowości dochodząc do drogi w kierunku Ząbrowa i dalej prowadzi do granicy Ząbrowa, wzdłuż której od wschodniej strony

miejscowości prowadzi do torów kolejowych linii Warszawa-Gdańsk, wzdłuż których prowadzi w kierunku Ławy do szosy Ława-Grudziądz i do skrzyżowania z drogą Ława-Kwidzyn, od którego granica przechodzi na linię brzegową jeziora Jeziorak i dalej prowadzi wzdłuż niej w kierunku wschodnim dochodząc do mostu drogowego na rzece Ławce, dalej prowadzi wzdłuż szosy w kierunku północno-wschodnim włączając do obszaru miejscowości Tynwałd (prowadząc po wschodniej granicy miejscowości), dochodząc szosą do punktu gdzie rozpoczęto opis.

OChK Pojezierza Ławskiego - „część B”.

Od granicy z województwem pomorskim granica obszaru biegnie skrajem kompleksu leśnego do byłego PGR-u Bednarzówka. Stąd drogą gruntową na południowy zachód do lasu. Wzdłuż granicy lasu do drogi gruntowej przebiegającej w pobliżu północno-wschodniego brzegu jeziora Rucewo Wielkie, przez Kiemany do szosy Jerzwałd-Zalewo (droga powiatowa nr 26217), nią do wsi Dobrzyki, wzdłuż południowego krańca zabudowań, do skrzyżowania z drogą gruntową Dobrzyki - Polajny, dalej tą drogą gruntową na południe do wsi Polajny i na wschód do wsi Rudnia. Następnie drogą z Rudni do szosy Zalewo-Ława (drogi powiatowej), dalej prowadzi wzdłuż niej w kierunku północnym dochodząc do Zalewa prowadzi wzdłuż północnej granicy miejscowości włączając Zalewo do obszaru, następnie dochodzi do drogi Zalewo-Przezmak i dalej prowadzi wzdłuż niej na zachód włączając miejscowość Półwieś do obszaru oraz omijając wzdłuż południowej granicy miejscowości Gajdy, dochodzi szosą do granicy województwa pomorskiego, dalej prowadzi na południe granicą województw dochodząc do lasu, czyli do punktu, z którego rozpoczęto opis.

12. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ławskiego - Wschód.

Jako punkt początkowy przyjmuje się punkt przecięcia drogi Zalewo-Boreczno ze skrajem kompleksu leśnego położonego na południe od wsi Międzychód, od którego granica biegnie skrajem lasu w kierunku południowym do zabudowań Skitławki i następnie drogą gruntową w kierunku południowym (kierując się na rów Dąbrowa i stację trafo), dalej rowem melioracyjnym w kierunku południowym, następnie w kierunku południowo-zachodnim do południowego skraju lasu i dalej wzdłuż granicy lasu do punktu przecięcia z drogą do Pomielin i dalej drogą gruntową w kierunku południowym i zachodnim do m. Pomielin, dalej drogą biegnącą na południe równoległe do brzegu jeziora Jeziorak, potem przecina tereny rolne i leśne równoległe do brzegu jeziora i prowadzi drogą przez m. Wieprz i Gubławki do skrzyżowania z drogą Gubławki-Karpowo, następnie prowadzi drogą gruntową na wschód, potem na północny-wschód skrajem kompleksu leśnego do drogi Boreczno-Ława i dalej wzdłuż drogi Ława-Zalewo w kierunku północnym i północno-zachodnim, włączając zabudowę wsi Boreczno i zabudowę wsi Śliwa, i dochodzi do punktu początkowego.

13. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Liwy.

Od przecięcia granicy województw: pomorskiego i warmińsko-mazurskiego z drogą utwardzoną Bałoszyce - Kołodziej wzdłuż granicy w kierunku północno-wschodnim, aż do linii oddziałowej między oddz. 73 i 71 nadl. Susz, leśn. Lipowo, dalej linią oddziałową w kierunku południowo-wschodnim między oddziałami: 70/73, 69/73, 68/72, 68/67, 63/62 i dalej poza lasem drogą gruntową wychodzącą z oddz. 63 w kierunku wschodnim i łączącą

się z drogą między PGR Lipowo a Różnowem i dalej po 1 km odchodzi drogą w kierunku lasu - oddz. 61, dalej południowym skrajem lasu do rowu melioracyjnego wypływającego z lasu w kierunku południowym; w tym miejscu jest początek styku z OChK Pojezierza Iławskiego, dalej biegnie wzdłuż rowów na południe do drogi lokalnej łączącej Kamieniec z Dąbrówką, gdzie kończy się granica styku między ww. obszarami i następnie prowadzi drogą do Dąbrówki i Bronowa, przy czym Bronowo obchodzi po zewnętrznych granicach miejscowości od strony zachodniej i prowadzi drogą utwardzoną w kierunku Susza aż do granic miasta, po czym granicą miasta w kierunku południowo-zachodnim i drogą w kierunku północno-zachodnim do osiedla Karolewo i dalej skrajem lasu w kierunku zachodnim przy oddz. 135, leśn. Jawty prowadzi dalej drogą gruntową przez pole do utwardzonej drogi Bałszyce-Kołodziej, skręca w kierunku zachodnim i prowadzi drogą do granicy województwa skąd rozpoczęto opis.

14. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Goryńskiego.

Od granicy województwa przy południowo-zachodnim końcu jeziora Dłużek drogą gruntową w kierunku północno-zachodnim i północnym w stronę jeziora Goryńskiego, po czym drogą gruntową wokół jeziora Goryńskiego, przy północno-wschodnim krańcu jeziora granica przechodzi na drogę utwardzoną z Kantowa do Gorynia i prowadzi w kierunku południowo-wschodnim do Gorynia omijając tereny zabudowane tej miejscowości i dalej dochodzi do drogi prowadzącej na południowo-zachód między jeziorami Goryńskim i Dłużek i następnie skręca na południowo-wschód drogą gruntową prowadzącą w kierunku jeziora Dłużek i dalej prowadzi w kierunku północno-wschodnim wzdłuż jeziora Dłużek, dochodzi do jeziora i dalej po linii brzegowej do północno-wschodniego krańca jeziora, aby wzdłuż cieku dotrzeć do drogi gruntowej biegnącej w tym samym kierunku (północno-wschodnim), równoległe do granicy powiatu Iławskiego; dalej przebiega wzdłuż rowu prowadzącego w kierunku lasu, oddz. 283 (nadm. Susz, obręb Susz) i dalej biegnie po rowie w oddz. 283, 282 i 278, potem skrajem lasu (oddz. 278) do drogi utwardzonej Jędrzychow-Biskupiec i dalej tą drogą w kierunku miejscowości Trupel i omijając tą miejscowość dochodzi do drogi gruntowej biegnącej w kierunku południowo-wschodnim do Szwarcenowa, po czym prowadzi tą drogą aż do mostku na rzece Osa i schodzi na linię brzegową jeziora Trupel (wzdłuż rzeki Osa) i dalej prowadzi po granicy powiatu Iławskiego aż do południowo-zachodniego krańca jeziora Dłużek.

15. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Drwęcy.

Za punkt początkowy opisu wybrano wschodnią stronę mostu przez rz. Drwęcę na szosie Iława-Ostróda, skąd granica prowadzi na południe do rz. Poburzanka i dalej prowadzi północną linią brzegową w górę tej rzeki, następnie między Nastajkami a Smykowem granica wchodzi na skraj zadrzewienia rosnącego wzdłuż rzeki, dochodzi do zabudowań Smykowa i skręca przed nimi na południe, dochodzi do drogi Smykowo-Wirwajdy i od Smykowa prowadzi drogą na Wirwajdy do skrzyżowania z drogą Lipowo-Ostróda (odcinek ten jest granicą wspólną z OChK Wzgórz Dylewskich); dalej prowadzi wzdłuż niej w kierunku zachodnim, mijają skrzyżowanie z drogą Ostróda-Lubawa i po ok. 1 km skręca na północno-wschód w drogę polną prowadzącą do linii brzegowej Poburzanki, dalej linią brzegową do starego nasypu kolejowego przy Drwęcy w Samborowie, wzdłuż nasypu

do drogi Samborowo - Gierłoż i dalej do Gierłoż tą drogą, w Gierłoży skręca na drogę leśną prowadzącą do osady Podlesie i dalej drogą do Lipowa, obchodzi Lipowo drogami z zachodniej strony i dochodzi do szosy Ostróda-Lubawa, prowadzi tą drogą do skraju drzewostanu, przechodzi na południową stronę tej drogi, wchodzi w drogę polną w kierunku południowym i dalej prowadzi skrajem lasu w kierunku południowo-wschodnim do drogi Lipowo-Grabowo i dalej tą drogą przekracza koryto Gizeli i prowadzi w kierunku północno-zachodnim wzdłuż linii brzegowej, skrajem zadrzewienia i drogą do Kołodziejek, gdzie przekracza szosę Ostróda - Lubawa i prowadzi w kierunku północno-zachodnim do Pomierek i dalej do Gierłoży, po czym skręca na drogę do Zielkowa skąd prowadzi drogą do Kazanicy, obchodzi Kazanice po północno-zachodniej stronie i prowadzi drogą do miejscowości Rodzone, gdzie skręca na szosę Iława - Samplawa w kierunku południowym, mijają skrzyżowanie z drogą Nowe Miasto Lubawskie-Lubawa i prowadzi dalej drogą wzdłuż północnego brzegu Sandeli do miejscowości Targowisko Dolne, po czym schodzi na brzeg rzeki Sandela i północną linią brzegową prowadzi do dopływu o nazwie Elszka, przekracza nurt rz. Sandela i wraca wzdłuż południowej linii brzegowej do miejscowości Rodzone skąd prowadzi drogą przez Białą Górę do miejscowości Łązek, dochodzi do szosy Lubawa-Nowe Miasto Lubawskie i prowadzi wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą na Zajączkowo Lubawskie; od tego skrzyżowania dalej drogą na Bratian ok. 1600 m do miejsca, gdzie na południe odgałęzia się droga do rz. Wel (odcinek ten jest wspólną granicą z OChK Doliny Rzeki Wel) i dalej granica prowadzi drogą do m. Bratian do skrzyżowania z linią kolejową, następnie zachodnim skrajem szosy w kierunku południowym do skrzyżowania drogi z linią kolejową w m. Łąki, skąd nadal na południe wzdłuż linii kolejowej do granicy administracyjnej m. Nowe Miasto Lubawskie, następnie tą granicą do zabudowań Nawra, skąd drogami osiedlowymi najpierw na zachód, następnie na południe i wschód do szosy Marzęcice-Nowe Miasto Lubawskie, tą szosą do skrzyżowania z drogą w kierunku kolonii Kornatki, skręca na południowo-zachód w tę drogę po czym na południowym krańcu kolonii Kornatki skręca w drogą gruntową prowadzącą na południowo-zachód w kierunku m. Taborowizna, tą drogą dochodzi do szosy Kurzętnik - Lipowiec, idąc południowym skrajem tej szosy na południowo-zachód dochodzi do skrzyżowania z linią kolejową Brodnica - Nowe Miasto Lubawskie i południowym skrajem linii kolejowej na wschód dochodzi do m. Kurzętnik; na skrzyżowaniu z szosą w Kurzętniku granica przechodzi na tę drogę i jej zachodnim skrajem przez m. Kurzętnik w kierunku południowo-wschodnim dochodzi do szosy Nowe Miasto Lubawskie-Brodnica (droga krajowa nr 52), wzdłuż której skręca na południowo-zachód; w dawnym PGR Kurzętnik przechodzi na prowadzącą również na południowo-zachód później na południe drogę lokalną w kierunku m. Nielbark, dalej granica przecina Nielbark i nadal prowadzi na południe drogą gruntową w kierunku m. Brzozie Lubawskie, po około 1,5 km skręca w drogę gruntową prowadzącą do zabudowań Brzozie Lubawskie na zachód, przy zabudowaniach skręca na południe i nadal drogami gruntowymi dochodzi do cieku wodnego płynącego w kierunku rzeki Drwęcy, dalej wzdłuż tego cieku i krawędzi lasu granica prowadzi w kierunku południowym do skrzyżowania cieku z drogą gruntową na południowym krańcu kompleksu leśnego, tą drogą skręca na południowo-wschód, później południe i dochodzi do granicy województwa Kujawsko-Pomorskiego i prowadzi wzdłuż granicy województwa najpierw na zachód, następnie na północ do szosy Nielbark-Tereszewo przy

stacji i leśniczówce Kaługa; w Kałudze granica wzdłuż północnego skraju szosy skręca na zachód i przez miejscowość Kąćki dochodzi do skrzyżowania dróg na wschodnim skraju m. Tereszewo i tam skręca w kierunku północno-wschodnim i drogą dochodzi do skrzyżowania z drogą gruntową Lipowiec-Małe Bałówki, po czym skręca w drogę gruntową prowadzącą w kierunku zachodnim, następnie północnym i dochodzi do drogi Małe Bałówki-Kamionka, gdzie skręca w drogę na północny-wschód, dochodzi do miejscowości Marzęcice, a w Marzęcicach drogą na zachód dochodzi do drogi Marzęcice-Nawra i drogą tą dochodzi do m. Nawra, przecina Nawrę i dochodzi do szosy Nowe Miasto Lubawskie-Jamielnik i dalej szosą biegnie na północny-wschód do Nowego Dworu, po czym skręca na drogę Nowy Dwór-Łława i prowadzi do Łławy przez Chrośle, Radomno i Katarzynki; w Łławie dochodzi do granic miasta i dalej prowadzi wzdłuż granicy w stronę jez. Łławskiego, po dojściu do jeziora prowadzi linią brzegową, a następnie prowadzi zachodnim brzegiem rzeki Łławka do jez. Jeziorak i przechodzi na wschodni brzeg Łławki (miejsce styku rzeki z jeziorem stanowi granicę wspólną z OChK Pojezierza Łławskiego) i dalej prowadzi linią brzegową rzeki, później jez. Łławskiego do miejscowości Dół, skąd prowadzi drogą na południe do Dziarn i dalej drogą po wschodniej stronie rz. Łławka do kolonii Dziarny, po czym skręca na drogę prowadzącą do Ławic, mija Ławice, przez ok. 600 m prowadzi drogą na Gromoty i skręca na drogę w kierunku południowo-wschodnim do Dłużewa, mija Dłużewo i po ok. 1 km skręca w kierunku północno-wschodnim i dalej prowadzi wzdłuż rowu melioracyjnego a następnie drogą przecinając drogę asfaltową Łława-Lubawa na wschodnim skraju m. Gromoty, dalej prowadzi drogą gruntową w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą Gierłoż, dalej drogą gruntową 200 m w kierunku na m. Borek, przechodząc rów dochodzi do południowego skraju niewielkiego lasu - obchodząc go od strony wschodniej do punktu zetknięcia linii lasu z drogą gruntową i następnie w kierunku północno-wschodnim do punktu zetknięcia drogi gruntowej z linią lasu (łącząc te dwa punkty linią prostą), dalej obchodzi zachodnim brzegiem lasu do jej północno-zachodniego narożnika, skąd linią prostą przebiega do drogi Borek - Franciszkowi -Dolne (stacja trafo na południowym skraju wsi Franciszkowi-Dolne) i następnie w kierunku północno-wschodnim drogą gruntową Franciszkowi-Dolne-Sambrowo dochodzi do rowu melioracyjnego biegnącego skrajem lasu na północny-wschód do m. Stanowo i skręca tym rowem w kierunku północno-zachodnim, dochodząc do drogi asfaltowej Samborowo-Łława, po czym wschodnią stroną drogi do mostu na rz. Drwęcy w Samborowie, przechodzi na wschodni jej brzeg, gdzie dochodzi do punktu wyjścia.

16. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Wel.

Granica Obszaru biegnie od skrzyżowania dróg na południowo-zachodnim skraju m. Grodziczno szosą asfaltową w kierunku południowo-zachodnim przez miejscowości Lorki, Mroczenko do szosy Mroczo-Nowe Miasto Lubawskie, szosą tą prowadzi w kierunku północno-zachodnim do drogi gruntowej prowadzącej do wschodniego krańca miejscowości Gwiżdżyny, w Gwiżdżinach na zachód przez wieś do drogi gruntowej prowadzącej na północ w kierunku kompleksu leśnego, dochodzi do granicy lasu i wzdłuż tej granicy w kierunku północno-zachodnim do drogi gruntowej prowadzącej na północ, drogą tą granica prowadzi do szosy Nowe Miasto Lubawskie-Tylice i południowym skrajem szosy w kierunku wschodnim do miejscowości Tylice, w Tylicach granica skręca na północ drogą w kierunku dawnego PGR

Tylice, mija to gospodarstwo i dochodzi do kompleksu leśnego, następnie wzdłuż granicy lasu prowadzi w kierunku zachodnim, później południowym i ponownie zachodnim do drogi gruntowej prowadzącej do miejscowości Mszanowo, przecina nią kompleks leśny i osiągnąwszy skraj lasu prowadzi ponownie wzdłuż kompleksu leśnego - najpierw na wschód, później na zachód i północ, dochodzi do drogi Mszanowo-Bratian i tą drogą dochodzi do miejscowości Bratian, tam przecina rzekę Wel i jej prawym brzegiem biegnie do mostu w miejscowości Kaczek, od tego mostu granica prowadzi drogą w kierunku północnym i dochodzi do szosy Nowe Miasto Lubawskie-Lubawa, od tego miejsca granica biegnie szosą do skrzyżowania z linią kolejową Łława - Działdowo (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Doliny Dolnej Drwęcy), tutaj granica skręca na południowy-wschód i południowym skrajem linii kolejowej dochodzi do jej przecięcia z szosą Rakowice - Zajączkowo Lubawskie, w tym miejscu przebiega wzdłuż szosy i nadal w kierunku południowo-wschodnim szosą tą dochodzi do szosy Mortęgi-Tylice, skręca na południe tą szosą, w miejscowości Kuligi skręca na południowy-wschód na szosę Kuligi-Linowiec-Grodziczno, dochodzi do Grodziczna i drogą na zachodnim skraju miejscowości Grodziczno w kierunku południowym dochodzi do punktu początkowego.

17. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Górnej Drwęcy.

W miejscowości Kolonia Mielno granica biegnie na północny-wschód nieczynnym torem kolejowym do wsi Lichtajny (styk z OChK Jeziora Mielno), skąd drogą asfaltową do m. Drwęck i od m. Drwęck drogą gruntową i dalej leśną na północ przez lasy Nadleśnictwa Olsztynek do drogi E-7 (192 km) w okolicy osady Warlity Małe, skąd na wschód szosą E-7 do drogi lokalnej do wsi Platyny, skąd drogą na południe od jez. Platyny do wsi Warlity Małe i drogą polną do szosy Olsztynek-Ostrowin przy wsi Wigwałd i dalej na północny-zachód tą szosą do skraju kompleksu leśnego (wyróżniony odcinek stanowi granicę z OChK Lasów Taborskich) i dalej szosą do skrzyżowania we wsi Ostrowin skąd granica przebiega dalej drogą polną na północny-zachód do skraju kompleksu leśnego i dalej drogą polną do drogi leśnej prowadzącej na północ przed skrajem kompleksu leśnego (wyróżniony odcinek stanowi granicę z OChK Lasów Taborskich) i dalej do wsi Idzbark, gdzie granica skręca w kierunku północno-wschodnim, a potem północno-zachodnim i biegnie wzdłuż drogi do toru kolejowego, po czym wzdłuż toru kolejowego dochodzi aż do wsi Lubajny, gdzie skręca na południowy-wschód omijając b. PGR i na południe drogą gruntową do m. Górka przy szosie E-7 (przekraczając rzekę Drwęcę i przebiegając przez m. Marciniaki), dalej drogą E-7 w kierunku północno-zachodnim do Ostródy do miejsca przecięcia się tej drogi z nieczynnym torem kolejowym, dalej wzdłuż tych torów na południe ok. 1 km do drogi gruntowej i tą drogą przez Wólkę Lichtańską do b. PGR Lichtajny (bez ujmowania zabudowy tego PGR); na południowym krańcu wsi przechodzi na nieczynny tor kolejowy i dalej biegnie tym torem na południe do przecięcia z drogą asfaltową Lichtajny-Durąg i dalej tą szosą do wsi Durąg (na odcinku od skrzyżowania z drogą Kraplewo - Ostrowin do Durąga OChK Doliny Górnej Drwęcy łączy się z OChK Wzgórz Dylewskich), gdzie na wysokości mostu granica skręca na drogę gruntową (z ominięciem zabudowań PGR i gorzelni) wiodącą do b. PGR Pancierzyn, skąd dalej prowadzi drogą asfaltową w kierunku południowo-wschodnim do mostu na rz. Grabiczek i przed nim skręca na południe na drogę polną i tą drogą dochodzi do cieku (lewostronny dopływ

Grabiczka), dalej granica przebiega lewym brzegiem tego cieku (w górę cieku) do wsi Domkowo i dalej na południe drogą lokalną do m. Kitnowo i dochodzi do szosy Szczepankowo-Gierzwałd, gdzie przed mostem skręca na południe drogą polną do wsi Korsztyn, skąd drogą lokalną prowadzi do wsi Grabiczki; stąd granica zmienia kierunek na północny biegnąc wzdłuż szosy Dąbrówno-Ostróda i do pierwszych zabudowań w m. Szyldak biegnie lewym jej brzegiem, przechodząc przez Gierzwałd, Wróble i Rychnowo i skręca w kierunku zachodnim (następnie na północny-zachód) na drogę gruntową omijając wieś, tą drogą granica dochodzi do drogi asfaltowej Ostrowin-Kraplewo i skręca w kierunku zachodnim do mostu na rzece Grabiczek, gdzie dalszy przebieg określa prawy brzeg rzeki Grabiczek, następnie na wysokości mostu na tej rzece skręca na drogę gruntową do wsi Grabin i Gospodarstwa Rybackiego w tej miejscowości, omija gospodarstwo i skręca na północny-wschód dochodząc do drogi krajowej E-7 (km 209) i dalej prowadzi siódmką na południowy-wschód, po ok. 1200 m odchodzi na drogę polną w kierunku wschodnim, po ok. 500 m drogi granica dochodzi do cieku na skraju lasu; lewą stroną cieku doprowadza do mostku na drodze gruntowej ze wsi Grabin i skręca w kierunku lasu nad jez. Ostrowin i dalej prowadzi zachodnim skrajem lasu na południowy-wschód do rowu melioracyjnego, którym prowadzi do zachodniej granicy kompleksu leśnego i tą granicą dochodzi do szosy Ostrowin - Kraplewo, następnie po ok. 200 m przebiegu zgodnego z tą szosą (w kierunku wschodnim) skręca w drogę polną w kierunku południowym biegnącą skrajem lasu do rowu melioracyjnego i dalej tym rowem do polnej drogi Wyżnice-Rychnowska Wola; przez Rychnowską Wolę granica prowadzi dalej na południe do szosy E-7 (196 km) i siódmką do granicy lasu po jej południowej stronie (do 197 km) gdzie skręca na południowy-wschód i przebiega na przemian granicą lasu, drogą leśną (przy granicy lasu), granicą lasu dochodząc do drogi wodącej z Kiersztanowa do m. Pacótkowo; omija zabudowania PGR i przechodzi na drogę lokalną w kierunku Mielna, gdzie na wysokości b. toru kolejowego łączy się z punktem opisywanym na początku.

18. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórz Dylewskich.

Granica wewnętrzna biegnie wzdłuż granicy Parku Krajobrazowego Wzgórz Dylewskich: ze wsi Napromek granica biegnie drogą wojewódzką Lubawa -Pawłowo (nr 537) ku zachodowi do skrzyżowania z drogą polną Napromek-Lubstyn, tą drogą do północnego skraju „Uroczyska Lubstynek” i dalej skrajem lasu do drogi polnej Lubstynek-Lubstyn, dalej tą drogą ku północnemu zachodowi do skrzyżowania dróg i następnie na północ, przecinając podmokłą łąkę, skrajem lasu „Uroczysko Czerwona Woda” do północno-zachodniego narożnika oddz. 151b i dalej drogą leśną przecinając oddział 151 (pomiędzy pododdz. a i b), dalej skrajem oddziału 150 i przecina oddz. 149 między pododdz. b, c i d; następnie granica prowadzi skrajem oddz. 148 do drogi Wałydyki-Zakurzewo i dalej drogą polną do miejscowości Zakurzewo, później drogą polną w kierunku północno-zachodnim do Wiśniewa, stąd drogą powiatową Złotowo - Pietrzwałd (nr 26249) w kierunku wschodnim do wsi Zajączki i za nieczynnym wiaduktem kolejowym, na skrzyżowaniu dróg skręca w kierunku południowo-wschodnim, w stronę Glaznot i prowadzi tą drogą (droga pow. Lipowo - Wygoda nr 26841) do skraju drzewostanu, po czym skręca na wschód i prowadzi skrajem lasu, a następnie drogą polną w kierunku Pietrzwałdu, gdzie przed Pietrzwałdem skręca w kierunku północno-zachodnim wzdłuż linii wysokiego napięcia do drogi

Zajączki-Pietrzwałd w kierunku północno-zachodnim wzdłuż linii energetycznej, dalej wzdłuż zabudowań Pietrzwałdu (w odległości 250 m); na wysokości cmentarza dochodzi do drogi Wysoka Wieś - Naprom i biegnie nią ok. 800 m w kierunku miejscowości Naprom, po czym skręca w kierunku wschodnim na drogę polną i prowadzi drogami polnymi do drogi gruntowej idącej z Napromu w kierunku południowo-wschodnim w stronę kompleksu leśnego „Uroczysko Dylewo”, następnie tą drogą w kierunku wschodnim do kompleksu leśnego i wzdłuż ściany lasu do cieku i dalej ciekim do szosy Dziadyk-Głądy i tą szosą w kierunku południowym do południowej granicy lasu (oddz. 51) i dalej wzdłuż granicy lasu ku południowi, aż do drogi biegnącej z Leśniczówki Bednarki do wsi Bednarki (SE skraj oddz. 67), stąd granicą własności wsi Bednarki (pasy drzew śródpolnych) aż do granicy gmin Ostróda i Grunwald i dalej tą granicą na południowy zachód i na południe od linii oddziałowej oddziałów 124 i 125, następnie linią między oddziałami 124, 125, 126 a 127 na zachód do granicy lasu i dalej wzdłuż granicy lasu na północ do drogi łączącej Płachawy z Klonowem; tą drogą na zachód do skrzyżowania dróg w Janowie (ok. 500 m od ściany lasu) i od skrzyżowania, drogą na północ do skrzyżowania z drogą w osadzie Wysoka Wieś; tą drogą na zachód do szosy Klonowo - Pietrzwałd i dalej szosą na południe do wysokości południowego skraju lasu w oddz. 168d „Uroczysko Wygoda” i dalej skrajem lasu do drogi przecinającej oddz. 183 i dalej do nasypu dawnej linii kolejowej biegnącej wzdłuż szosy Marwałd-Wygoda i nasypem kolejowym w kierunku południowo-wschodnim do skrzyżowania linii oddziałowych oddz. 185, 194, 195 i wzdłuż linii oddziałowej między oddz. 194 a 195 w kierunku południowym do granicy lasu i dalej wzdłuż ściany lasu do drogi będącej granicą własności Lasów Państwowych i gruntów prywatnych i tą drogą w kierunku zachodnim do granicy gmin Dąbrówno i Lubawa i tą granicą ku północnemu zachodowi i dalej skrajem drzewostanu do wsi Napromek skąd rozpoczęto opis; granica zewnętrzna z miejscowości Omule biegnie szosą w kierunku północno-zachodnim do szosy Wygoda-Lubawa (droga woj. nr 537), przecinając ją, biegnie dalej drogą przez wieś Złotowo, aż do skrzyżowania z drogą Lubawa-Grabowo i tą drogą w kierunku północno-wschodnim poprzez Grabowo, dochodzi do rzeki Gizela, w tym miejscu ma styk z OChK Doliny Dolnej Drwęcy (na szerokości rzeki) i dalej biegnie do szosy w południowej części Lipowa i następnie tą szosą do skrzyżowania z szosą Lubawa - Ostróda (droga krajowa nr 15) i dalej od skrzyżowania z drogą powiatową do wsi Smykowo (ok. 500 m) styka się z OChK Doliny Dolnej Drwęcy i prowadzi tą drogą przez Brzydowo w kierunku wschodnim, następnie kieruje się na południowy wschód przez Kraplewo, dochodzi do skrzyżowania z drogą Lichtajny-Tułodział; od skrzyżowania do wsi Durąg, na odcinku 1200 m styka się z OChK Doliny Górnej Drwęcy; dalej tą drogą prowadzi na południe przez wsie: Durąg, Głądy, Szczepankowo, Dylewo do wsi Tułodział i dalej drogą gminną do Fiugajek (PGR) i z tej wsi drogą w kierunku zachodnim do szosy we wsi i dalej tą szosą przez Elgnowo do Gutowa i dalej z Gutowa do Rumienicy i z Rumienicy w kierunku północno-zachodnim drogą przez Szczepankowo do wsi Omule.

19. Opis przebiegu granicy Dąbrówieńskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Granica Obszaru biegnie od przecięcia drogi lokalnej z nieczynnym torem kolejowym linii Ostróda-Działdowo we wsi Brzeźno Mazurskie, gm. Dąbrówno, dalej biegnie na południowy zachód drogą lokalną w kierunku wsi

Grzybiny, dochodząc po 1 km do granicy gmin Dąbrówno i Działdowo, gdzie skręca na północny zachód, prowadząc dalej ww. granicą gmin do rzeki Wel koło wsi Wądryń, stąd zgodnie z biegiem rzeki i dalej granicą ww. gmin do granicy gminy Rybno, gdzie przecina koryto rzeki Wel i skręca najpierw na północny zachód, a dalej na północny wschód prowadząc granicą gmin Dąbrówno i Rybno do jej przecięcia z drogą powiatową Dąbrówno-Koszelewy, stąd zmierza ww. drogą przez wieś Wądryń na północ i po 2,5 km skręca na zachód w drogę gruntową, którą przez wieś Okrągłe doprowadza do drogi lokalnej Dąbrówno-Rumian na południowym skraju wsi Lewańd Wielki, w Lewańdzie granica skręca na północ i biegnie drogą polną do połączenia z drogą gruntową Elgnowo-Stare Miasto, gdzie skręca na wschód do połączenia z drogą lokalną Stare Miasto - Wierzbica, drogą tą granica skręca na północ dochodząc do zabudowań byłego PGR Wierzbica, gdzie skręca na wschód w drogę lokalną i po przecięciu szosy Dąbrówno-Lubawa doprowadza do byłego PGR Fiugajki, tu skręca na północ dochodząc do drogi Marwałd - Frygnowo (droga wojewódzka nr 537) we wsi Tułodziad (na odcinku Wierzbica - Fiugajki-Tułodziad opisywany Obszar graniczy od zachodu z OChK Wzgórz Dylewskich), od Tułodziadu granica biegnie na wschód drogą Tułodziad - Frygnowo, po czym schodzi na południowy wschód w drogę gruntową, prowadzącą do wsi Samin, którą dochodzi do zachodniego brzegu jeziora Dąbrowa, tu wchodzi na drogę gruntową okrążającą ww. jezioro i doprowadza do drogi wojewódzkiej nr 542 Dąbrówno-Gierzwałd, drogą tą zawraca do zachodniego brzegu jeziora Dąbrowa (prowadząc najpierw północnym brzegiem jeziora Piekiełko, a dalej południowym brzegiem jeziora Dąbrowa), gdzie zawraca na południe a później na wschód, okrążając zwartą zabudowę byłego PGR i biegnie do skrzyżowania dróg Dąbrówno-Gierzwałd, stąd drogą Samin-Grunwald prowadzi 300 m na wschód i skręca na południowy wschód na drogę lokalną, którą dochodzi poprzez były PGR Saminek do wsi Ostrowite, dalej utrzymując ten sam kierunek granica wchodzi na drogę gruntową, po czym przecinając w kompleksie leśnym granicę gmin Dąbrówno i Działdowo dochodzi do zachodnich zabudowań wsi Jankowice, omija od zachodu zwartą zabudowę wsi, dochodzi do drogi powiatowej Leszcz-Rączki, a zarazem granicy ww. gmin, od tego miejsca granica Obszaru biegnie na południowy zachód granicą ww. gmin, wchodząc na drogę polną Jankowice-Brzeźno Mazurskie, przecina drogę wojewódzką nr 542 na odcinku Dąbrówno - Uzdowo, po czym drogą lokalną doprowadza do przecięcia z nieczynnym torem kolejowym w Brzeźnie Mazurskim stanowiącym początek opisu.

20. Opis przebiegu granicy Hartowieckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Od miejscowości Buchnowo granica Obszaru biegnie granicą powiatu do drogi Grodziczno-Hartowiec, dalej tą drogą w kierunku południowo-wschodnim na odcinku 300 m, następnie po przecięciu drogi biegnie wzdłuż linii kolejowej Działdowo-Ilawa do drogi Jeglia-Gronowo, dalej wschodnim skrajem tej drogi dochodzi do miejscowości Gronowo (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego-Dębień), z Gronowa granica biegnie drogą w kierunku zachodnim do miejscowości Buchnowo, a więc do punktu początkowego.

Opis przebiegu granicy terenu istniejącej i projektowanej zabudowy zwartej Dąbrówna, wyłączonej z Hartowieckiego OChK.

Granica terenu biegnie od ujścia strugi (rzeki Wel) do Jez. Dąbrowa Mała w Dąbrównie, skąd biegnie na północ

wschodnim brzegiem jeziora do ujścia w nim strugi Mała Wkra i dalej tą strugą na północ do mostu na drodze lokalnej ze Starego Miasta, tą drogą na wschód do drogi wojewódzkiej (nr 537) Działdowo-Lubawa przy kolonii Starego Miasta, po jej przecięciu granica skręca przez las na południowy-wschód w drogę polną, dochodzi drogi nr 542 Ostróda-Działdowo, skręca nią na południowy-zachód i schodzi na południe drogą gruntową wzdłuż linii telefonicznej i obok osady Jabłonowo, biegnie dalej dochodząc do rozstajów dróg polnych przy wiadukcie nad nieczynną linią kolejową Ostróda-Działdowo, stąd ww. torem prowadzi na południe, przecina drogę Lubawa - Dąbrówno-Działdowo (nr 542) i dalej biegnie na południe ww. torem do przecięcia z drogą gruntową i zawraca nią na północ doprowadzając do drogi lokalnej Dąbrówno - Wądryń, którą zawraca na południowy-zachód i przy zabudowaniach byłego młyna na rzece Wel skręca w górę rzeki i dochodzi do południowego krańca Jez. Dąbrowa Mała, stąd granica prowadzi wschodnim brzegiem ww. jeziora i dochodzi do ujścia w nim strugi z Jez. Dąbrowa Wielka, stanowiącego punkt początkowy opisu.

21. Opis przebiegu granicy Buchnowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Granica Obszaru biegnie od punktu początkowego w miejscowości Buchnowo na południe granicą powiatów działdowskiego i nowomiejskiego do jeziora Grądy, dalej granicą powiatów do południowego skraju kompleksu leśnego, następnie skrajem lasu w kierunku zachodnim do szosy Lidzbark-Lubawa, gdzie granica obszaru wzdłuż kompleksu leśnego zmienia kierunek na północny, a następnie, odchodząc od szosy, zmienia kierunek na wschodni, po około 900 metrach dochodzi do drogi gruntowej prowadzącej w kierunku północnym i tą drogą dochodzi do drogi Rynek - Buchnowo i drogą tą wraca w kierunku północno-wschodnim do Buchnowa.

22. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Dębień.

Granica Obszaru biegnie od miejscowości Gronowo wschodnim skrajem drogi do wsi Jeglia do miejsca przecięcia z linią kolejową Działdowo-Ilawa (ten fragment granicy pokrywa się z granicą Hartowieckiego OChK), dalej granica biegnie na północ wschodnim skrajem drogi asfaltowej do drogi Hartowiec-Dębień i dalej drogą polną do drogi asfaltowej Dębień-Truszczyń, tą drogą w kierunku północno-zachodnim do wsi Truszczyń, drogą przez wieś, a następnie drogą polną w kierunku wschodnim do szosy Rumian-Gutowo, tą szosą w kierunku południowo-wschodnim do miejscowości Rumian i dalej na południe do Rybna, do skrzyżowania z drogą Działdowo-Lubawa, stamtąd szosą w kierunku północno-zachodnim, tj. w kierunku Lubawy, do drogi w kierunku stacji kolejowej Rybno, tą drogą w kierunku południowo-zachodnim do linii kolejowej Działdowo-Malbork i linią kolejową na północny zachód do przejazdu kolejowego drogi gruntowej prowadzącej z miejscowości Dębień w kierunku miejscowości Gronowo, tą drogą biegnie w kierunku południowo-zachodnim, a następnie południowo-wschodnim do skraju kompleksu leśnego „Kostkowo”, po czym skrajem lasu najpierw w kierunku zachodnim, potem południowym dochodzi do szosy Kostkowo-Gronowo i tą szosą w kierunku północno-zachodnim do wsi Gronowo, tj. do punktu początkowego opisu (wschodnia i południowa granica Obszaru pokrywa się z granicą Welskiego Parku Krajobrazowego).

23. Opis przebiegu granicy Naguszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Granica Obszaru biegnie od Kolonii Rumian drogą polną na północny-wschód do styku z granicą gminy Lubawa, a stąd na południowy-wschód do drogi i dalej w tym kierunku drogą polną do wsi Naguszewo-Groszki, dalej drogą na południe do drogi gruntowej Nowa Wieś Ostródzka-Rumian, tą drogą na północny zachód do szosy Rumian-Lewałd Wielki, następnie przecina szosę i drogą gruntową biegnie najpierw na północny-wschód, następnie na północny-zachód i północ dochodzi do punktu początkowego.

24. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu - Grzybiny.

Granica Obszaru biegnie od miejscowości Szczupliny w kierunku południowo-wschodnim drogą przez „Szczupliniak”, a następnie w kierunku wschodnim i południowym obrzeżem uroczyska leśnego „Grzybiny”, dalej Strugą Żabińską i Strugą Koszelewską do miejscowości Koszelewy i dalej szosą Koszelewy - Dąbrówno do punktu początkowego opisu.

25. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Welskiego Parku Krajobrazowego - Słup.

Granica Obszaru biegnie od punktu położonego w odległości ok. 300 m na południowy-zachód od przecięcia się drogi Lidzbark-Jamielnik z linią kolejową Lidzbark-Brodnica, biegnie torem kolejowym w kierunku południowo-zachodnim do linii oddziałowej między oddziałami 216-217 i 196-197 i tą linią do brzegów Jeziora Lidzbarskiego, brzegiem jeziora biegnie w kierunku zachodnim, a następnie północnym do skraju kompleksu leśnego, granicą lasu podąża w kierunku zachodnim, a następnie północnym, przecinając szosę Lidzbark - Brodnica, skręcając tą szosą w kierunku południowo-zachodnim dochodzi do skraju lasu i biegnącej nim drogi gruntowej, biegnie tą drogą, następnie wschodnim skrajem lasu zmierza do drogi gruntowej Wleusk-Zalesie, biegnie nią na północ przez wieś Zalesie do granic powiatu, tą granicą do zachodniego skraju kompleksu leśnego, skrajem kompleksu leśnego w kierunku południowym i południowo-wschodnim do drogi gruntowej prowadzącej z oddziału leśnego 61 (Nadleśnictwo Lidzbark, obręb Lidzbark) do drogi gruntowej Lidzbark-Słup, tą drogą w kierunku południowo-wschodnim do skraju lasu i dalej drogą prowadzącą do szosy Lidzbark-Brodnica, tą szosą biegnie w kierunku Lidzbarka do skraju kompleksu leśnego, gdzie skręca w kierunku południowo-zachodnim na drogę gruntową prowadzącą skrajem lasu i skarpią nadjeziorną do brzegu Jeziora Lidzbarskiego, dalej wzdłuż brzegu jeziora granica biegnie w kierunku najpierw wschodnim, później południowym i zachodnim do granicy plaży MOSiR w Lidzbarku, wzdłuż ogrodzenia (granicy) plaży do traktu spacerowego nad Jeziorem Lidzbarskim i drogą w kierunku południowym, przecinając ulicę Lipową do skraju kompleksu leśnego i skrajem lasu do linii kolejowej Działdowo - Brodnica, stanowiącej początku opisu (począwszy od styku linii kolejowej z linią oddziałową do granicy powiatu działdowskiego w okolicy wsi Zalesie granica pokrywa się z granicą Górnienieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego; po stronie wschodniej granica Obszaru pokrywa się z granicą Welskiego Parku Krajobrazowego).

26. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Górnej Wkry.

Granica Obszaru biegnie od miejscowości Turza Mała drogą na południe do przecięcia z linią kolejową Lidzbark-

Działdowo, następnie drogą w kierunku południowo-wschodnim do skrzyżowania z drogą asfaltową Płościna-Wielki Łęck, drogą tą w kierunku południowo-zachodnim przez Mały Łęck do skrzyżowania z drogą asfaltową Lidzbark-Działdowo w miejscowości Wielki Łęck, dalej biegnie drogą gruntową w kierunku południowym dochodząc do Strugi Łęckiej i nią w kierunku zachodnim i południowo-zachodnim do rzeki Wkry, rzeką do miejscowości Biernaty, dalej na południe drogą do drogi Nowy Dwór-Nick, dalej drogą prowadzącą z południowego skraju Nicka na zachód w kierunku Wyląźłowa do granicy z województwem mazowieckim, dalej tą granicą biegnie na południowy zachód do szosy Żuromin-Lidzbark, następnie szosą w kierunku północnym do skraju kompleksu leśnego do granicy miasta Lidzbark, tu skręca na północny wschód w drogę gruntową dochodzącą do drogi asfaltowej Lidzbark-Bełk, drogą tą biegnie najpierw w kierunku południowo-wschodnim, potem wschodnim do drogi gruntowej Bełk-Cibórz, skręca w tą drogę w kierunku północnym i na granicy zakładu rolnego w Ciborzu dochodzi do szosy Nowy Dwór-Cibórz, dalej tą drogą na północ do szosy Działdowo-Lidzbark, w miejscu tym skręca na zachód i prowadzi do drogi gruntowej z Ciborza w kierunku północnym (przed mostem na rzece Wel), następnie drogą gruntową dochodzi do linii kolejowej Brodnica-Działdowo, po której skręca w kierunku wschodnim, linią kolejową przechodzi przez kompleks leśny i dochodzi do drogi gruntowej prowadzącej na północ w kierunku miejscowości Turza Mała, drogą tą w kierunku północnym dochodzi do wsi Turza Mała, następnie skręca na wschód i dochodzi do punktu początkowego opisu.

27. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Banówki.

Granica Obszaru biegnie od punktu w północno-zachodnim narożniku obszaru, stanowiącym przecięcie niewielkiego strumienia z granicą Państwa, 150 m na zachód od drogi powiatowej Gronówko - granica Państwa, biegnie tym strumieniem na południe, w linii prostej przecina grunty rolne, szosę Kalinówek-Gronowo i prowadzi dalej wschodnim skrajem niewielkiego kompleksu leśnego do jego końca, gdzie skręca pod kątem prostym w kierunku wspomnianej wcześniej drogi Gronówko - granica Państwa, powyżej miejscowości Podleśne, omija tę miejscowość z północy i wschodu drogą polną i ciekim wpada z powrotem na ww. drogę i biegnie nią na południe do granicy lasu, gdzie skręca pod kątem prostym na zachód, następnie na południe, zmierzając polną drogą do północno-zachodniego narożnika dużego kompleksu leśnego, wiedzie dalej wspomnianą drogą polną w kierunku południowo-zachodnim biegnie skrajem lasu, przecina grunty rolne, następnie niewielki kompleks leśny na granicy oddziałów 111, 112 i 113 i poprzez grunty rolne dochodzi do drogi lokalnej Rogity-Regity w północno-zachodnim narożniku dużego kompleksu leśnego, granicą tego kompleksu dobiega do niewielkiego cieku w południowej części oddziału leśnego nr 143 i prowadząc tym ciekim skręca na południowy wschód przez grunty rolne do drogi wojewódzkiej Elbląg - granica Państwa, prowadząc tą drogą w kierunku północno-wschodnim dochodzi do południowego skraju kompleksów leśnych; wiodąc tym skrajem dobiega do cieku w północno-wschodniej części wsi Gronówko, omija wieś ze wschodu po drodze lokalnej i następnie podąża na południe drogą powiatową Gronówko - Lipowina do przecięcia z linią wysokiego napięcia i tą linią wraca na północny-wschód do skraju niewielkiego kompleksu leśnego, następnie zmierza na wschód wzdłuż cieku do drogi polnej prowadzącej z

miejsowości Goleszewo do Gronówka, tą drogą poprzez miejscowość Goleszewo biegnie na południe do miejscowości Wola Lipowska, gdzie spotyka się z drogą Piotrowiec-Lipowina, drogą tą schodzi na południowy-wschód do skrzyżowania z drogą polną na granicy gmin Braniewo i Pieniężno, wzdłuż tej granicy drogą polną prowadzi na północny-wschód, a następnie skręca na południowy-wschód brzegiem lasu i drogą leśną, którą prowadzi do północnych okolic wsi Białczyn, następnie równoległe do szosy Piotrowiec - Lipowina granica prowadzi po cieku do północno-wschodniego narożnika niewielkiego zadrzewienia, gdzie spotyka się z drogą polną Białczyn-Piotrowiec Kolonia i wzdłuż tej drogi dochodzi do drogi powiatowej Pakosze-Wyszkowo w ww. Kolonii Piotrowiec, tą drogą biegnie na północny-wschód do drogi polnej skręcającej na południowy-wschód i tą drogą poprzez grunty rolne i niewielkie kompleksy leśne dochodzi do skrzyżowania z drogą leśną w południowo-wschodnim narożniku oddziału leśnego Nr 239, od wymienionego skrzyżowania granica wiedzie drogą leśną na północ do krańca nieregularnych kompleksów leśnych (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Rzeki Wąlszy), dalej granica prowadzi drogą polną na północny-zachód i północnym skrajem lasów wraca do drogi powiatowej Pakosze-Wyszkowo po prawej stronie rzeki Banówki, stamtąd biegnie na północny-zachód drogą polną do wsi Krasnolipie, dalej prowadzi na północ a potem na północny-wschód drogą polną aż do spotkania z drogą polną Grzędowe-Krzewno i tą drogą podąża na zachód do miejscowości Krzewno, skrajem lasu i drogami polnymi omija wieś z południowej strony, przecina drogę Krzewno-Gronówko i drogami polnymi po północno-zachodniej stronie wsi Krzewno, zmierzając generalnie na północny zachód, dochodzi do biegnącej na pomoc drogi polnej, 750 m na północ od Koloni Krzewno (znajdującej się przy drodze powiatowej Krzewno - Gronówko), wspomnianą drogą polną granica biegnie na północny-zachód do następnej Koloni Krzewno, przecinając kompleks leśny i drogę Elbląg - granica Państwa, z Koloni Krzewno drogą polną przez grunty rolne prowadzi dalej na północny-zachód przez Kolonię Wilki do miejscowości Wilki, omija tę miejscowość z południa i zachodu i przez grunty rolne biegnie dalej drogą polną na północ do granicy Państwa, którą prowadzi na zachód do punktu początkowego opisu.

28. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Pasłęki.

Granica Obszaru biegnie od granicy gminy Lidzbark Warmiński (będącej jednocześnie granicą powiatu elbląskiego) powyżej miejscowości Wapnik, prowadzi na północ, a następnie na zachód drogą polną do drogi wojewódzkiej Orneta-Morağ, przecina ją następnie w kierunku północno-zachodnim drogą lokalną do miejscowości Bogatyńskie (z wyłączeniem terenów zabudowanych), z miejscowości Bogatyńskie drogą polną w kierunku północno-wschodnim, następnie na południe do drogi gminnej, do miejscowości Karkajmy, z miejscowości tej drogą lokalną biegnie na południowy-wschód, następnie drogą leśną na północny-wschód do drogi wojewódzkiej Orneta-Morağ, drogą tą prowadzi na północ, następnie drogą polną w kierunku północno-zachodnim do granic administracyjnych miasta Ornety, wzdłuż granicy Ornety do rzeki Drwęcy Warmińskiej; od tego punktu w linii prostej do drogi wojewódzkiej Godkowo - Orneta, następnie wzdłuż tej drogi na zachód do miejscowości Klusajny i stąd w kierunku północnym, a następnie zachodnim do ściany lasu, wzdłuż niej do nasypu kolejowego, drogą polną do ściany lasu i wzdłuż ściany lasu do drogi Spędy-Bażyńny, tą drogą biegnie na

zachód do skrzyżowania z drogą Dobry-Osetnik na odcinku 1500 m, następnie na zachód, a potem na północ drogą polną do lasu na skraju doliny rzeki Wąlszy, stąd linią prostą w kierunku południowo-wschodnim do punktu wysokościowego 61,0 m n.p.m. na drodze gminnej z Osetnika, następnie skrajem lasu w stronę rzeki Wąlszy, ok. 500 m przed rzeką odbija od granicy kompleksu leśnego w kierunku północnym i dochodzi do rzeki poniżej miejscowości Wołki, wzdłuż rzeki biegnie na północ w zachodni rejon miejscowości Gieduty i stąd odbija jej prawym dopływem na północny-zachód do granicy gmin Płoskinia i Orneta (granica wspólna z OChK Równiny Orneckiej), dalej biegnie wschodnim skrajem lasu do drogi prowadzącej do wsi Wołki i drogą tą na południe do wsi Wołki, stąd drogą gminną na północny-zachód, a następnie na północ przez miejscowości: Łozy, Robuzy, Giedyle, za Giedylami skręca na zachód i dochodzi do drogi gminnej prowadzącej do miejscowości Dąbrowa, dalej wzdłuż tej drogi prowadzi na północ do drogi Braniewo-Płoskinia i tą drogą do granicy gminy Braniewo, dalej na wschód wzdłuż granicy gminy do przecięcia z drogą gminną prowadzącą do miejscowości Brzeszczyn, skręca w tę drogę i dochodzi nią do północnego skraju lasu (omijając tereny zabudowane Brzeszczyn), następnie granica skręca na zachód i prowadzi do krawędzi lasu rosnącego wzdłuż doliny rzeki Młynówka, dalej skrajem lasu w kierunku północno-zachodnim do przecięcia z torami kolejowymi, biegnie wzdłuż torów na północ do skrzyżowania z drogą Braniewo - Płoskinia, następnie tą drogą na północ do granic administracyjnej miasta Braniewa, prowadzi wzdłuż granic Braniewa do przecięcia z drogą Braniewo-Pierzchały, dalej na południe tą drogą (z wyłączeniem miejscowości Zawierz i Pierzchały) do skrzyżowania z drogą Chruściel-Trąbki, dalej na południe, wzdłuż granicy lasu do drogi Braniewo-Chruściel i dalej na południe tą drogą do skraju lasu, skrajem lasu dochodzi do przecięcia z drogą Stare Siedlisko-Dębiny, drogą tą na wschód do skrzyżowania z drogą Dębiny Leśne-Wilczęta, biegnie wzdłuż drogi Dębiny Leśne-Wilczęta na południe do drogi biegnącej na wschód wzdłuż skraju lasu, tą drogą biegnie ok. 500 m, a następnie drogą polną na południe do skrzyżowania z drogą Dębiny Leśne-Wilczęta powyżej miejscowości Ławki, drogą tą dalej na południe, a następnie skręca na wschód w drogę polną i prowadzi do drogi Łozy-Wilczęta powyżej miejscowości Bardyny, drogą Łozy-Wilczęta dochodzi do skrzyżowania z drogą polną (poniżej wsi) i dalej wzdłuż tej drogi na południe do krawędzi lasu, wzdłuż krawędzi lasu w kierunku południowo-zachodnim do drogi Młynary-Gładysze, przecina tę drogę i wzdłuż drogi polnej (obejmując miejscowość Gładysze) prowadzi do drogi Gładysze-Janówka, drogą tą do krawędzi lasu, wzdłuż niej biegnie na południe do pasa zadrzewień śródpolnych, następnie wzdłuż tych zadrzewień na wschód do granicy lasu, dalej skrajem lasu na południowy-wschód do granicy gminy Godkowo, następnie granicą gminy (częściowo wzdłuż cieku Tatarka) do nasypu kolejowego (granica wspólna ze Słobickim OChK), wzdłuż nasypu kolejowego na wschód do skraju doliny Pasłęki, następnie drogą polną na południe, potem na zachód do krawędzi lasu, wzdłuż północnej i zachodniej krawędzi lasu doprowadza do drogi Dobry - Kępno, tą drogą biegnie na południowy-wschód do drogi biegnącej wzdłuż krawędzi lasu, następnie skrajem lasu i dalej na południowy-wschód (wzdłuż krawędzi doliny Rzeki Pasłęki), dalej na południowy-zachód wzdłuż lewobrzeżnego dopływu Pasłęki do mostu na drodze Dobry-Kępno, tą drogą dochodzi do drogi Łęпно-Podągi i drogą tą przez Podągi do granicy powiatu elbląskiego i dalej do drogi Miłakowo - Orneta, tą drogą granica biegnie w kierunku południowym, dalej wzdłuż

toru kolejowego Morąg-Orneta, z nieczynnego toru kolejowego skręca na wschód w drogę polno-leśną, a po przecięciu szosy Miłakowo-Orneta zmierza do Polkajń odcinkiem drogi lokalnej, w miejscowości Polkajń skręca na południowy-wschód w drogę polną prowadzącą do wsi Pityny, gdzie skręca na wschód na szosę Miłakowo-Dobre Miasto i na terenie b. PGR Pityny skręca w drogę lokalną do wsi Raciszewo, skąd droga gminną doprowadza do wsi Kalisty (przez Wojciechy, Kłodzin i Lumpie), z Kalist biegnie szosą w kierunku Miłakowa do wsi Bieniasze i tam skręca na zachód (a potem na południe) na drogę polną do wsi Trokajny, od Trokajń dalej w kierunku południowym przez miejscowość Litwa do drogi Brzeźno - Włodowo, podąża nią na krótkim odcinku w kierunku północno-wschodnim do cieku wypływającego z pobliskiego jeziora, ciekim tym dochodzi do drogi gruntowej i drogą tą podąża na południowy-wschód do szosy Świątki-Brzydowo (koło miejscowości Kolonia Kalisty) i nieco dalej na skrzyżowaniu dróg skręca na południe wzdłuż szosy, prowadzącej do Mostkowa przez Kłobie, Kiewry, Kojdy, od Mostkowa prowadzi szosą w kierunku Łukty (granica wspólna z Narieńskim OChK), na wysokości wsi Ramoty skręca w drogę polną i po przecięciu szosy do Olsztyna biegnie dalej drogą przy skraju lasu i polami do szosy Łukta - Podlejki, tą szosą biegnie przez miejscowość Worliny, Łęguty do miejscowości Dorotowo (zabudowania b. PGR) i tam skręca w drogę polną wiodącą do szosy Olsztyn-Ostróda (na odcinku Worliny-Dorotowo posiada wspólną granicę z OChK Lasów Taborskich), tą szosą ok. 500 m na północny-wschód, następnie skręca w drogę lokalną i omijając teren ferm dochodzi do toru kolejowego Olsztyn - Ostróda, wzdłuż toru na zachód do wsi Biesal, gdzie na przejeździe skręca na południowy-wschód na szosę do Olsztyna, biegnie nią przez miejscowości Guzowy Młyn, Mańki, Kapity i na skraju lasu koło Leśniczówki Jagielek, skręca na wschód w drogę biegnącą po granicy lasu do granicy gminy Stawiguda, tą granicą biegnie w kierunku drogi Olsztyn-Olsztynek, od granicy gminy Stawiguda na szosie Olsztyn-Olsztynek w kierunku północno-wschodnim, tą szosą przez m. Miodówko i Stawigudę dociera do skraju lasu po wschodniej stronie szosy, tam skręca i przebiega najpierw zgodnie z południową granicą lasu, a potem drogą do miejscowości Zarośle i dalej drogą do torów kolejowych Olsztynek - Olsztyn, tam zmienia kierunek na północny i dociera wzdłuż toru do miejscowości Gągławki (na tym odcinku posiada wspólną granicę z OChK Puszczy Napiwodzko-Ramudzkiej), tam skręca na zachód w drogę biegnącą wzdłuż brzegu zbiorników wodnych i następnie w drogę leśną docierając do szosy Olsztynek-Olsztyn, przecina ją, a następnie po kilku metrach drogą na Mojdy schodzi na wschodni brzeg jeziora, następnie brzegiem jeziora na północ przez miejscowość Dorotowo do ujścia strumienia, którym dociera z powrotem do szosy Olsztynek - Olsztyn, by po ok. 300 m skręcić na północny-zachód w drogę lokalną do Tomaszkowa (omijając wieś), tam wkracza ponownie na drogę do Tomaszkowa, szosą biegnie w kierunku zachodnim do rozwidlenia drogi w kierunku Naterek i nad jeziorem dociera do zakrętu szosy z Sząbruka do Olsztyna i do przejazdu na linii kolejowej Olsztyn-Ostróda, tą szosą biegnie w kierunku zachodnim do drogi leśnej prowadzącej do miejscowości Giedajty, tą drogą biegnie do ww. miejscowości i tam przechodzi na szosę Olsztyn-Morąg, na skrzyżowaniu z drogą asfaltową w obrębie kompleksu leśnego, prowadzącą do Wołowna (23 km) skręca na północny-wschód w tę drogę i podąża nią w kierunku Wołowna, przed Wołownem skręca na północny-zachód w drogę gruntową biegnącą najpierw polami, a później skrajem zadrzewień i lasem w kierunku toru kolejowego linii Olsztyn-Morąg, przechodzi na tor

kolejowy w miejscu jego wkroczenia do lasu, wzdłuż toru doprowadza do drogi asfaltowej Gamerki-Stare Kawkowo, tą drogą biegnie w kierunku północno-wschodnim do wsi Stare Kawkowo, gdzie skręca na drogę polną w kierunku północnym do kolonii Skolity, skąd skręca na wschód do wsi Skolity, od Skolit granica prowadzi drogą gminną na północ, a następnie północny-zachód do wsi Dąbrówka, w okolicach mostu na rzece Pasiece skręca na szosę biegnącą do Świątek, a następnie odchodzi na północny-wschód na drogę polną do wsi Konradowi, tam skręca na drogę gminną w kierunku północno-zachodnim i doprowadza do wsi Klony, w tej miejscowości zachowując północno-zachodni kierunek wkracza na drogę polną prowadzącą przez Łdyty Małe do drogi Dobre Miasto-Miłakowo, szosą prowadzi poprzez Łdyty Wielkie dochodzi do skrzyżowania z drogą lokalną Pityny - Wapnik, tą szosą na północny-wschód, a następnie północ do Wapnika, skąd drogą gruntową prowadzącą w kierunku północno-zachodnim dochodzi do granicy gminy Lidzbark Warmiński stanowiącej punkt rozpoczęcia opisu.

29. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Równiny Orneckiej.

Granica Obszaru biegnie od punktu przecięcia prawego dopływu rzeki Wałszy z granicą gmin Płoskinia i Orneta (położonego 1 km na północny-zachód od miejscowości Gieduty), stąd granica biegnie na wschód i południe okalając kompleks leśny do miejscowości Gieduty, następnie drogą polną do drogi powiatowej Pakosze-Henrykowo, 500 m powyżej miejscowości Bornity; drogą tą biegnie dalej na wschód za miejscowość Glebisko, gdzie skręca na południe w drogę polną do skraju dużego kompleksu leśnego, północnym skrajem tego kompleksu dobiega do rzeki Młyńska Struga i prowadzi najpierw rzeką, a następnie jej lewym dopływem dalej na wschód do skraju lasu wspomnianego kompleksu leśnego i północną stroną tego kompleksu dochodzi do cieku wodnego na krańcu oddziału leśnego nr 190 Nadleśnictwa Orneta, tym ciekim, a następnie drogą polną zmierza na północny-wschód do drogi Henrykowo-Mingajny, następnie biegnie tą drogą na wschód do miejscowości Mingajny, z Mingajń podąża na południowy-wschód drogą polną do granicy lasu a następnie granicą lasu i prawym brzegiem Drwęcy Warmińskiej, a następnie drogą polną na północny-wschód do drogi lokalnej Mingajny-Kaszuny; tą drogą poprzez Miejską Wolę, Bugi w kierunku wschodnim do Runowa, w Runowie skręca na południe w drogę łączącą tę miejscowość z Łaniewem, biegnie nią poprzez tereny rolne, leśne, a następnie przyleśne, by ok. 2 km przed Łaniewem skręcić na południowy-zachód wzdłuż cieku będącego lewym dopływem rzeki Łyny; ciekim tym dochodzi do toru kolejowego, którym biegnie na południowy-wschód, a następnie drogą polną do drogi prowadzącej do wsi Łaniewo od południowego-zachodu, tą drogą na południowy-zachód ok. 1000 m do granicy powiatu i drogi śródleśnej prowadzącej do Lubomina, na wysokości przepustu pod tą drogą rzeki Rama kilka metrów na północ z jej biegiem do nasypu byłego toru kolejowego, tym nasypem skręca na zachód i prowadzi koło Leśniczówki Wielki Targ, Leśnictwa Bronów do miejsca przecięcia z granicą powiatu (w pobliżu skraju lasu), gdzie odchodzi na północ (ok. 300 m) wzdłuż granicy powiatu i dochodzi do ściany lasu; stąd południowym skrajem lasu, a następnie drogą polną biegnie do miejscowości Krosno dalej na zachód drogą polną do drogi powiatowej Orneta-Mingajny, po dojściu do granicy administracyjnej miasta Orneta biegnie tą granicą na północny-zachód do drogi powiatowej Orneta-Pieniężno, biegnąc skrajem kompleksu leśnego skręca na północny-wschód, potem klucząc w

różnych kierunkach biegnie po granicy lasu, okala miejscowość Kolonia Nowy Dwór, by dotrzeć do Młyńskiej Strugi; wzdłuż tego cieku biegnie na północny-zachód, przecinając najpierw drogę powiatową Orneta-Pieniężno a następnie linię kolejową tej samej relacji, tu spotyka się znowu z granicą południową kompleksu leśnego i prowadzi nią na zachód do drogi lokalnej Krzykały-Augustyńskie powyżej miejscowości Krzykały, drogą tą wiedzie na północ; w miejscowości Augustyńskie odbija na zachód na drogę Augustyńskie-Chwałęcino, prowadząc nią, a następnie krótkim odcinkiem drogi polnej, do miejscowości Welza, skąd biegnie odcinkiem drogi lokalnej do skraju lasu w miejscowości Osetnik, następnie biegnie skrajem lasu w stronę rzeki Wąszy; ok. 500 m przed rzeką odbija od granicy kompleksu leśnego w kierunku północnym i dochodzi do rzeki poniżej miejscowości Wołki, rzeką biegnie na północ w zachodni rejon miejscowości Gieduty i stąd odbija jej prawym dopływem na północny-zachód do punktu początkowego opisu (granica wspólna z OChK Doliny Pasłęki).

30. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Rzeki Wąszy.

Granica Obszaru biegnie od północnego krańca oddziału leśnego nr 237 położonego 1200 m na południowy-wschód od miejscowości Wyszkowo, powyżej drogi leśnej; następnie granica biegnie północnym skrajem lasu około 200 m na południowy-wschód, później skręca na południe, przecina las i prowadzi wzdłuż cieków wodnych do śródleśnego bagna położonego na południowym krańcu oddziału leśnego nr 237, okala to bagno od północy i rowem schodzi do drogi polnej prowadzącej do dawnego PGR Krzekoty, drogą tą podąża na północny-wschód do północnego narożnika oddziału leśnego nr 232 i od tego miejsca biegnie północnym skrajem kompleksu leśnego na południowy-wschód do miejscowości Białobór, skręca na północ przecinając grunty rolne na zachód od niewielkiego oczka wodnego i biegnie dalej w kierunku północno-wschodnim, zachodnim i północnym skrajem wspomnianego obszaru leśnego; na północnym krańcu oddziału leśnego 248 spotyka się z rzeką Warną, stąd skrajem kompleksu leśnego zmierza w wschód do polnej drogi prowadzącej z Przebudowa do Kildajny, drogą tą dochodzi do miejscowości Kildajny skąd biegnie na wschód, wzdłuż rzeki Kwiatkówki, okalając po drodze z południowej strony niewielki obszar leśny przylegający do rzeki i dalej lewym dopływem wspomnianej rzeki do drogi powiatowej Lelkowo-Pieniężno, około 1 km na południe od Lelkowa (jest to wspólna granica z OChK Wzniesień Górowskich), drogą schodzi na południe do miejscowości Dębowiec, skręca w drogę lokalną do wsi i na pierwszym skrzyżowaniu odbija na południe w drogę polną prowadzącą do granic kompleksu leśnego oddział nr 545, okala północny cypel tego oddziału, wraca z powrotem na wspomnianą polną drogę, biegnie nią przez pola około 200 m w kierunku wschodnim, znowu dochodzi do granicy lasu i południowym skrajem oddziału 545 wraca na zachód do nasypu nieczynnej linii kolejowej Lelkowo-Pieniężno, zbiega nasypem na południe do cieku wodnego i ciekim podąża dalej w kierunku południowym do pomocnego skraju dużego kompleksu leśnego; północną granicą tego kompleksu dochodzi do drogi polnej Dębowiec-Zdrój-Pluty, tą drogą schodzi na południowy-wschód do miejscowości Pluty, omija Pluty od południa i dalej wiedzie wzdłuż drogi powiatowej Pieniężno-Górowo Iławeckie do skrzyżowania z drogą polną, prowadzącą do miejscowości Jeziorko, tutaj odbija na południowy-zachód, okala niewielki las, biegnie dalej ciekim wodnym, dochodzi do niewielkiego kompleksu leśnego położonego w odległości

700 m na zachód od miejscowości Jeziorko, wschodnim skrajem tego kompleksu schodzi na południe do cieku wodnego położonego na południe od kolonii Jeziorko; wzdłuż tego cieku dochodzi do drogi polnej prowadzącej w kierunku północno-wschodnim do miejscowości Jeziorko, z drogi tej skręca na południowy-wschód wzdłuż cieku, następnie na północny-wschód wzdłuż cieku i dochodzi do drogi polnej prowadzącej z miejscowości Jeziorko do miejscowości Wopy, drogą tą schodzi na południe do północno-wschodniego narożnika niewielkiego kompleksu leśnego, wschodnim skrajem tego kompleksu dochodzi do drogi leśnej i skręca nią na wschód, następnie na rozstaju dróg leśnych skręca w drogę prowadzącą przez las do jego południowego krańca i drogą polną biegnie na wschód do miejscowości Wopy; omija Wopy z południowej strony, biegnie drogą na wschód do przecięcia z rzeką Wąszą, następnie kieruje się na północ wzdłuż Wąszy (wzdłuż skarpy), skręca na zachód wzdłuż granicy lasu do drogi z miejscowości Wopy, która prowadzi w kierunku północnym do granicy powiatu; granicą powiatu na północny-zachód do drogi lokalnej z Plut na Dobrzankę w kierunku północnym, skąd do Grotowa, dalej skręca na drogę do Wierzbiczin do mostku na rzece Wąsza, od mostku lewym brzegiem rzeki z jej biegiem do mostu poniżej na drodze do kolonii Kandyty, tą drogą na północny-wschód do skrzyżowania z drogą Kandyty-Bukowiec i dalej na południe tą szosą do kolonii Kandyty, gdzie skręca na północ w drogę polną i dochodzi do szosy Kandyty-Paustry; drogą tą biegnie na wschód do Paustr (jest to wspólna granica z OChK Wzniesień Górowskich), w Paustrach skręca na południowy-zachód do toru kolejowego, tym torem na południowy-wschód do skraju lasu, stamtąd na południowy-zachód przez Bukowiec do Sarun i polną drogą przed Ziębami na południowy-wschód do szosy Pieniężno-Górowo i tą szosą na wschód do Worławk, gdzie skręca w drogę boczną przez m. Paprocina do Żołędzika; z Żołędzika drogą Górowo-Orneta do Gład i stamtąd drogą na południowy-wschód równoległą do w/w szosy, przed miejscowością Stabunty skręca w drogę na północny-zachód i doprowadza do granicy powiatów (granica biegnie generalnie w kierunku północno-zachodnim), po przecięciu drogi Świadki Górowskie-Kolonia Wopy podąża ok. 500 m zgodnie z przebiegiem granicy administracyjnej, po czym skręca na południe skrajem lasu, dalej drogą leśną między oddziałami 515 i 516 i znów skrajem lasu do drogi Pawły - Wopy, tą drogą prowadzi na zachód ok. 500 m do skraju lasu leżącego na południe od drogi, następnie wzdłuż rzeki Wąszy i drogi polnej (łącznie z zalesieniami bezpośrednio przy rzece) dochodzi poniżej miejscowości Wopy do drogi lokalnej Pawły-Łoźnik; drogą tą biegnie na zachód do miejscowości Gład, tutaj skręca na północ do miejscowości Kowale i z Kowal wiedzie drogą polną na północny-zachód do miejscowości Pełty, gdzie spotyka się z drogą powiatową Górowo Iławeckie - Pieniężno, biegnie nią na południowy-zachód do granic miasta Pieniężna, skręca w drogę prowadzącą w linii prostej na północ wschodnim skrajem miasta, przecina rzekę Wąszę i dochodzi do drogi powiatowej Pieniężno-Lelkowo, drogą tą biegnie do miejscowości Łajsy, tuż przed nią skręca po cieku wodnym na północny zachód do nasypu nieczynnej linii kolejowej Pieniężno-Lelkowo; tą linią prowadzi w kierunku północno-wschodnim do niewielkiego cieku, będącego prawym dopływem rzeki Warny i ciekim tym dochodzi do granicy gmin Pieniężno i Lelkowo, granicą gmin biegnie do południowo-zachodniego narożnika niewielkiego kompleksu leśnego, dochodzi jego zachodnim i północnym skrajem do drogi polnej prowadzącej po zachodniej stronie rzeki Warny do

miejsowości Wilknicki Młyn i drogą tą dobiega do południowo-zachodniego narożnika dużego kompleksu leśnego rozciągającego się wzdłuż rzeki Warny i na północny-zachód od niej; południowym skrajem tego kompleksu granica podąża na północny-zachód do południowo-wschodniego narożnika oddziału leśnego nr 239, przy leśnej drodze, drogą tą podąża przez las na północ do punktu początkowego na północnym krańcu oddziału leśnego nr 237 (jest to wspólna granica z OChK Rzeki Banówki).

31. Opis przebiegu granicy Narieńskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Granica Obszaru biegnie od punktu skrzyżowania drogi Łukta-Mostkowo z drogą lokalną na wysokości wsi Ramoty na północ szosą do toru kolejowego Olsztyn-Morağ (jest to wspólna granica z OChK Doliny Pasłęki), gdzie skręca w kierunku zachodnim i biegnie wzdłuż ww. toru; za przystankiem PKP Kozia Góra opuszcza tor i skręca na północny-wschód po granicy gmin Morağ i Łukta, dochodząc do drogi lokalnej Głędy-Wilnowo, tą drogą biegnie do miejscowości Wilnowo, gdzie skręca ku pomocy drogą Żabi Róg-Boguchwały do Boguchwał, a z Boguchwał na Ponary; z tej szosy skręca na drogę gruntową początkowo na północ, a dalej północny-wschód do wsi Książnik, dalej biegnie na wschód drogą polną do wsi Trokajny, ze wsi Trokajny podąża w kierunku północnym do punktu przecięcia z linią energetyczną (wspólna granica z OChK Rzeki Pasłęki) i dalej na północ do drogi Kalisty-Miłakowo; tą drogą przez Mysłaki Małe podąża w kierunku Pieszkowa i tu na skrzyżowaniu skręca na południowy-zachód w drogę prowadzącą do Książnika, na wysokości miejscowości Lipówka granica skręca na pomoc w drogę polną okrążającą jezioro Mildzie od zachodu i północy; ujściem rzeki dochodzi do szosy Miłakowo-Morağ, z niej skręca w kierunku zachodnim w drogą lokalną do Warkał i dochodzi do nieczynnego toru kolejowego Orneta-Morağ, a dalej torem tym granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim do wsi Niebrzydowo Wielkie do przecięcia z drogą Niebrzydowo Wielkie-Miłakowo (wspólna granica z OChK Rzeki Wąskiej); dalej granica biegnie tym torem, a potem skręca na południe w drogę gruntową i poprzez osadę Gulbity doprowadza do wsi Bogaczewo, skąd dalej tą drogą w kierunku południowo-wschodnim do toru kolejowego Morağ-Olsztyn przy kolonii Żabi Róg; dalej granica biegnie tym torem ku wschodowi do przepustu kolejowego na rowie wypływającego z małego jeziora, gdzie skręca na południe na drogę gruntową i poprzez osady Swojki i Nowaczyzna, omijając zabudowę wsi, doprowadza do osady Małe Ramoty i dalej przyjmuje kierunek południowo-wschodni i poprzez były PGR Ramoty dochodzi do szosy Łukta-Mostkowo, tj. do punktu początkowego opisu.

32. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasow Taborskich.

Granica Obszaru biegnie od punktu początkowego drodze krajowej nr 7 Warszawa-Gdańsk przy moście nad kanałem łączącym Jezioro Pauzeńskie z Jez. Drwęckim w Ostródzie, od tego miejsca granica biegnie na północny-zachód brzegiem ww. kanału, a następnie Jeziora Pauzeńskiego do północnej granicy administracyjnej miasta Ostróda, gdzie ponownie wchodzi na drogę nr 7 prowadzącą na północny-zachód przez Piławki w kierunku Miłomłyn lasem, przy oddziale 225 skręca na północny-wschód w drogę leśną, którą dochodzi do drogi asfaltowej Miłomłyn-Tarda, wzdłuż tej drogi dochodzi do miejscowości Tarda (stanowiąc na opisanym dotąd odcinku wspólną granicę z OChK Kanału Elbląskiego), od

wsi Tarda granica biegnie na północ prawą stroną nieczynnego toru kolejowego Ostróda-Morağ do przejazdu drogowego we wsi Słonecznik, gdzie skręca na wschód w drogę powiatową Słonecznik-Bramka, drogą tą za wsią Bożęcin dochodzi do brzegu lasu, gdzie skręca w drogę leśną najpierw na południowy-wschód, następnie na wschód, a później na północ, dochodząc przez pola do pierwszych zabudowań wsi Bramka przy ww. drodze; od tego miejsca omijając od południa zabudowania wsi dochodzi do drogi krajowej nr 527 Olsztyn-Morağ, którą to drogą skręca na południe, doprowadzając do skrzyżowania drogowego we wsi Zawroty, tam skręca na drogę powiatową Morağ-Ostróda w kierunku południowym, dochodząc przed wsią Ruś do skrzyżowania z drogą gruntową prowadzącą na południowy-wschód do wsi Kotkowo, dalej tą drogą na południowy-wschód równoległe do jezior Gil i Długiego; w pobliżu leśniczówki Dragolice skręca na wschód, dochodząc przez las do drogi łączącej miejscowości Bramka i Łukta (nr 527), dalej drogą tą granica skręca na południowy-wschód i dochodzi do mostu na rzece Łukciance we wsi Łukta, rzeka prowadzi w górę jej biegu do mostu na drodze Łukta-Ostróda, od tego miejsca granica prowadzi na południowy-wschód w górę cieku (prawobrzeżnego dopływu Łukciance), dochodząc do drogi gruntowej Łukta-Wyniki i we wsi Wyniki skręca na północny-wschód w drogę gruntową i doprowadza we wsi Worliny do drogi wojewódzkiej Łukta-Olsztyniek, drogą tą biegnie dalej na południowy-wschód (stanowiąc do wsi Łęguty wspólną granicę z OChK Doliny Rzeki Pasłęki), z Łęgut prowadzi wzdłuż szosy w kierunku południowo-zachodnim do miejscowości Rapaty, gdzie skręca w drogę leśną w kierunku południowo-wschodnim, przecina linię kolejową Olsztyn-Ostróda i przez miejscowość Salminek wkracza do lasu na drogę pomiędzy oddziałami 78 a 79, od północy otacza jezioro Guzowy Piec, po czym kieruje się na północ do drogi Podlejski-Olsztyniek, dalej podąża drogą na południe przez Guzowy Piec, po czym przed wsią Mańki skręca na zachód wzdłuż rowu (na drodze Podlejski-Olsztyniek posiada granicę wspólną z OChK Doliny Rzeki Pasłęki) i rowem po krótkim odcinku dociera do prawego brzegu rzeki Jemiołówki, którą podąża do miejscowości Samogowo, tam drogą prowadzącą przez wieś ponownie dochodzi do szosy Podlejski-Olsztyniek, od miejscowości Samogowo biegnie przez Kapity do miejsca odgałęzienia drogi leśnej w kierunku leśniczówki Jagiełek, na wysokości oddziału 87, przebiega tą drogą (wzdłuż tej drogi posiada granicę wspólną z OChK Doliny Rzeki Pasłęki), prowadzi dalej tą drogą leśną najpierw w kierunku południowo-zachodnim, a potem północno-zachodnim, do wsi Łęciny, od tej wsi do miejsca wyjścia na szosę Olsztyniek-Wigwałd przebiega drogami lokalnymi na południowym skraju, od północy otaczając miejscowość Elgnówko, przed miejscowością Gaj wkracza na szosę Olsztyniek-Wigwałd i wzdłuż niej dochodzi do Wigwałdu, stamtąd biegnie drogą na północny-zachód przez kompleks leśny do południowo-zachodniego krańca oddziału 278 (wzdłuż tej drogi posiada granicę wspólną z OChK Doliny Rzeki Górnej Drwęcy), od tego miejsca granica biegnie zachodnim skrajem lasu i dociera do drogi lokalnej z Ostrowina do Idzbarka, drogą przecina dolinę z ciekami doprowadzającymi wodę do północno-wschodniej części jeziora Ostrowin, wiodącą przez oddział 208 (wzdłuż tej drogi posiada granicę wspólną z OChK Doliny Rzeki Górnej Drwęcy), przed miejscowością Idzbark, zanim droga opuści las skręca na północ i drogami lokalnymi dociera do toru kolejowego Olsztyn-Ostróda, wzdłuż toru biegnie na wschód do przepustu i odcinek do drogi Ostróda-Zawady Małe (nr 16) pokonuje krótkim odcinkiem zachodniego brzegu cieku, łączącego jeziora

Szeląg Wielki i Szeląg Mały, tam wkracza na wspomnianą drogę Ostróda-Zawady Małe i za jeziorem Szeląg Wielki skręca w drogę lokalną w kierunku północno-zachodnim przez Zwierzewo i Nowosiółki, doprowadzając ją do granicy administracyjnej miasta Ostródy, następnie wzdłuż granicy administracyjnej miasta dociera do jeziora Pauzeńskiego i południowym, a następnie wschodnim brzegiem jeziora dociera do mostu na drodze nr 7 Warszawa-Gdańsk, stanowiącego punkt początkowy opisu.

33. Opis przebiegu granicy Obszaru Wzniesień Górskich.

Granica Obszaru biegnie od miejsca przecięcia rzeki Ławi z granicą Państwa, tj. pkt graniczny nr 2373; od tego miejsca granica zmierza na wschód 7,25 km po granicy Państwa do końca dużego kompleksu leśnego (na wschód od pkt granicznego 2363) i od tego miejsca biegnie klucząc jego skrajem na południe do skrzyżowania dróg polnych na wysokości północnego skraju jeziora Głębockiego, skąd wraca 750 m byłym torem kolejowym na północ i następnie biegnie północnym skrajem kompleksu leśnego w kierunku południowo-wschodnim, do wału po wschodniej stronie jeziora Głębockiego, przecinając uprzednio drogę powiatową Lelkowo - granica Państwa, skąd podąża wałem na południe do niewielkiego cieku wodnego wpływającego do wspomnianego jeziora; od tego miejsca biegnie klucząc północnym skrajem niewielkiego kompleksu leśnego na północny-wschód do drogi Jarzeń-Młynowo, następnie na wschód drogą polną przez Młynowo do rowu melioracyjnego i tym rowem oraz skrajem lasu na północ do granicy Państwa, stąd zmierza na wschód po granicy Państwa do ujścia cieku na wschód od pkt granicznego 2353; od tego miejsca zmierza na południe w górę cieku, następnie skrajem lasu na południe i na wschód, dochodzi do drogi Robity-Augamy i skręca w tę drogę na południe, a po opuszczeniu lasu zwraca w kierunku zachodnim i biegnąc ścianą lasu, prawym brzegiem rzeki i drogą polną doprowadza do m. Wormie, stamtąd przez Worszyny drogą do nasypu byłej linii kolejowej, nasypem w kierunku południowo-wschodnim przez Sagnity Stację, przecinając drogę Kandyty-Lipniki do niewielkiego kompleksu leśnego położonego przy rzece Wąsza, jego skrajem na północny-wschód, dalej prawym brzegiem rzeki Wąszy (w górę jej biegu do drogi Dzikowo-Garbniki) tam wkracza na tę drogę i prowadzi do Garbnik; dalej drogą lokalną na północny-wschód do Kiwajn (kolonia przy lesie) i jej dalszą częścią przez las do momentu wyjścia z lasu, potem brzegiem lasu na północ do granicy Państwa (w okolicy pkt granicznego 2341); granicą do rowu na wschód od pkt 2330, skąd na południe ciekami i drogą polną, a dalej drogą lokalną przez Orsy, Parezki do Paustr (Kolonia), gdzie dochodzi do drogi Górowo-Lelkowo; na tej drodze skręca na zachód i dochodzi do miejscowości Kandyty Kolonia (na tym odcinku jest to wspólna granica z OChK Rzeki Wąszy), dalej biegnąc przez Kandyty dociera do Stegi Małej, gdzie skręca na północ w drogę polną wiodącą do skraju lasu (pkt wys. 142,9) i skrajem lasu doprowadza do punktu znajdującego się poniżej Kolonii Kwiatkowo (pkt wys. 149,5) skąd biegnie zachodnim skrajem kompleksu leśnego w kierunku północnym dochodząc do rzeki Stradyk i rzeką tą zmierza na północ do drogi polnej biegnącej zachodnim skrajem doliny rzeki Stradyk do wcześniej już wspomnianego cieku wodnego płynącego przez Młynowo i dalej do jeziora Głębockiego; szpalerem drzew wzdłuż tego cieku, potem drogą polną na zachód, dochodzi do drogi lokalnej Jarzeń - granica Państwa, tą drogą na północ, następnie skręca na zachód i południowym skrajem niewielkiego kompleksu leśnego

ciągnącego się wzdłuż cieku granica dobiega do wału po wschodniej stronie jeziora Głębockiego, schodzi tym wałem na południe, następnie okala kompleksy leśne po południowej stronie jeziora Głębockiego i drogą polną po północnej stronie miejscowości Głębock zmierza na zachód do drogi powiatowej Lelkowo - granica Państwa; tą drogą biegnie na północ do przecięcia z rzeką Głębock, którą podąża na południowy-zachód w stronę dużego kompleksu leśnego i jego skrajem biegnie na południe, następnie na zachód, do drogi powiatowej Piele-Grabowiec, omija wieś Grabowiec z południowo-wschodniej strony i biegnie drogą polną wychodzącą z miejscowości Grabowiec na południowy-zachód, skręca na wschód wzdłuż cieku oraz południowej granicy niewielkiego kompleksu leśnego, następnie biegnie drogą polną na południowy-wschód, ciekami na południe do lasu, wschodnią granicą tego lasu, dalej nasypem do wsi Lelkowo, omija wieś z zachodniej strony i po drodze powiatowej Lelkowo-Pieniężno dochodzi do lewego dopływu rzeki Kwiatkówka, tym dopływem, a następnie rzeką Kwiatkówką biegnie na zachód do miejscowości Kildajny, skąd podąża na północny-zachód do północnego narożnika oddziału 248, drogą polną i wzdłuż granicy lasu (na tym odcinku jest to wspólna granica z OChK Rzeki Wąszy), dalej granica biegnie wzdłuż cieku wodnego do miejscowości Przebędowo; stąd wiedzie drogą na zachód w kierunku dawnego PGR Krzekoty, na ok. 1 km drogi skręca po cieku wodnym na północ, przecina na długości 120 m grunty rolne, wchodzi na wspomnianą drogę i biegnąc dalej na północ przechodzi przez miejscowość Krzekoty i tuż za wsią skręca po cieku wodnym na północny-zachód, w kierunku torfowiskowego kompleksu leśnego leżącego w widłach dróg powiatowych: Wyszkowo-Zagaje i Lelkowo-Żelazna Góra; okala ten kompleks z zachodu najpierw wzdłuż wspomnianego cieku, następnie przecina torfowisko w kierunku niewielkich zadrzewień i dochodzi do drogi polnej, która biegnąc łukiem w kierunku drogi powiatowej Wyszkowo-Zagaje, stanowi północną i północno-wschodnią granicę wspomnianego torfowiskowego kompleksu leśnego; teraz granica po drodze Zagaje-Wyszkowo zbiega na południowy-zachód, na wysokości południowego krańca opisywanego kompleksu leśnego skręca na wschód, przecinając grunty rolne poniżej dwóch ok. 100-metrowych wzgórz w kierunku niewielkiego cieku wodnego i tym ciekami wychodzi na drogę polną Krzekoty-Bieńkowo, ok. 1 km na północ od Krzekot, po drodze schodzi na południe w kierunku Krzekot, najpierw drogami polnymi, potem wzdłuż linii energetycznych omija miejscowość ze wschodu, przecina drogę powiatową Lelkowo-Żelazna Góra przy mostku i ciekami wodnym dochodzi do drogi polnej Krzekoty-Kildajny; tą drogą dobiega do skraju kompleksu leśnego rozciągającego się na wschód od drogi lokalnej Przebędowo-Miłaki i północno-zachodnim skrajem tego kompleksu biegnie do drogi wojewódzkiej Krzekoty-Lelkowo, drogą tą prowadzi do wsi Młyniec, stąd biegnie na północ do niewielkiego kompleksu leśnego i zachodnim skrajem tego kompleksu dobiega do drogi polnej i dalej tą drogą biegnie na północny-wschód, potem skręca w drogę polną na północny-zachód, dalej drogami polnymi na północny-wschód do kompleksu leśnego rozciągającego się na północny-wschód od miejscowości Zagaje, w widłach dróg powiatowych: Zagaje-Piele i Grabowiec-Piele; dalej południowo-wschodnim skrajem wspomnianego kompleksu leśnego zmierza w kierunku drogi powiatowej Zagaje-Piele, przecina tę drogę i biegnie dalej na północny-zachód południowym skrajem niewielkich, rozczłonkowanych kompleksów leśnych oraz suchymi rowami i ciekami wodnymi dobiega do północnego skraju

miejsowości Jachowo, okala leżący tam kompleks leśny i pełną drogą podąża na północny-wschód w kierunku miejscowości Mędrzyki; po przebyciu ok. 1 km granica skręca na południowy-wschód i najpierw północno-wschodnim skrajem niewielkiego kompleksu leśnego, następnie po cieku wodnym dochodzi do rzeki Ławi i rzeką tą podąża na północ do punktu początkowego opisu.

34. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Doliny Elmy.

Granica Obszaru biegnie od miejsca styku granicy państwa z granicą Gminy Bartoszyce na południe tą granicą do wysokości m. Piersele i dalej skrajem lasu do drogi lokalnej na południe od tej miejscowości, następnie drogami na wschód i południowy-wschód, a przed m. Solno w dół cieku na wschód i południowy-wschód, dalej skrajem lasu do rz. Bezledy aż do cieku dopływającego z jej prawej strony oddzielającego działki 3/11 i 7/5 (przed m. Bezledy) dociera do drogi Bezledy-Piasek, przecina tą drogę i biegnie skrajem kompleksu leśnego docierając do drogi przy m. Wysieka, tu drogą dochodzi do przeciwległego lasu i skrajem lasu biegnie na południe, otaczając ten kompleks od południa i biegnąc na północ i zachód aż do spotkania z ciekim na północ od m. Barciszewo, ciekim tym biegnie w kierunku południowo-zachodnim dociera do drogi Bezledy-Piasek i tą drogą do m. Topikajmy, gdzie skręca na drogę do m. Bądle, gdzie rowem uchodzącym do rz. Elmy dociera do prawego jej brzegu w 63,8 km jej biegu, dalej lewym brzegiem zgodnie z nurtem doprowadza do mostku i drogi relacji Piasek-Górowo Ławeckie, dalej tą drogą w kierunku zachodnim i skręca na drogi lokalne w kierunku południowym, biegnie przez Deksyty, Weskajmy, Bądze przed Piasecznem otaczając starorzecze z laskiem, a dalej drogą i dociera do Piaseczna, gdzie przecina drogę Lisiak-Bartoszyce i dalej biegnie drogą lokalną do kompleksu leśnego, otacza ten kompleks od wschodu i dalej drogą na południe, a potem wschód, dociera do rzeki i granicy gminy Lidzbark Warmiński i gminy Bartoszyce, otaczając od północy kompleks leśny, w miejscu gdzie ww. granica opuszcza skraj lasu biegnie skrajem tego lasu najpierw na południe, potem południowy-wschód i dalej na południe, stąd przebiega zgodnie z granicą zarośli nadbrzeżnych i częściowo lewym brzegiem rzeki Elmy doprowadzając do drogi w m. Koniewo, stąd następnie drogą przez wieś w kierunku zachodniej jej części (odcinek ten stanowi wspólną granicę z OChK Doliny Dolnej Łyny), od Koniewa skręca na północ i przebiega drogami lokalnymi w kierunku m. Jagoty otaczając je od północy częściowo zgodnie z granicą gm. Lidzbark w kierunku wschodnim i dalej drogami lokalnymi na południowy-wschód do ponownego spotkania z granicą gminy, granicą tą doprowadza do m. Nerwika i drogą poprzez wieś dochodzi do b. toru kolejowego z Lidzbarka do Sagnit, torem tym biegnie na północ do wysokości m. Zielenica, gdzie skręca na wschód i północ drogą lokalną w kierunku Piasty Wlk, omijając od północy zabudowania b. PGR skręca na zachód do południowego skraju lasu, a potem w górę rzeki Kamiennej do granic Górowa Ławeckiego, granicami miasta dochodzi do drogi Górowo Ławeckie-Piasek i tą drogą na wschód, później po minięciu m. Piasty Wlk. skręca na drogę lokalną w kierunku lasu, otacza las od północy, biegnie jego skrajem i drogą lokalną dociera do drogi łączącej m. Wiewiórki i Deksyty, następnie od mostu w Deksytach granica przebiega w kierunku północnym po prawym brzegu rz. Elmy i jej dopływu rz. Gąski, aż do drogi z Woryn do Głamsin, przedłużeniem ww. drogi prowadzi na północ do skraju lasu i dalej w tym kierunku, za lasem biegnie do Galajn nasypem i dalej drogą na

Toporzyny, po minięciu kolonii Galajny skręca na wschód w drogę na Warszawajty i po 100 m przechodzi na skraj lasu, otacza las od północy i biegnie wzdłuż linii energetycznej do drogi polnej biegnącej z m. Toporzyny, którą na południe dociera do skraju lasu, skąd drogą gruntową na wschód dociera do drogi biegnącej przez Warszawajty do granicy państwa i dalej w kierunku wschodnim dociera do punktu, w którym zaczęto opis.

35. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Łyny.

Granica Obszaru biegnie od północnej granicy administracyjnej Dobrego Miasta przy drodze krajowej Olszty-Bartoszyce (nr 51), szosą tą prowadzi do mostu drogowego na rz. Łynie, przed którym przechodzi na lewy (zachodni) brzeg rzeki w m. Kosyń i brzegiem tym doprowadza do ujścia rz. Suni i skręca w kierunku zachodnim w górę cieku do mostu na drodze lokalnej Kunik-Smolajny, a stąd do drogi wojewódzkiej Dobre Miasto-Braniewo (nr 507), stąd ww. drogą biegnie na północny-wschód do wsi Prasłity, gdzie skręca na północ na drogę lokalną w kierunku Piotraszewa i po przecięciu kompleksu leśnego skręca w kierunku północno-wschodnim prowadząc brzegiem tego lasu do wsi Urbanowo, gdzie wchodzi na drogę lokalną do wsi Łaniewo, tą drogą prowadzi na północ, a potem na północny-wschód do miejsca, gdzie w lesie odgałęzia się na zachód droga do Lubomina, stąd dalej drogą na Łaniewo ok. 1000 m (wyróżniony odcinek stanowi wspólną granicę z OChK Równiny Orneckiej), stąd prowadzi do Łaniewa i dalej drogą tą doprowadza do zachodniej granicy administracyjnej miasta Lidzbark Warmiński, stąd do jej przecięcia z działką wodną rz. Łyny, prowadząc dalej brzegiem rzeki do jej przecięcia z północną granicą miasta, a stamtąd do nieczynnego toru kolejowego Lidzbark-Bartoszyce, torem tym biegnie na północny-wschód i przed mostem skręca drogą gruntową na północ i doprowadza do wsi Koniewo, gdzie skręca na północny-wschód w drogę lokalną (gdzie na odcinku ok. 500 m stanowi wspólną granicę z OChK Doliny Elmy), dalej przez m. Budniki dochodzi do wsi Kotowo, utrzymując ten sam kierunek granica biegnie drogą gruntową do przecięcia ze strugą z Rodnowa i Wyręby skąd dalej na północny-zachód korytem cieku do drogi gruntowej Rodnowo-Wyręba, którą skręca na północny-wschód obchodząc od południa park i zwartą zabudowę b. PGR Wyręba, skąd ciekim do północnego brzegu lasu i do drogi gruntowej ze wsi Kiersity, którą na południe do wsi Sortławki, skąd korytem bezimiennego cieku do jego połączenia z ww. strugą z Rodnowa i Wyręby, którym ponownie do drogi gruntowej koło osady Młynisko, od Młyniska biegnie dalej tą drogą równoległe do doliny Łyny na północny-wschód przez b. osadę Łęg do wsi Ardapy, skąd drogą lokalną do mostu na bezimiennym cieku, którym w dół na południowy-wschód do rzeki Łyny stanowiącej tu zachodnią granicę administracyjną miasta Bartoszyce, następnie biegnie działką wodną rz. Łyny przez teren miasta do jego wschodniej granicy i dalej tą działką do ujścia Wirwilckiej Młynówki, skąd na północny-zachód w górę strugi do wsi Wirwilty, stąd granica przyjmuje kierunek wschodni prowadząc drogą lokalną przez Szylinę Małą i Wielką do granicy gmin Bartoszyce i Sępolek, ciekim prowadzi na południe do koryta rz. Łyny, dalej granica biegnie lewym (północnym) brzegiem rz. Łyny na wschód dochodząc do południowo-zachodniej granicy administracyjnej miasta Sępolek, stąd biegnie działką wodną rzeki do północno-wschodniej granicy miasta przechodząc tam na lewy brzeg Łyny, którym doprowadza do wsi Stopki, poniżej tej wsi granica prowadzi nadal lewym brzegiem rz. Łyny, skręcając przed

jej zakolem na południowy-zachód, skąd zachodnim brzegiem kompleksu leśnego doprowadza do granicy państwa, granicą państwa granica Obszaru dochodzi do prawego (wschodniego) brzegu rz. Łyny, którym na południe doprowadza do ujścia bezimiennego ciek, którym biegnie na wschód do drogi gruntowej i tą drogą najpierw na południe, a później na wschód i na południowy-wschód do m. Masuny (b. PGR), od Masun granica prowadzi drogą gruntową na południe przez las do drogi lokalnej Dzierzychowo-Sępopol, którą dochodzi do północno-wschodniej granicy administracyjnej m. Sępopol na zakolu rzeki Łyny (gdzie na ujściu rzeki Guber jest miejsce styku z OChK Doliny Rzeki Guber), stąd granica zawęża się do działki wodnej rz. Łyny, prowadząc przez miasto do jego południowo-zachodniej granicy administracyjnej, skąd szosą asfaltową doprowadza do stacji PKP Wiatrowiec, dalej drogą lokalną na południe do osady Wiatrowiec-Cegielnia i na granicy lasu prowadzi drogą leśną najpierw na zachód, a wkrótce na południe do drogi polnej Gruda-Nuny, dalej ww. drogą biegnie na południowy-zachód do mostu we wsi Nuny, gdzie wchodzi na prawy (południowy) brzeg rzeki Pisy Północnej, którym prowadzi na zachód przecinając szosę Bartoszyce-Kętrzyn koło wsi Wardomy i dalej wzdłuż rzeki do m. Lusiny, od mostu w Lusinach granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim drogą gruntową do wsi Minty, wyprowadzając na jej południowym obrzeżu na drogę krajową Bartoszyce-Bisztynek (nr 57), drogą tą granica dochodzi do pierwszych zabudowań b. PGR Galiny, skracając na zachód przez most na Pisie, skąd prowadzi lewym brzegiem rz. Pisy w kierunku północnym do ujścia strugi z Jez. Kinkajmskiego koło wsi Lusiny, strugą tą granica odchodzi na północ do mostu drogowego na drodze lokalnej Bartoszyce-Ciemna Woda, skąd dalej tą drogą na północny-zachód do nieczynnej linii PKP Lidzbark Warmiński-Bartoszyce, którym biegnie na północ i wkrótce skręca na wschód na drogę gruntową Sądlawki-Gile, dochodząc do drogi wojewódzkiej Bartoszyce-Kętrzyn (nr 592), drogą tą biegnie na południowy-wschód przez były PGR Kinkajmy i przed mostem na Pisie skręca na wschód na drogę polną do wsi Nuny, gdzie przyjmuje kierunek północno-wschodni przecinając drogą lokalną Bartoszyce-Sępopol przy osadzie Tałowo koło Wiatrowca, od tego miejsca granica biegnie dalej na północ drogą gruntową przecinając tor kolejowy Bartoszyce-Korsze i na skraju lasu przyjmuje kierunek północno-zachodni, a następnie zachodni obok byłego PGR Pieny, a dalej dochodzi do wschodniej granicy administracyjnej miasta Bartoszyce przed zabudowaniami osady Okopa, stąd ww. granicą miasta (ciekiem) dochodzi na północ do rzeki Łyny, skąd skręca na zachód i dalej prowadzi działką wodną tej rzeki przez teren miasta do jego zachodniej granicy administracyjnej przy osadzie Połęczce, od tego miejsca granica prowadzi drogą lokalną najpierw na południowy-wschód, a dalej na południe przez m. Perkujki do wsi Lipina, gdzie skraca na zachód w drogę gruntową i w lesie po przecięciu ciek skręca na południe doprowadzając przez Kolonią Bukowo do Kolonii Samolubie, stąd ww. drogą gruntową granica biegnie dalej na południowy-zachód do północnych zabudowań wsi Samolubie, gdzie skręca na zachód w drogę gruntową przez pola, a dalej przez las dochodzi do drogi lokalnej Kotowo-Morawa (Moruny), po czym schodzi na tę drogę i przed skrzętem do ww. b. PGR Morawa odchodzi drogą gruntową Kotowo-Rogóż na południe, po czym obchodząc południowy skraj lasu skręca na południowy-zachód w drogę gruntową prowadzącą równoległe do krawędzi doliny Łyny do kolonii wsi Rogóż, gdzie przed oczkiem wodnym skręca tą drogą na południe i dochodzi do drogi krajowej Olsztyn-Bartoszyce (nr 51), dalej tą szosą

granica biegnie na południe do wschodniej granicy administracyjnej miasta Lidzbark Warmiński, którą schodzi na północ do rzeki Łyny, od tego miejsca granica prowadzi działką wodną rz. Łyny w górę jej biegu do zachodniej granicy administracyjnej miasta (w mieście, w miejscu gdzie do Łyny wpada jej prawy dopływ rzeka Symsarna, znajduje się styk z OChK Doliny Symsarny), zachodnią granicą miasta granica Obszaru prowadzi na południe obok zabudowań byłego PGR Piłnik do drogi krajowej nr 51 Olsztyn-Bartoszyce, stąd ww. szosą granica biegnie na południowy-zachód przez wsie Kraszewo i Miłogórze w kierunku granicy gmin Dobre Miasto i Lidzbark Warmiński, gdzie ok. 500 m przed tą granicą skręca skrajem lasu najpierw na północny-zachód, a dalej okrążając jego południowo-zachodni cypel skręca na północny-wschód, następnie granica omija rejon intensywnej gospodarki rolnej obok byłego PGR Wróblik idąc północno-zachodnim skrajem lasu i drogami leśnymi wzdłuż niego w pobliże rzeki Łyny, stąd drogą polną na zachód w kierunku kolonii wsi Pomorowo oraz na południe do drogi Pomorowo-Wróblik, tą drogą biegnie na południowy-zachód do skraju cypla lasu i otaczając go od wschodu do wsi Wróblik, dalej omija zabudowę byłego PGR od zachodu i dochodzi do drogi prowadzącej na południe do granicy gminy i skraju lasu, którym prowadzi w kierunku wschodnim, dochodzi do drogi Olsztyn-Bartoszyce, gdzie schodzi na południe w drogę leśną i opuszczając wkrótce granicę gmin prowadzi drogą gruntową na południowy-wschód przez wieś Strykowo do wsi Kochanówka, a stąd dalej tą drogą do wsi Gajlity na zachodnim skraju jeziora Blanki (odcinek ok. 1000 m przed Gajlitami stanowi wspólną granicę z OChK Doliny Symsarny), od Gajlit granica skręca na południowy-zachód w drogę gruntową najpierw przez Lasy Wichrowskie, a później polami do wsi Orzechowo, gdzie dochodzi do drogi wojewódzkiej nr 593 Dobre Miasto-Jeziorany, od Orzechowa granica skręca na zachód i drogą przez wieś Międzyzlesie doprowadza do wschodniej granicy administracyjnej Dobrego Miasta, którą dochodzi do koryta rzeki Łyny (odcinek na rzece Łynie stanowi styk z OChK Doliny Środkowej Łyny), dalej granicą gminy dochodzi do drogi Olsztyn-Bartoszyce stanowiącej punkt początkowy opisu.

36. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Rzeki Guber.

Granica Obszaru biegnie od punktu styku byłego toru kolejowego z drogą Ryn-Kętrzyn na południe od wsi Knis nad jeziorem Guber, dalej na północny-zachód omijając wieś Salpik i Bałowo (oraz PGR Bałowo) drogą Ryn-Kętrzyn do zetknięcia odejścia byłego toru przed miejscowością Nakomiady, gdzie przechodzi na ten tor i wkracza z powrotem na tę drogę omijając w ten sposób Nakomiady, w lesie skręca w drogę lokalną biegnącą na północny-wschód skrajem lasu w kierunku rzeki Guber, od wysokości mostku biegnie lewym brzegiem rzeki aż do granicy administracyjnej miasta i przez miasto generalnie w kierunku północno-zachodnim i później zachodnim, po minięciu granic administracyjnych przechodzi z lewego brzegu przy mostku kolejowym na tory, a po ok. 1000 m na drogę gruntową, omijając częściowo wieś Biedaszk Małe i wraca na południową stronę torów; na mostku na Dajnie, będącej dopływem Gubra, zachowuje kierunek południowy biegnąc skrajem zarośli i prawego, wschodniego brzegu rz. Dajny i jego górnego prawobrzeżnego dopływu, wracając do Dajny przeciwnym jego brzegiem, a następnie w górę biegu Dajny aż do miejscowości Beżławki (w tym miejscu występuje styk z OChK Jezior Legińsko-Mragowskich), dalej granica wraca na północ, początkowo skrajem zarośli i meandrów lewego brzegu dochodząc do mostu

kolejowego relacji Kętrzyn-Korsze, a potem skręca na północny-zachód, prowadząc po północnej stronie torów na wysokość miejscowości Filipówka, a stąd lewym brzegiem lewobrzeżnego dopływu i biegnie lewym brzegiem Gubra do wysokości mostku na tej rzece na drodze z Korkowa do Kolonii Jeżewo, gdzie przechodzi na tę drogę i przez Korkowo i Linkowo do łuku drogi przed miejscowością Starynia, skąd drogą na północny-wschód wzdłuż rzeki Guber dochodzi do granicy gminy, tam skręca na północny-wschód i zgodnie z biegiem lewego dopływu dochodzi do Gubra i biegnie drogą wiodącą lewym brzegiem tej rzeki oraz rowami opaskowymi tego brzegu; po przecięciu drogi asfaltowej Kętrzyn-Bartoszyce zmierza drogą lokalną przez Warnikajmy, Równinę Dolną w kierunku miejscowości Pomnik, przed tą miejscowością skręca na północny-zachód drogą w kierunku północno-zachodnim i dalej przebiega zgodnie z lewym dopływem Gubra do przecięcia z drogą Korsze-Barciany, tam poprzez ok. 50 m odcinek tej drogi w kierunku Parys przechodzi na drogę gruntową przechodzącą przez Wiklewo, Wągniki do Marłut, tam skręca drogami na zachód do Łekajm, a potem południowy-zachód do miejscowości Stawnica, gdzie zmierza drogą lokalną na południe generalnie w górę biegu rzeki Sajny przez miejscowości Bykowo, Stępy, Dąb, Główny, Krzemity (bez terenów b. PGR), na południe od Krzemity droga i granica dochodzi do lasu nadrzecznego i ciek, którym w górę jego biegu dociera do szosy Kętrzyn-Bartoszyce w okolicach miejscowości Łankiejmy i tam wiedzie najbliższym rzeki odgałęzieniem drogi przez wieś w kierunku Krzeszewa, przy mostku na Sajnie dochodzi do prawego brzegu rzeki i w kierunku południowym dociera brzegiem i linią graniczną starorzeczy do drogi Grzęda-Reszel, a z niej skręca w drogę gruntową idącą w kierunku miejscowości Pleśnik, a po jej minięciu zachowuje przebieg na południe zgodnie z granicą gminy Reszel, do momentu zetknięcia z torem kolejowym relacji Sątopy-Reszel, gdzie przechodzi dalej torem do Dębniak i tam biegnie na południe granicą miasta Reszel, na szosie Reszel-Lutry granica prowadzi w kierunku Mníchowa; na wysokości przejścia rzeki Sajny pod drogą granica przebiega lewym brzegiem rzeki (zgodnie z jej biegiem), a następnie prowadzi na południowy-zachód dopływem rzeki do granicy gminy Reszel, a potem na zachód do granicy gmin Kolno i Bisztynek, w punkcie styku granicy gminy Kolno z drogą Mołdyty-Kominki przechodzi na tę drogę i skręca w Kominkach najpierw na zachód drogą prowadzącą w kierunku Rynu Reszelskiego, a potem odbija na północ drogą do miejscowości Tarniny, gdzie zwraca i pod prąd ciek, wiedzie do drogi gruntowej na Ryn Reszelski, po przekroczeniu rzeki Ryn biegnie drogą w kierunku północnym, a przed miejscowością Koprzywnik skręca w kierunku lewego jej dopływu i prowadzi w górę strumienia jego prawym brzegiem, a na granicy gminy Kolno zwraca jego lewym brzegiem do rzeki Ryn, lewym brzegiem tej rzeki doprowadza do drogi Sątopy-Mołdyty i po ok. 100 m w kierunku Sątopy przechodzi na drogę lokalną biegnącą wschodnią stroną miejscowości Sątopy-Samulewo, a potem biegnie dopływem (w dół biegu) i doprowadzając do jego ujścia w okolicach mostku na rzece Ryn; obwałowaniami (lewym brzegiem) doprowadza do ujścia do rzeki Sajny, lewym brzegiem rzeki Sajny biegnie na północ do mostu na szosie Bartoszyce-Kętrzyn i dalej przechodzi na drogę lokalną przez miejscowości Żarki i Sarkajmy, po minięciu Sarkajm skręca w drogę lokalną do Korsz i w miejscu styku lasami przybrzeżnymi lewego brzegu Sajny wiedzie po skraju lasów i po lewym brzegu rzeki aż do dopływu ciek, płynącego od strony miejscowości Sajna Mała, następnie prowadzi w górę tego ciek do drogi wiodącej przez Sajnę Wielką do Sątoczna,

w Sątocznie prowadzi na zachód drogą na Sępopol do skrzyżowania z drogą z Łabędzka, gdzie zbacza na drogę gruntową w kierunku rzeki Guber, od miejsca ujścia lewobrzeżnego dopływu biegnie brzegiem rzeki potem skrajem lasu do drogi przecinającej kompleks leśny i wiodącej do Sępopola, w miejscu styku ww. drogi z granicą administracyjną miasta zmierza w kierunku rzeki i w granicach administracyjnych prowadzi lewym brzegiem rzeki Guber łącząc się z Łyną (wzdłuż rzeki posiada granicę wspólną z OChK Rzeki Łyny), w miejscu ujścia do rzeki Łyny granica przechodzi na prawy brzeg rzeki Guber i biegnie na południe zgodnie z jej prawym brzegiem do ujścia ciek, płynącego od strony miejscowości Suliki, dalej wkracza pod prąd ciek, dochodzi do przepustu pod szosą Sępopol-Kotki, którą dociera do miejscowości Proсна zgodnie z biegiem drogi na południowy-wschód, przed Proszą zmienia kierunek na południowo-zachodni, przechodzi na drogę gruntową w kierunku rzeki i wzdłuż niej na południowy-wschód, omijając b. PGR wraca na szosę, skąd drogą przez Błuskiejmy Wielkie i Małe dociera do granicy gminy Sępopol, tą granicą prowadzi na południowy-wschód do rzeki Guber i prawym brzegiem rzeki dociera do mostu i drogi do Lwowca, skąd drogami lokalnymi nie wchodząc na teren zwartej zabudowy zmierza do Lwowca i do Kreliekiejm, w okolicach mostu na rzece Liwna przechodzi na prawy brzeg rzeki, który doprowadza granicę do mostu na drodze Kreliekiejmy-Skandawa w miejscowości Silginy, tą drogą wiedzie na północny-wschód i przekraczając most na rzece Solka wkracza na drogę do Modgarb, Kudwin, następnie na południe od Gęsich Gór skręca na południowy-wschód i północny-wschód drogą bliżej rzeki, a dalej wkracza na drogę do Barcian i na południowym krańcu tej miejscowości poniżej mostu na rzece Liwna przechodzi na lewy brzeg tej rzeki, zmieniając kierunek przebiegu (generalnie na północny-zachód i zgodnie z prądem) dociera do mostku i drogi w miejscowości Modgarby (położonej na prawym brzegu), drogą wzdłuż rzeki w kierunku północno-zachodnim doprowadza do szosy przed Kreliekiejmami i omijając od południa tą miejscowość wchodzi na drogę biegnącą na południe skrajem terenów, opasanych rowami położonymi w szerokiej dolinie rzeki Guber, drogami i skrajem rowów przechodzi przepustem na torze kolejowym Korsze - granica państwa na południe od przystanku kolejowego Drogosze dociera do kompleksu leśnego, otacza go biegnąc północnym skrajem lasu i wkracza na drogę w Wilkowie Wielkim, drogą z Wilkowa Wielkiego przez miejscowości: Równina Górna, Saduny, Dubliny dociera do Garbna, a stamtąd drogą lokalną na południe w kierunku granicy gminy Korsze, przecina ją i biegnie dalej na południe drogami i granicą rowów opaskowych przez Kolonię Jeżewo do prawobrzeżnego ciek, którym biegnie w stronę rzeki, do drogi na Marszewo, a dalej na południe przez miejscowość Marszewo do mostu na rzece Guber na drodze do Biedaszek; od mostu biegnie prawą stroną prawobrzeżnego dopływu rzeki Guber i dochodzi najpierw do drogi lokalnej, a potem do prowadzącej w kierunku Os. Trzy Lipy (Lipy) i omijając to osiedle od południa dociera do granic administracyjnych miasta Kętrzyna, przez miasto przebiega prawym brzegiem rzeki Guber, następnie na wschodniej granicy miasta przechodzi na tor kolejowy relacji Kętrzyn-Giżycko i przebiega w kierunku wschodnim, w miejscu przepustu ciek, dopływającego do Gubra biegnie w górę tego ciek, przechodzi na drogę Kętrzyn - Giżycko, a potem skręca w drogę lokalną, biegnącą na północ w kierunku Kolonii Karolewo i przechodzi w kierunku południowo-wschodnim do drogi biegnącej skrajem lasu, która skręca na drogę biegnącą w kierunku Czernik, omijając zabudowania od strony

wschodniej po cieku i rowie na północ; z drogi lokalnej skręca na wschód w drogę polną, a potem leśną omijając jezioro Mój i od leśniczówki Dąbrowa przebiega na południe drogą do miejscowości Czerniki Kolonia, od tego miejsca przechodzi na drogę z Kętrzyna do Parcza i po ok. 300 m skręca na południowo-wschód w las przez Wilczą Jamę wchodzi na lokalną drogę leśną prowadzącą do miejscowości Pożarki, z tej drogi skręca z kolei na drogę przez Osewo, a po minięciu tej miejscowości zmierza w kierunku granicy gminy Kętrzyn, zachowując swój dotychczasowy południowo-wschodni przebieg, następnie granicą powiatu w kierunku południowym doprowadza do szosy Kętrzyn-Giżycko i tą szosą do przejazdu kolejowego tej relacji, od przejazdu granica zmierza na południe otaczając las od wschodu i południa do momentu powtórnego styku z granicą powiatu na południowym krańcu jeziora Łlawki; dalej przebieg granicy jest zgodny z granicą gminy Kętrzyn, a w miejscu gdzie skręca ona w kierunku jeziora Guber przechodzi na drogę biegnącą jego wschodnim skrajem w kierunku miejscowości Głębowo, nie obejmując tej miejscowości wchodzi na były tor kolejowy (wzdłuż granicy powiatu, która biegnie na południe aż do tego miejsca posiada granicę wspólną z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich), gdzie zmienia kierunek na północno-zachodni i tym torem doprowadza do punktu stanowiącego początek opisu.

37. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Symsarny.

Granica Obszaru biegnie od punktu zlokalizowanego na prawym brzegu rzeki Symsarny przy jej ujściu do rzeki Łyny na terenie Miasta Lidzbark Warmiński w kierunku południowym do granic miasta przebiega prawym brzegiem rzeki i dalej granicą administracyjną miasta do szosy Lidzbark Warmiński-Jeziorany i dalej wzdłuż tej drogi na południe do mostu na Symsarnie w okolicach miejscowości Medyny, tam przed mostem skręca w drogę lokalną i biegnie w kierunku południowo-wschodnim, następnie zmienia kierunek na północno-wschodni i ponownie południowo-wschodni, przechodzi przez miejscowość Świętnik i za nią skręca w kierunku rzeki Symsarny (na południowo-zachód), doprowadza do mostu na rzece i dalej jej prawym brzegiem prowadzi do kolejnego mostu na Symsarnie na drodze Lidzbark Warmiński-Jeziorany, następnie wzdłuż szosy w kierunku południowo-zachodnim przez Klutajny do Żegot i za Żegotami przechodzi na drogę lokalną Żegoty-Potryty; przed Potrytami na rozwidleniu dróg skręca w kierunku wschodnim do miejscowości Modliny, dochodzi do drogi Lidzbark Warmiński-Jeziorany, biegnie nią w kierunku południowo-wschodnim i dalej nie zmieniając kierunku, za wsią Modliny wkracza na drogę lokalną Modliny-Tłokowo i dochodzi do miejscowości Tłokowo, dalej biegnie w kierunku południowym i wzdłuż drogi prowadzącej do miejscowości Jeziorany dochodzi do granicy administracyjnej tego miasta, po czym biegnie dalej wzdłuż granicy administracyjnej Jezioran w kierunku zachodnim, w granicach administracyjnych miasta Jeziorany przebiega prawą stroną rzeki, a następnie ponownie granicą miasta aż do drogi asfaltowej Jeziorany-Olszewnik, następnie wzdłuż tej drogi przez miejscowości: Olszewnik, Piszewo, Wągsty, Lutry i Kolonia Lutry dociera do miejscowości Wysoka Dąbrowa, tam skręca na południowo-wschód w drogę lokalną doprowadzającą do toru kolejowego Sątopy-Czerwonka i wzdłuż granicy torowiska biegnie na południe przez miejscowości Kolno i Górowo do miejsca przecięcia się torowiska z drogą Górowo-Bęsia, następnie przechodzi na tę drogę i dochodzi nią do miejscowości Bęsia; w obrębie wsi skręca

na wschód wzdłuż drogi prowadzącej do miejscowości Kabiny, po krótkim odcinku dochodzi do jeziora Bęskiego dalej biegnie wzdłuż jego linii brzegowej na wschód, a następnie stopniowo zmieniając kierunek na południowy dochodzi do granicy administracyjnej gminy Biskupiec, po czym wzdłuż granicy gminy Biskupiec doprowadza do szosy Samławki-Bredynki (wzdłuż tej drogi posiada wspólną granicę z OChK Jezior Legińsko-Mragowskich), drogą tą prowadzi na południe do Bredynek, gdzie biegnąc nadal wzdłuż drogi skręca na zachód, a następnie na północny-zachód w drogę biegnącą do Stryjewa, za wsią Bredynki skręca z tej drogi na zachód w drogę lokalną dochodząc do szosy Biskupiec-Bęsia i dalej wzdłuż tej drogi na północ do wysokości oddz. lasu nr 88, gdzie skręca w drogę leśną biegnącą w kierunku zachodnim, od południa otaczając jezioro Wygój, dochodzi do miejscowości Węgój, gdzie skręca w kierunku zachodnim wzdłuż drogi lokalnej Węgój-Łasuchy i dochodzi do linii kolejowej z Biskupca do Czerwonki, następnie w miejscu jej połączenia z linią kolejową Olsztyn-Korsze skręca na północny-wschód, od tego miejsca posiada wspólną granicę z OChK Pojezierza Olsztyńskiego, dalej biegnie wzdłuż torów i przed miejscowością Zarębiec skręca na drogę lokalną prowadzącą do tej miejscowości, w obrębie wsi skręca na zachód wzdłuż drogi biegnącej do Biesowa (koniec wspólnej granicy z OChK Pojezierza Olsztyńskiego), dochodzi do drogi Czerwonka-Tejstymy, wzdłuż niej podąża na północny-zachód, by za wsią Biesowo skręcić na zachód w drogę biegnącą do miejscowości Biegówka, po czym w obrębie wsi skręca na zachód w drogę lokalną, a następnie na rozwidleniu dróg kieruje się na północno-zachód w stronę lasu i biegnie dalej drogą przez las do oddz. 68, przy którym zmienia kierunek na południowo-zachodni i dochodzi do granicy lasu dalej biegnąc wzdłuż linii lasu dochodzi do drogi leśnej, łączącej się z drogą Zerbuń-Jeziorany, najpierw biegnie wspomnianą drogą leśną, a potem wzdłuż drogi Zerbuń-Jeziorany w kierunku północno-zachodnim, dochodzi do granic administracyjnych miasta Jeziorany, następnie wzdłuż granicy miasta Jeziorany do rzeki Symsarny i lewym jej brzegiem do drogi Jeziorany-Dobre Miasto, drogą tą na zachód przez Wojtówko i Studnię, a przed miejscowością Radostowo skręca na północny-wschód w drogę lokalną wiodącą w kierunku jeziora Blanki, po czym skręca na zachód, a później na północny-zachód, mijając wieś Gailiby; na odcinku drogi od Gailit do skrzyżowania z drogą do Suryt opisywany obszar ma wspólną granicę z OChK Doliny Dolnej Łyny, dalej granica skręca w kierunku wschodnim w drogę lokalną i przez Suryty, Blanki, Maków doprowadza do Kłębowa, gdzie skręca na północny-wschód wzdłuż drogi biegnącej przez wieś, po czym dochodzi do szosy Jeziorany-Lidzbark Warmiński, następnie wzdłuż tej szosy dociera do mostu na Symsarnie i dalej prowadzi lewym brzegiem rzeki i skrajem lasów nadrzecznych do ujścia lewego dopływu Symsarny na wysokości miejscowości Dębiec, dalej tym ciekim w górę biegu do drogi Jarandowo-Lidzbark Warmiński i wzdłuż tej drogi do granicy gminy Lidzbark Warmiński, a potem tą granicą, a jednocześnie wzdłuż południowego skraju Lasu Miejskiego prowadzi do lewego brzegu rzeki Symsarny i dalej w granicach administracyjnych miasta do miejsca połączenia tego brzegu z rzeką Łyną, tam przechodzi na drugi brzeg rzeki dochodząc do punktu, w którym rozpoczęto opis.

38. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny.

Granica Obszaru biegnie od miejsca na lewym brzegu rzeki Łyny stykającego się z północną granicą

administracyjną m. Dobre Miasto na południe do granicy administracyjnej na południu, a stamtąd granicą administracyjną na zachód do szosy w kierunku Kwiecewa, szosą dochodzi do Kwiecewa i tam skręca na południe i wiedzie szosą w kierunku Różynki, po minięciu przepustu ciek pod drogą skręca drogą na wschód do kolonii Różynka i dochodzi do granicy gm. Świątki, tą granicą na południe doprowadza do drogi w kierunku Bukwałdu i wiedzie do tej wsi, w której skręca na zachód i drogą do Garzewka dochodzi do granicy gmin Jonkowo i Dywity, którą to granicą biegnie na południe, przed Polejkami przechodzi na drogę i dociera do tej wsi, następnie wiedzie od Polejek drogą do Barkwedy w kierunku wschodnim i dociera do linii kolejowej Dobre Miasto-Gutkowo, linią tą prowadzi na południe do Wilamowa, ok. 200 m szosą z Jonkowa do Olsztyna i w miejscu połączenia z szosą z Giedajt do Olsztyna przechodzi w drogę leśną wiodącą na południe, tą drogą dociera do granicy gminy Olsztyn, tą granicą na zachód i południowy-zachód dociera do drogi leśnej prowadzącej do Giedajt, z tego miejsca prowadzi drogą do szosy Gierzwald-Olsztyn i dalej szosą w kierunku Olsztyna do drogi na Sząbruk (odcinek ten jest wspólną granicą z OChK Doliny Pastłeki), dalej granica Obszaru prowadzi szosą do drogi na Łupsztych, którą skręca na północ i przez Łupsztych dociera do Gutkowa omijając teren drogami od zachodu, po przecięciu torów dochodzi drogami leśnymi do granicy miasta i tą granicą otaczając od południa jez. Redykajny dociera do rzeki Łyny, Łyną prowadzi przez Olsztyn i dalej lewym brzegiem do mostu w m. Bartąg (na którym styka się z granicą OChK Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej), tutaj granica przekracza nurt i wraca prawym brzegiem, a przy połączeniu z rzeką Wadąg lewym brzegiem Wadągą pod prąd do mostu na szosie Słupy-Wadąg, tam przekracza nurt rzeki i wraca jej prawym brzegiem do elektrowni zlokalizowanej na połączeniu tych rzek; od tego miejsca wiedzie drogami leśnymi w kierunku północnym i potem północno-zachodnim do Kolonii Brąswałd, gdzie wkracza na szosę i doprowadza do rozwidlenia dróg do m. Kolonia Wopy, drogami lokalnymi wiedzie przez kolonię Wopy oraz zabudowania kolonijne wsi Spręcowo i częściowo przez las przecinając szosę Olsztyn-Dobre Miasto wiedzie dalej drogą pomiędzy oddz. 546 i 547, przecina drogę z Dywit do Różnowa dociera do m. Daği, tam skręca na zachód i otacza od północy jez. Dywity, by w okolicach szosy wiodącej do miejscowości Dywity zawrócić i drogą wzdłuż ww. jeziora doprowadzić do szosy Kieźliny-Daği, tą szosą prowadzi dalej na południe ok. 300 m, po czym skręca drogą na wschód i dalej na szosę Słupy-Wadąg, później po minięciu mostu na rz. Wadąg kieruje się lewym brzegiem na wschód do m. Zalbki i do granicy gm. Olsztyn, przecina drogę Olsztyn-Łęgajny i tor kolejowy Olsztyn-Czerwonka, zdążając na południowy-wschód drogą leśną i skrajem lasu do szosy Olsztyn-Barczewo, osiąga ją i zmierza na północny-wschód w kierunku Kaplityn przecinając Kanał Elżbiety, następnie po minięciu Kanału skręca skrajem początkowo na północny-zachód a dalej na północny-wschód aż do ogrodów PGR w Łęgajnach, otacza kompleks ogrodów od północy i dochodzi do drogi Olsztyn-Łęgajny, którą kieruje się na południowy-wschód i omijając Łęgajny wkracza na tor kolejowy z Olsztyna do Czerwonki, biegnie nim przez ok. 800 m, następnie skręca na południowy-wschód i drogami lokalnymi dociera do granicy adm. m. Barczewo, w granicach administracyjnych m. Barczewa granicę Obszaru stanowi rz. Pisa, a granica przebiega lewym jej brzegiem, by na wschodniej granicy adm. przekroczyć ciek (w miejscu gdzie granica przecina rz. Piśę jest miejsce styku z OChK Pojezierza Olsztyńskiego), po

przejściu rzeki granica zawraca prawym brzegiem (między dwoma ramionami rzeki znajduje się obszar zabudowany wyłączony z OChK), następnie granica prowadzi brzegiem rzeki do granicy administracyjnej miasta, dalej zgodnie z północnym przebiegiem granicy administracyjnej miasta dociera do szosy Barczewo-Barczewko i podąża szosą na zachód przez m. Dąbrówka Mała, Biedowo, aż za m. Barczewko (omijając wieś od południa), a następnie skręca na północny-zachód w drogi leśne i pomiędzy oddz. 555 a 556 oraz 554 a 560 wychodzi na drogi polne prowadzące do Różnowa, omija tę miejscowość od południa i dalej biegnie przez b. PGR, omijając go od południa i dalej drogą na północny-zachód do szosy Olsztyn-Dobre Miasto, tą szosą prowadzi na północ do granicy gm. Dywity i na wschód tą granicą do lokalnej drogi z m. Kabikiejmy Dolne do Sętala, drogą do Sętala, a w Sętalu wkracza na szosę do m. Nowe Włóki, gdzie skręca w drogę na południe, a dalej otaczając jezioro od południa i wschodu wraca do wsi, w środku wsi zmienia kierunek na zachodni i drogami polnymi, a częściowo zgodnie z granicą gm. Dywity powraca na szosę Olsztyn-Dobre Miasto przed m. Kabikiejmy Dolne, dalej prowadzi tą szosą przez Barcikowo i Stary Dwór do granicy administracyjnej Dobrego Miasta, ok. 600 m za granicą skręca z szosy na zachód i na jego administracyjnym obszarze wzdłuż rzeki prowadzi na północ, aż do punktu zetknięcia na północnym krańcu granicy administracyjnej miasta, tam przebiega w poprzek nurtu (gdzie znajduje się styk z OChK Doliny Dolnej Łyny) i dociera do punktu gdzie rozpoczęto opis.

39. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego.

Granica biegnie od punktu początkowego w pobliżu Szczytna, tj. skrzyżowania toru kolejowego Szczytno-Biskupiec Reszelski z drogą Zielonka-Babięta, granica prowadzi na południe do m. Zielonka, dalej na północny-zachód, omijając Zielonkę od południa, a za wsią drogą w kierunku m. Romany, w odległości ok. 700 m przed m. Romany skręca wzdłuż drogi na południowy-zachód, a po ok. 700 m skręca wzdłuż drogi na północny-zachód mijając Romany od południa i przecinając drogę Nowe Kiejkuty-Szczytno prowadzi w kierunku północno-zachodnim drogami do stacji transformatorowej przy siedliskach i omijając drogami wzgórze 183,1 m n.p.m. dochodzi do drogi gruntowej, którą biegnie na południowy-zachód i potem na północ dochodzi do drogi do m. Trelkowo, którą dochodzi do tej wsi; granica omija Trelkowo od północy drogą w kierunku północno-zachodnim i północno-wschodnim dochodząc do drogi Trelkowo-Linowo, którą prowadzi do Linowa, a z Linowa szosą w kierunku północnym do Dźwierzut, z tej drogi ok. 1000 m za rozwidleniem do Stankowa skręca na m. Mirowo i na przedmieścia Dźwierzut, dochodząc do drogi asfaltowej w kier. Zachodnim, tą drogą przez Małszewko dociera do granicy gminy i zgodnie z nią na południowy-wschód do drogi leśnej w pobliżu Jez. Leśnego, gdzie wzdłuż tej drogi skręca na południowy-zachód dochodząc do drogi asfaltowej w odległości ok. 900 m od centrum wsi Grzegorzółki. Granica biegnie tą drogą ok. 250 m na południowy-zachód, gdzie skręca drogą gruntową w kierunku północno-zachodnim do drogi Grzegorzółki-Pasym, którą podąża w kierunku południowo-zachodnim przez Kroninek, na wysokości zachodniego krańca Jez. Kroninek skręca w drogę do b. PGR Otole, omija go od południa i drogą dochodzi do jez. Kalwa, skąd odbija na północ drogą do m. Rusek Wlk. i wkracza na drogę do Bartoła, tą szosą przez kolonię Sapłaty, Rasząg do Rzecka, gdzie skręca drogą polną na północny-zachód przez m. Rukławki, Najdymowo do Droszewa, tam

przecinając wieś i tory kolejowe na północ dochodzi do cieką Biesówka, ok. 250 m wzdłuż niej na północny-wschód, gdzie skręca po drodze gruntowej do drogi Czerwonka-Biesowo, po której prowadzi na południowy-wschód ok. 100 m do drogi gruntowej i nią w kierunku północno-wschodnim do toru w kierunku Korsz, a po ok. 1200 m skręca w drogę do m. Zarębiec, a następnie do Biesowa (wyróżniony fragment jest miejscem styku z OChK Doliny Rzeki Symsarny), z Biesowa prowadzi drogami na południowy-zachód wzdłuż doliny Biesówki do toru kolejowego w kierunku Olsztyna, w miejscu, gdzie dochodzi droga do m. Wilmy, tym torem po ok. 1800 m na zachód dociera do drogi leśnej do Kol. Wilimy, którą dociera do granicy gminy zgodnie z jej przebiegiem (najpierw na zachód, potem południe) dociera do toru i torem przez Wipsowo do przejazdu przed m. Ruszajny 1500 m przed Barczewem, tam przechodzi na drogę gruntową w kierunku południowo-zachodnim i dociera do szosy Mrągowo-Olsztyn, którą prowadzi na wschód do rozwidlenia z obwodnicą Ruszajny i nią ok. 300 m na zachód do drogi prowadzącej na południe do rzeki Pisy, a dalej na wschód wzdłuż tej rzeki do granicy administracyjnej miasta Barczewo i wzdłuż tej granicy omijając miasto od południa do drogi przechodzącej przez pkt wys. 132,6 m n.p.m. oraz 133,6 m n.p.m. wiedzie w kierunku wsi Kapłityny, od końca tej drogi ok. 400 m od jeziora Umiąg granica biegnie linią umowną w kierunku zachodnim do północnego skraju lasu na drogę do wsi Kapłityny, przed którą skręca wzdłuż linii energetycznej do drogi przez wieś, następnie drogą wewnętrzną dociera do Kanału Św. Elżbiety i drogi krajowej, po czym przechodzi na lewy brzeg kanału i drogą wzdłuż niego omijając b. PGR i kolonię Klebark Wlk. dochodzi do szosy Siłce-Olsztyn, tą szosą wiedzie przez Klebark Wlk. i północno-zachodni brzeg jez. Klebarskiego dociera do dopływu z Jez. Linowskiego, tym cieką biegnie pod prąd lewym brzegiem do m. Klewki i tam na południowy-wschód ok. 3000 m szosą do drogi gruntowej omijającej łukiem m. Trękusek od północnego-wschodu dochodzącej do linii kolejowej z Olsztyna do Szczytna ok. 500 m przed Kol. Marcinkowo, od tego punktu granica jest zgodna z przebiegiem linii kolejowej i za wyjątkiem jej przebiegu na wysokości m. Pasym i m. Grom (omijając Pasym po granicy administracyjnej, a Grom po drodze w kierunku północno-wschodnim, dalej północno-wschodnią granicą siedlisk do jez. Machiniacz dalej jego brzegiem i skrajem łąk do linii kolejowej w rejonie przejazdu drogowego) dociera do drogi wojewódzkiej Olsztyn-Szczytno koło m. Korpele (wyróżniony fragment granicy jest zbieżny z OChK Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej), w tym punkcie granica wkracza na drogę do m. Kolonia Szczyconek i dalej wzdłuż linii energetycznej zachowuje północno-wschodni przebieg docierając do m. Szczyconek i dalej drogą skrajem lasu do szosy Szczytno-Biskupiec, gdzie wraca tą drogą w kierunku Szczytna i po ok. 600 m dociera do dróg polnych prowadzących w kierunku północno-wschodnim do drogi Szczytno-Romany na północ od Lipowej Góry, przecina tę drogę i drogą prowadzącą na wschód i północny-wschód dochodzi do drogi na Lemany i nią w kierunku południowo-wschodnim dociera do m. Lemany i dalej do toru kolejowego Szczytno-Biskupiec, tam skręca na północ i torem dociera do punktu, w którym rozpoczęto opis.

Opis przebiegu granicy terenów wyłączonych z Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego:

a) teren miasta Pasym;

Granica terenu biegnie wzdłuż granic administracyjnych m. Pasym wg stanu na dzień 6 maja 2003 r.

b) teren okolic Ramsowa;

Granica terenu biegnie od m. Kromerowo w punkcie na skrzyżowaniu drogi lokalnej i szosy Barczewo-Biskupiec, drogą tą prowadzi na północ przez Kolonię Kromerowo i drogą prowadzącą obrzeżem lasu i przez las do granicy gminy i tą granicą na północny-zachód do drogi leśnej odchodzącej na zachód przy oddz. 204 i 194 granica przecina szosę Ramsowo-Wipsowo w pobliżu punktu wysokościowego 144,5 m n.p.m. i skręca na południowy-zachód drogami leśnymi, a potem lokalnymi w pobliżu Leśn. Kronowo przez Kolonię Ramsowo i Dobrą do drogi Barczewo-Biskupiec. od tej drogi granica prowadzi drogą lokalną, po minięciu b. PGR prowadzi wzdłuż cieką na wschód, a potem drogą do szosy Klimkowo-Ramsowo, biegnie szosą ok. 400 m i drogą na wschód do punktu początkowego opisu.

b) teren okolic Prejłowa;

Granica terenu biegnie od skrzyżowania szosy Prejłowo-Barczewo z drogą do m. Krupoliny na zachód (od północy otaczając zabudowania wsi) po czym biegnie drogą na południowy-zachód w kierunku Mokin, szosą z Mokin ok. 1000 m na północny-zachód i skręca na południowy-zachód drogami lokalnymi przez Kolonię Mokiny wzdłuż siedlisk: na południe od jez. Świętajny potem na południowy-zachód od jeziora, dalej drogą na południe i północny-wschód w pobliżu jeziora Umiąg, od tego siedliska drogą na południe do Skajbot w pobliżu Kanału Kiermasz i jez. Linówko przez Kol. Skajboty do Skajbot, ze Skajbot prowadzi szosą na zachód do Kanału Kiermasz i kanałem na południowy-wschód do drogi i mostu w m. Folwark Kazimierzewo, a dalej drogą na południe, a potem wschód do m. Patryki skąd na południowy-wschód drogami lokalnymi do drogi prowadzącej na południowy-zachód skrajem lasu w pobliżu rzeki Kośna i wzdłuż niej do drogi Purda-Marcinkowo i tą drogą na skraj m. Purda, od tego miejsca drogą na południe do cieką doprowadzającego do jeziora Purdy od południowego-zachodu, tym cieką do zachodniego krańca jeziora i brzegiem północnym do cieką uchodzącego u północno-zachodniej nasady półwyspu i dochodzącej tam drogi, od tego miejsca wiedzie drogą na północ w kierunku m. Zidlągi, a przed nią w kierunku wschodnim do lasu, na wysokości oddz. 137 i 134, w odległości ok. 300 m od jez. Serwent, droga skręca na północ i otacza od zachodu kompleks jezior Kremno Wlk. i Pajtuny najpierw drogami leśnymi potem skrajem lasu i następnie drogą leśną w kierunku północno-wschodnim do m. Podłaza, z Podłaz biegnie do m. Klucznik szosą i dalej drogami lokalnymi wiodącymi skrajem lasów obok jeziora Raks Górny, potem drogą w kierunku Jedzbark i z powrotem w kierunku jeziora Dłużek, potem na północ i zachód do leśn. Folwarki, a stamtąd w kierunku północno-zachodnim drogą skrajem lasu wzdłuż jez. Kierzlińskiego od południowego-wschodu drogą skrajem lasu do jego południowego dopływu i nim do drogi do Jedzbarka, a nią do szosy Prejłowo-Barczewo i tą szosą do

skrzyżowania szosy Prejłowo-Barczewo z drogą do m. Krupoliny stanowiącą początek opisu.

40. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Granica Obszaru biegnie od skrzyżowania drogi wojewódzkiej Jedwabno-Szczytno z drogą Olsztyn-Szczytno koło m. Korpele, dalej wschodnim brzegiem lasu na południe do przecięcia z linią kolejową Szczytno-Wielbark i dalej torem do drogi leśnej między oddziałami 28 i 48, skąd do drogi Szczytno-Przasnysz i dalej przecinając tę drogę zgodnie z linią oddziałową, po czym skręca na północny-wschód i biegnie drogą wiodącą skrajem lasu do drogi Szczytno- Wielbark, skręca w tę drogę na południe, po czym na wysokości oddz. 216 i 227 (przy kol. Majdaniec) skręca na północny-zachód w drogę leśną w kierunku kolonii Majdaniec, stąd biegnie na południowy-zachód do kolonii Szymany, a po opuszczeniu lasu skręca w drogę lokalną do m. Nowiny, następnie omijając od północy Nowiny wkracza na drogę Szczytno-Szymany (Przasnysz), tą drogą biegnie na południe i po minięciu Nowin skręca na zachód i pod torami dochodzi do drogi wiodącej do Saska Mł., następnie po ok. 1300 m, na końcu oddz. 816, skręca ku południu w drogę leśną, wychodząca potem na skraj lasu i dochodzi do granicy gmin Szczytno-Wielbark, później zgodnie z tą granicą przed m. Szymanki skręca na południowy-wschód w drogę polną i dochodzi do drogi Szymanki-Wielbark (w kierunku Pszasnysza), drogą tą zmierza na południe do skrzyżowania z drogą Jesionowiec-Kucbork, którą biegnie do wsi Kucbork, stąd dalej na południowy-zachód drogą gruntową do wsi Głuch, gdzie skręca do szosy asfaltowej Jedwabno-Wielbark, następnie biegnie tą drogą w kierunku południowo-wschodnim do Kolonii Wielbark, na skrzyżowaniu skręca w drogę biegnącą w stronę Muszak (kierunek zachodni) i po około 250 m skręca w drogę leśną biegnącą w kierunku południowo-zachodnim, przez oddziały 216, 232, 233, 234, 235, 251, 252, (Nadleśnictwo Wielbark obr. Wesołowo), do szosy Wielbark-Nidzica, a następnie biegnie szosą w kierunku zachodnim, przez Przeździek Wlk. do drogi będącej północno-zachodnią granicą oddz. 606 (Nadleśnictwo Wielbark obr. Wielbark), biegnie tą drogą, w kierunku południowo-zachodnim, przez miejscowość Róg, do wysokości oddz. 710 (Nadleśnictwo Wielbark obr. Wielbark), tam skręca na wschód biegnąc skrajem lasu do południowego krańca wsi Róg i prowadzi dalej na południe drogą leśną do mostu na rzece Orzyc, prawym brzegiem rzeki do granicy gminy Janowo i tą granicą na południe (ok. 700 m) do drogi Janowo – Wólka Zdziwiojska, wzdłuż tej drogi biegnie w kierunku Janowa, przed m. Janowo skręca w drogę na północ, omija od północy Janowo biegnąc drogami lokalnymi i w części prawym brzegiem rz. Orzyc, dociera do cieką na drodze Komorowo-Wichrowiec, dalej rzeką w kierunku północno-zachodnim dochodzi do drogi biegnącej na południowy-zachód (do punktu wysokościowego 136,1) i drogą tą dociera do drogi Janowo-Muszaki, dalej granica biegnie szosą w kierunku północno-zachodnim do drogi lokalnej Zawady-Módlki (do m. Zawady wspólna granica z OChK Doliny Rzeki Orzyc), przez miejscowości Grabowo i Módlki dociera do wsi Bartoszek, omijając zabudowania wsi od strony północnej kieruje się drogami lokalnymi do Waszulek (najpierw na południowy-zachód, potem na północny-zachód) i dalej do drogi Nidzica-Szczytno, obejmując niewielki kompleks leśny, później tą drogą biegnie na południe w kierunku Nidzicy, po czym skręca na północny-zachód na drogę Nidzica-Łyna i biegnie tą drogą w kierunku północno-zachodnim, na wysokości oddziału 316 skręca na zachód i dochodzi do linii kolejowej Nidzica-Olsztyn, którą zmierza

na północ, dalej biegnie od skrzyżowania drogi Nidzica-Łyna z linią kolejową Nidzica-Wielbark do skrzyżowania drogi z koleją w miejscowości Dobrzyń (jest to wspólna granica z OChK Dolin Rzek Nidy i Szkotówki), po minięciu Dobrzyń przed jeziorem Bujaki skręca na zachód w drogę leśną i tą drogą dochodzi do linii wysokiego napięcia, którą podąża na północ do drogi Witramowo-Bolejny, następnie na szosie zawraca na wschód i doprowadza do ww. linii kolejowej Nidzica-Olsztyn i dalej podąża tą linią do skraju lasu przed przepustem nad rzeką Marózką, od tego miejsca południowym skrajem lasu na zachód i drogami wiejskimi przez Waplewo dociera do szosy E-7, z Waplewa biegnie szosą na północ do skrzyżowania z drogą prowadzącą na zachód do m. Kunki (wspólna granica z OChK Jeziora Mielno), dalej tą drogą do toru kolejowego linii Nidzica-Olsztyn i tym torem na północ do m. Kolonia Jemiołowo, tam skręca na wschód i przez Łutynówko (omijając b. PGR) odbija na południe do Łutynowa, omijając od południa Łutynowo prowadzi dalej drogami polnymi i leśnymi w kierunku północno-wschodnim do miejscowości Kołatek i tam wychodzi na szosę Zgniłocha-Olsztynek, po czym skręca na północ w drogę do Zieleniaka i dochodzi do granicy gm. Stawiguda, następnie tą granicą biegnie do linii kolejowej Olsztynek-Olsztyn, dalej wzdłuż linii kolejowej na północny-zachód do lasu i jego skrajem dochodzi do szosy Olsztynek-Olsztyn, tą szosą zmierza na północ do wsi Miodówko (wspólna granica z OChK Doliny Pastęki na odcinku drogi biegnącym przez las) i drogą przez wieś na południowy wschód z powrotem do linii kolejowej Olsztynek-Olsztyn, dalej biegnie ww. linią kolejową do stacji PKP Bartąg (na odcinku od miejscowości Zarośle do miejscowości Gałtawki jest to wspólna granica z OChK Doliny Pastęki), gdzie skręca na wschód drogą do wsi Bartąg, omija wieś po zachodniej stronie, dochodzi do mostu, przecina dolinę rz. Łyny i schodzi drogą na południowy wschód do miejscowości Bartązek w miejscu przecięcia doliny Łyny (jest to wspólna granica z OChK Doliny Środkowej Łyny), stąd podąża na północny-wschód drogą do przecięcia z szosą asfaltową Olsztyn-Butryny i dalej szosą asfaltową przez Stary Olsztyn do wsi Szczesne, tu skręca ku południowemu-wschodowi szosą asfaltową Olsztyn-Klewki do przecięcia z linią kolejową Olsztyn-Szczytno, dalej biegnie tą linią przez stację PKP Klewki i Marcinkowo dochodząc do granicy administracyjnej miasta Pasym, wzdłuż tej granicy omijając miasto od południa do ww. linii kolejowej i dalej tą linią na wschód przez m. Grom do skrzyżowania linii kolej z szosą asfaltową Olsztyn-Szczytno przed miejscowością Korpele, tj. do punktu początkowego opisywanej granicy (od miejscowości Klewki do punktu będącego początkiem opisu w większości jest to wspólna granica z OChK Pojezierza Olsztyńskiego).

41. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Mielno.

Granica Obszaru biegnie od miejscowości Kolonia Mielno, od miejsca przecięcia drogi z Mielna do kolonii Mielno z nieczynnym torem kolejowym, biegnie tym torem na północny-wschód do drogi ze wsi Lichtajny (wspólna granica z OChK Doliny Górnej Drwęcy), stąd zbiega na południe drogą lokalną do drogi Stębark-Pawłowo i tą drogą do skrzyżowania z drogą krajową E-7, dalej od m. Pawłowo wzdłuż drogi E-7 na południe do Waplewa (wspólna granica z OChK Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej), dalej do Witramowa, skąd skręca na zachód wzdłuż drogi do Sitna, z Sitna biegnie drogą na południe przez Januszkowo, Michałki do przecięcia się z rz. Nidą, następnie od tego miejsca prowadzi do Szkotowa, przez Kownatki (wspólna granica z OChK Dolin Rzek Nidy i

Szkotówki), dalej do m. Gardyny, gdzie skręca na północ i odbija na północny-wschód drogą polną w kierunku Turowa, przed Turowem zawraca na zachód i dalej na północ, zgodnie z granicą gm. Kozłowo do cieku Marożka wpływającego do jez. Lubień, tym ciekiem biegnie na północ do mostu drogowego i tam skręca na zachód drogą do Ulnowa i po ok. 500 m na północny-zachód drogą do Stębarka, omijając Stębark od wschodu drogą polną wkracza na drogę w kierunku Frygnowa, po minięciu Strugi Grunwaldzkiej biegnie na północ drogą polną w kierunku Pacółtowa do spotkania z nieczynnym torem kolejowym, tym torem skręca na wschód i doprowadza do punktu wyjścia, tj. do miejsca przecięcia się drogi z Mielna do kolonii Mielno z linią nasypu kolejowego, stanowiącego punkt początkowy opisu.

42. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolin Rzek Nidy i Szkotówki.

Granica Obszaru biegnie od punktu położonego na drodze Kownatki-Rączki, 200 m na południowy-wschód od skrzyżowania z drogą prowadzącą do wschodniego brzegu jeziora Kownatki, stamtąd prowadzi na południowy-wschód szosą do miejscowości Szkotowo i dalej na północny-wschód w kierunku m. Michałki do wysokości mostku nad źródłowym odcinkiem rzeki Nidy (jest to fragment styczny z OChK Jeziora Mielno), na wysokości mostku nad źródłowym odcinkiem rzeki Nidy schodzi na jej lewy brzeg i doprowadza do m. Rączki, tam skręca na południowy zachód, wkracza na szosę do m. Nowe Szkotowo, w m. tej przechodzi na drogę polną do m. Kolonia Szkotowo do miejsca styku z drogą lokalną Szkotowo-Rogóż, tam wkracza na tę drogę i dalej na południe przez miejscowość Lipowo i Rogóż dociera do wsi Sławka Wielka, tam skręca na wschód zgodnie z linią przebiegu lewostronnego dopływu rzeki Szkotówki-Sławska Struga, najpierw drogami wzdłuż skraju zabudowy wsi, a dalej prowadzi prawym jego brzegiem do m. Sławka Mała, by wrócić lewym brzegiem do Sławki Wielkiej, skręcając przed wsią drogami na południowy skraj doliny i dochodząc do drogi na Kozłówek, prowadzi tą drogą około 200 m na południe, stąd prowadzi drogą lokalną wzdłuż Sławskiej Strugi na południowy-zachód do rozwidlenia dróg na Borowiec i od tego miejsca biegnie drogami na południe i wschód przez Zabłocie Kozłowskie w kierunku Kozłówek, przed m. Kozłówek skręca w drogi o przebiegu południowo-zachodnim i południowym, przecina szosę Działdowo-Nidzica (ok. 400 m na północny wschód od rzeki) oraz tor kolejowy Tama Brodzka-Nidzica (ok. 600 m na wschód od rzeki) i przez m. Kolonia Sarnowo-Nadrzeczne, Kolonia Sarnowo - Wybudowane dociera na wysokość linii energetycznej przy połączeniu rzek Nidy i Szkotówki, tam granica zmienia kierunek na wschód prowadząc wzdłuż rz. Nidy do drogi Brodowo-Zakrzewko, która skręca na północ w kierunku Zakrzewka, a przed lasem, jego skrajem biegnie na wschód i potem na północ dociera do szosy w m. Kadyki, z Kadyk dochodzi do Zakrzewka szosą, a następnie drogą lokalną do Niedanowa, omijając jego zabudowę od wschodu i szosą do Zalesia, mijając jego zabudowę drogą od zachodu, z Zalesia wędzie drogą lokalną do Zaborowa, gdzie szosą przez wieś ok. 300 m, a potem drogą w kierunku północno-zachodnim wzdłuż linii energetycznej omijając zabudowę wsi do drogi w kierunku Pielgrzymowa, tą drogą biegnie na północ i w odległości ok. 1400 m od Pielgrzymowa skręca na wschód w drogę leśną, którą potem biegnie skrajem lasu na północ do Pielgrzymowa, omijając Pielgrzymowo od wschodu i dalej biegnie drogą na północny-wschód przez Olszewo, Olszewko do m. Piątki, przed Piątkami skręca w kierunku północno-zachodnim drogą w kierunku m. Rozdroże, gdzie skręca

na zachód i ok. 1000 m wędzie na zachód szosą Nidzica-Działdowo, po czym skręca drogą na północny-zachód, dochodzi do lasu i dalej przez las, a za nim dalej prosto, obok na m. Szerokopaś doprowadza do drogi E-7, następnie przed Załuskami (omijając wieś od wschodu i północy) wkracza na drogi lokalne w kierunku doliny Nidy i doprowadza do punktu wysokościowego 182,2 m n.p.m., po czym wraca do szosy E-7 i doprowadza nią na północ do skrzyżowania z szosą do Dobrzyń, po ok. 250 m tą szosą wkracza na drogę lokalną do m. Dobrzyń, skąd skręca na wschód do stacji PKP Dobrzyń, od przejazdu kolejowego koło stacji do ok. 2000 m na południe od m. Wietrzychowo wędzie torem kolejowym, gdzie skręca na wschód i doprowadza do drogi asfaltowej Nidzica-Łyna i tą szosą do toru kolejowego Nidzica-Wielbark (od przejazdu kolejowego jest to fragment styczny z OChK Puszczy Ramuckiej), dalej biegnie torem do połączenia z linią kolejową Olsztyn-Nidzica, na wysokości mostu na rzece Nida skręca na zachód w górę rzeki, ok. 250 m za punktem wysokościowym 177,7 m n.p.m. skręca na południe w drogę lokalną, którą doprowadza do drogi E-7, którą prowadzi na południowy-wschód w rejon rozdroża do granicy miasta Nidzica i zgodnie z jej przebiegiem południowo-wschodnim do drogi odchodzącej od drogi E-7 na południowy-zachód (około 400 m od mostu na Nidzie), tą drogą prowadzi na południe do granicy gminy i tą granicą do drogi z Kamionki do Zaborowa, tą drogą do m. Ważyny, a za nią omija wieś od południa drogami dochodząc do drogi Ważyny-Bartki, następnie w Bartkach omija wieś drogami od północy i południowego zachodu, dochodząc do drogi na Kolonię Bartki, stąd drogami na południe i południowy-zachód dociera do Krokowa, a następnie do m. Wola i stąd na południe doprowadza do granicy gminy, tą granicą biegnie w kierunku rzeki Nida, przed rzeką skręca na południowy-zachód i prowadzi rowem wzdłuż lewego brzegu, a następnie lewym brzegiem rzeki Nida, następnie w miejscu połączenia z rzeką Szkotówką przecina nurt i wędzie lewym brzegiem rzeki Szkotówki (pod prąd) do miejsca, gdzie granica powiatu odchodzi od rzeki w okolicach m. Borowiec, po cieku doprowadza do szosy w m. Borowiec, szosą prowadzi na północ ok. 900 m i wkracza na drogę lokalną do Wierzbowa i po przekroczeniu szosy Uzdowo-Nidzica dalej na jej przedłużeniu w kierunku Rogoza, a po ominięciu fermy hodowlanej prowadzi wzdłuż linii energetycznej i dróg na północ do Kolonii Dziurdziewo i do drogi lokalnej z Dziurdziewa wieś do Kolonii Szkotowo w okolicach zniszczonych zabudowań, gdzie skręca na wschód do Kolonii Szkotowo i wsi Szkotowo, tam skręca na zachód w drogę na Siemianowo, a po ok. 1000 m na północ w drogę biegnącą przez oddz. lasu nr 285, dalej tą drogą doprowadza do punktu, w którym rozpoczęto opis.

43. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Orzyc.

Granica biegnie od punktu, w którym od szosy Janowo-Muszaki w okolicach m. Zawady odchodzi droga lokalna do m. Smolany Żardawy, tą drogą na południe do ww. wsi, ze Smolan biegnie na północny-zachód przez pkt wys. 177,8 m n.p.m. i dalej na południowy-zachód do m. Nowa Wieś-Dmochy i dalej skręcając na północny-wschód przez wieś Górowo-Trząski w kierunku m. Piotrowice, przed którą skręca na południe i dociera do granicy gminy, którą biegnie na południe do skrzyżowania drogi w kierunku Leśniewa Wielkiego, omijając punkt wysokościowy 201,4 m n.p.m., dalej granica biegnie drogą przez Leśniewo Wlk., a za nim na południe, potem drogą przez m. Szypułki Zaskórki w kierunku na północny-wschód do drogi Nowa Wieś/Dmuchy-Szczepkowo Borowe, gdzie skręca do m. Stare Połcie i dalej do m. Szczepkowo

Borowe, a dalej w tym samym kierunku do m. Krajewo Kawęczyno, tam skręca w drogi lokalne: najpierw w kierunku m. Szczepkowo-Iwany, a po ok. 300 m w kierunku Szczepkowo-Zalesie, po ok. 300 m w kierunku rzeki Orzyc, potem na południe, gdzie dochodzi do cieką Janowka, przekracza go i rowem na południe dochodzi do nieuregulowanego fragmentu rzeki Orzyc, następnie biegnie prawym brzegiem rzeki Orzyc i skrajem lasów nadbrzeżnych, dociera do mostu na trasie Janowo-Krusze, prowadzi drogą do m. Krusze i dalej drogą na południe do granicy województwa, granicą tą dochodzi do rzeki Orzyc, przekracza rzekę kierując się wzdłuż niej na północ, potem granicą gminy Janowo na wschód w miejscu dotarcia jej do zachodniego brzegu lasu na wysokości oddz. 59 (gdzie opuszcza granicę województwa), skręca na północ w drogę lokalną i dociera nią do wsi Szemplino Czarne, stąd granica prowadzi dalej na północ drogą powiatową Zaborowo-Janowo do wsi Zembrzus-Mokry Grunt, dalej w tym kierunku granica schodzi na drogę gruntową biegnącą dalej na północ skrajem bagnistej doliny rzeki Orzyc, przecina w rejonie uroczyska Pusta Łąka teren torfowiska i rowy melioracyjne, gdzie skręca nieznacznie na północny-wschód, po czym drogą dochodzi do drogi powiatowej Kuklin-Janowo, drogą tą granica skręca na wschód i po ca 700 m omijając od zachodu centrum zabudowy Janowa, skręca ponownie na północny-wschód wzdłuż linii energetycznej i nią dochodzi do prawego brzegu rzeki Orzyc, następnie przy rzece skręca ok. 100 m w górę jej biegu do drogi gruntowej biegnącej od rzeki na północny-zachód, omijając od zachodu zabudowania m. Komorowo, na skraju lasu (po ok. 600 m) granica skręca na północny-wschód i dochodzi do drogi powiatowej Janowo-Nidzica przy punkcie wysokościowym 136,1 m n.p.m., położonym ok. 1 km na północny-zachód od Janowa, od tego punktu granica biegnie wymienioną drogą w kierunku zachodnim i doprowadza do skrzyżowania dróg w wsi Zawady stanowiącego punkt początkowy opisu (na odcinku ww. drogi od pkt wys. 136,1 m n.p.m. do skrzyżowania we wsi Zawady przebiega zarazem południowa granica OChK Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej).

44. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Oświn.

Granica Obszaru biegnie od punktu granicznego nr 2202 na wschód granicą Państwa ok. 100 m następnie skręca w drogę na południe do m. Święty Kamień, za m. Święty Kamień biegnie drogą lokalną na wschód i południowo-wschód aż do cieką płynącego na południe koło m. Łęknica i dalej tym cieką na południe i południowy wschód, mija m. Łęknica i dalej biegnie cieką w kierunku południowo-wschodnim do drogi idącej przez las na Skandławki, dalej drogą w kierunku południowo-wschodnim do skraju lasu, dalej skrajem lasu na północ do drogi, a następnie drogą na północ do m. Kalki, następnie dalej tą drogą w kierunku m. Brzeźnica, ok. 600 m za m. Kalki granica skręca w drogę na północny-zachód do granicy Państwa, i biegnie granicą państwową na wschód do punktu granicznego 2171 i dalej ok. 100 m, a następnie drogą przez Pasternak, Wesołowo, omijając wieś od zachodu, i dalej przez m. Guja omijając wieś po drogach od zachodu, i dalej drogą na południowy wschód do linii energetycznej i wzdłuż tej linii na wysokość m. Różewiec, skąd drogą na północny-wschód, a następnie południowy-wschód przez Węgielsztyn do m. Stawki, dalej tą drogą przez m. Przysań przekracza Kanał Mazurski na południe i biegnie do południowego skraju lasu (granica wspólna z OChK Wielkich Jezior Mazurskich), a następnie skręca na zachód i wiedzie skrajem lasu do m. Duży Kamień gdzie wkracza na szosę

przez Surwile i biegnie szosą do granicy gminy, następnie granicą gminy na północ ok. 1000 m do jej załamania i tam w kierunku północno-zachodnim dochodzi do drogi gruntowej i biegnie nią na północ obok m. Księży Dwór, ok. 1000 m za wsią skręca drogami na zachód i ponownie na północ i dochodzi do łuku szosy Srokowo-Węgorzewo, skręca w tę szosę w kierunku wschodnim, a przed m. Leśniewo skręca w drogę lokalną na północ i biegnie do lasu, następnie skrajem lasu na zachód i dalej do drogi Srokowo-Boruchowo, którą biegnie w kierunku zachodnim aż do linii energetycznej i wzdłuż niej na północny-wschód do m. Suchodoły, a następnie drogą na północny-zachód przez m. Sówka i dalej na zachód przecinając szosę do Kałek prowadzi skrajem lasu do drogi ze Srokowskiego Dworu do Wilczyn, którą przecina i biegnie wzdłuż cieką na południe aż do rz. Omęt, następnie rzeką zgodnie z jej biegiem na północny-zachód aż dochodzi do lasu i biegnie skrajem lasu na południe i zachód aż do drogi na zachodnim skraju lasu i dalej na północ drogą do wsi Wilczyny i dalej do Wilczej Wólki, następnie za wsią, przy rozwidleniu dróg na Jegławki i Kosakowo skręca w kierunku zachodnim i biegnie ok. 700 m rowami do drogi na Jegławki PGR, i następnie na północ tą drogą i cieką do drogi Wilczyny-Skandławki, a stąd na zachód drogą do skraju lasu, a następnie na południe skrajem lasu do cieków, wzdłuż których okrąża las od południa i dociera do jego zachodniego skraju i dalej skrajem lasu omijając m. Skandławki do rz. Omęt i wzdłuż rzeki do ujścia Młynówki, a następnie wzdłuż rz. Młynówki na południe, następnie skręca na zachód drogą ze Skandławek do kolonii Suchawa, drogą wzdłuż lasu, a następnie skręca na północ i biegnie skrajem lasu, następnie na krańcu kompleksu leśnego skręca na północ i prowadzi drogą na Sławosze, przed wsią wkracza na drogę lokalną i omija Sławosze od wschodu dociera drogami do m. Asuny, gdzie przed wsią skręca w drogę na zachód i dociera do drogi na Mołtajny, którą podąża na północ do granicy Państwa, skręca wzdłuż granicy na wschód do punktu granicznego nr 2202 stanowiącego punkt początkowy opisu.

45. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Bagien Mażańskich.

Granica Obszaru biegnie od skrzyżowania szosy Gryźławki-Radzieje z szosą z Karolewa na północ drogą lokalną do skraju lasu i na zachód skrajem lasu do szosy Nowa Rożanka-Srokowo, szosą tą na północ przez las do jego skraju, gdzie skręca na wschód i północnym brzegiem jez. Długiego i skrajem lasu do drogi do m. Silecki Folwark a następnie drogą i brzegiem lasu na wschód do granicy gminy, granicą tą prowadzi na południe do miejsca spotkania z cieką Radzieje i dalej drogą do szosy z Radzieje do Gryźławek, tą szosą na zachód do punktu początkowego opisu.

46. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Jezior Legińsko-Mrągowskich.

Granica Obszaru biegnie od skrzyżowania drogi ze wsi Leginy z drogą Bredynki-Reszel, dalej tą drogą w kierunku m. Kocibórz, a następnie odgałęzieniem do m. Pasterzewo, a potem drogą na północny-wschód przez las do szosy Pilec-Kętrzyn, następnie szosą na północ do m. Święta Lipka, tam we wsi skręca w drogę lokalną wiodącą zachodnim skrajem jeziora do m. Klewno skąd skręca na wschodnią i następnie na południowo-wschodnią stronę doliny jeziora do szosy Kętrzyn-Biszynek i wraca do Św. Lipki; dalej biegnie przez wieś linią granicy zabudowy klasztornej i dalej drogą na Bezławki po kilkunastu metrach wkracza na drogę lokalną i przez wieś Staniewo w kierunku południowym, następnie skręca na północny-

wschód do drogi Kętrzyn-Bisztynek przed m. Stąpławki i przez m. Beżławki przecina linię brzegową rzeki Dajny i dalej biegnie granicą OChK Doliny Rz. Guber, dociera do wsi Stachowizna, z której granica skręca na południowy-zachód i drogami lokalnymi dochodzi do m. Pilec, następnie wkracza na szosę i w kierunku południowym doprowadza do m. Lemburk, tam opuszcza szosę i drogą lokalną najpierw na północ a potem na południe wraca na szosę w m. Sobęcin i kieruje się na południowy-wschód do m. Kiersztanowo, gdzie przechodzi na drogę gruntową w kierunku Ruskiej Wsi (wcześniej przecinając szosę Mrągowo-Kętrzyn) i dalej na północny-wschód przez Bożą Wólkę i Witamin łukiem dociera do Gronowa, z Gronowa granica biegnie na południowy-wschód do m. Boże, a następnie szosą w kierunku Wyszemborka, drogami gruntowymi otacza wieś od zachodu i podąża dalej drogą śródpolną (obok punktu wys. 175.8 m) do m. Zalec, następnie od tej wsi prowadzi najpierw na południe, a potem na południowy-zachód szosą i następnie wkracza na drogę lokalną wiodącą przez Kol. Zalec do Śniadowa, Pełkowa, kol. Użranki (kluczając polami i otaczając od wschodu bagna położone na wschód od południowej części jez. Juksty) dociera do przejazdu kolejowego na linii Ełk-Biskupiec, od ww. przejazdu granica skręca na zachód i torami dociera do przejazdu drogowego przed jez. Czos (odcinek granicy biegnący wzdłuż torów pokrywa się z granicą OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego-Zachód), dalej granica biegnie drogą wzdłuż jeziora na północ i dociera do granicy miasta Mrągowo i biegnie do styku ze wschodnią granicą m. Młynowo dochodzi do szosy i z powrotem dociera do granicy administracyjnej miasta i dalej tą granicą biegnie w kierunku zachodnim opuszcza ją na północno-zachodnim krańcu miasta i drogą na Polska Wieś, a następnie na Gązwę, w połowie drogi między Polską Wsią a Gązwą skręca na południe i drogami lokalnymi do kolonii Polska Wieś, gdzie skręca na zachód do skraju lasu, a dalej skrajem lasu na południe, dalej drogą na wschód i do lasu tam granica biegnie skrajem lasu po stronie północnej i wschodniej (odcinek około 800 metrów, zgodny z zachodnim przebiegiem granicy miasta), następnie otacza jezioro Piecuch (od południa skrajem lasu i drogami), jez. Średnie (od wschodu, częściowo brzegiem tego jeziora) oraz jeziora Głębokie i Kociótek (skrajem lasu nadbrzeżnego od wschodu) następnie na południowym krańcu jeziora prowadzi drogami na zachód i południe i wkracza na drogę lokalną do Bagienic Małych i skręca na południe do toru kolejowego Biskupiec Reszelski-Mrågowo, dalej tym torem kolejowym Biskupiec Reszelski-Mrågowo granica biegnie na zachód do Sorkwit, gdzie wkracza na drogę Biskupiec-Mrågowo, po przekroczeniu Sorkwickiej Strugi skręca w drogę lokalną na północ w kierunku m. Stary Gieląd, tam wkracza na szosę i przez Pustniki dociera przed jez. Warpuńskim do rozwidlenia dróg, następnie drogą lokalną na północ otacza jez. Warpuńskie od zachodu i dalej przebiega szosą relacji Szymanowo – Burszewo w kierunku wschodnim, a potem na północ do Burszewa i na zachód do spotkania z granicą gminy, po czym tą granicą biegnie na południowy-zachód do wysokości oddziału 251 i 238, gdzie skręca w drogę leśną która doprowadza do szosy Bredynki-Samławki w miejscu południowego krańca dużego kompleksu leśnego i dalej biegnie tą drogą na północ do skrzyżowania z drogą leśną przed m. Otry (powyżej oddziału 104) i drogą leśną w kierunku północno-wschodnim, przecina las i dociera do granicy gminy biegnącej na północ, skrajem lasu aż do drogi Łężany-Samławki, wkracza na tę drogę i dalej skręca w drogę do m. Leginy, którą dociera do punktu, w którym rozpoczęto opis.

Opis przebiegu granicy terenu w okolicach Gizewa wyłączanego z OChK Jez. Legińsko-Mrågowskich.

Jako punkt początkowy granicy przyjmuje się skrzyżowanie dróg w Gizowie, z centrum wsi granica skręca na wschód na drogę gruntową w kierunku Kiersztanowa, po czym na granicy gmin Sorkwity i Mrągowo skręca tą granicą na południe a następnie na południowy-zachód, dochodząc na skraju lasu do drogi lokalnej Gizewo-Mrågowo, drogą tą granica skręca na południe do wsi Gązwa, gdzie skręca na południowy-zachód i drogą polną dochodzi ponownie do granicy ww. gmin (przy punkcie 163,4 m n.p.m.) prowadząc dalej tą granicą na zachód brzegiem lasu i doprowadza do drogi gruntowej Botowo-Gązwa, stąd biegnie dalej na zachód do wsi Botowo i przed pierwszymi zabudowaniami skręca na północ w drogę polną i dochodzi do drogi lokalnej Mrągowo-Warpuny, dalej tą drogą najpierw na zachód a później na północ przez wieś Zyndaki doprowadza do wsi Warpuny, skąd granica wchodzi na drogę lokalną do Gizewa (na wschód), z której po ok. 200 m skręca na północ w drogę polną, przez kolonię Warpuny doprowadza do granicy gmin Sorkwity i Reszel przed Kolonią Burszewo, stąd granicą ww. gmin skręca na wschód, prowadząc na przemian granicą polno-leśną do przepustu na cieku w pobliżu Kolonii Gizewo, gdzie skręca na południe na drogę gruntową Śpigiel-Gizewo i doprowadza ponownie do wsi Gizewo będącej punktem początkowym opisu.

47. Opis przebiegu granicy Spychowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Granica Obszaru biegnie drogą Świętajno – Spychowo w kierunku wschodnim od punktu gdzie dochodzi droga z osady Spychówek (gmina Świętajno) do skrzyżowania z drogą krajową Spychowo-Muszyniec i dalej tą drogą na południe do linii kolejowej Szczytno-Ruciane-Nida a następnie tą linią na wschód do przecięcia z drogą traktową 1,5 km na zachód od stacji PKP Karwica Mazurska (od przecięcia drogi ze Spychowa z ww. linią kolejową do przecięcia tej linii z drogą traktową biegnącą na południe jest to wspólna granica z OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego-Kierwik), następnie biegnie dalej tą drogą, będącą dalej równocześnie granicą między gminami Świętajno i Ruciane-Nida na południe do zbiegu granic gmin Świętajno, Ruciane-Nida i Rozogi, po czym dalej biegnie na zachód, po granicy między gminami Świętajno i Rozogi do drogi krajowej Mrągowo-Ostrołęka, z tej drogi skręca w główną leśną drogę traktową, biegnącą na północny-zachód do linii kolejowej (w połowie drogi między Kolonią a Spychowem), następnie na zachód wzdłuż linii wysokiego napięcia do granicy lasów państwowych gruntów wsi Kolonia i dalej wzdłuż tej granicy na północny-zachód i drogą leśną na zachód do drogi Racibórz-Kolonia na wysokości osady Racibórz; dalej tą drogą na południe do punktu gdzie dochodzi droga gminna - 300 m na północ od wsi Kolonia, następnie granica biegnie tą drogą gminną na północny-zachód do wsi Piasutno, stamtąd południowo-zachodnim brzegiem jeziora Piasutno, dalej na południowy-zachód skrajem lasu, potem drogą leśną nieopodal jez. Piasutno na północny-zachód, a następnie przed jeziorem Nożyce skręca na południowy-zachód do szosy Powalczyn-Piasutno; dalej granica biegnie tą szosą na północny zachód do skrzyżowania dróg (ok. 1,5 km na południe od Powalczyna), stąd drogą (EZ1) leśną na południowy zachód do głównej drogi leśnej przy wschodnim brzegu jeziora Marksoby, dalej granica biegnie tą drogą na południowy-zachód przez mostek na rz. Wałpuszy do wschodniej krawędzi doliny rzeki Wałpuszy i dalej drogą gruntową na południowy-zachód, po czym na południe

główną drogą leśną, do jej przecięcia z drogą krajową Szczytno-Rozogi i dalej tą drogą granica biegnie na zachód w kierunku Szczytna do granicy miasta, stąd na północ granicą miasta do linii kolejowej Szczytno-Biskupiec Reszelski, następnie granica biegnie tą linią kolejową na północ; (na odcinku od przecięcia drogi gruntowej z Leman z ww. linią kolejową do skrzyżowania drogi Zielonka-Nowe Kiejkuty jest to wspólna granica z OChK Pojezierza Olsztyńskiego); dalej biegnie przez wieś Nowe Kiejkuty i dochodzi do wiaduktu położonego 1 km na południowy-zachód od wsi Orzyny, następnie granica biegnie szosą na północny-wschód do wsi Orzyny, a dalej szosą na północny-zachód do wsi Targowo, po czym szosą na północny-wschód przez Targowską Wólkę do skrzyżowania dróg w Kałęczynie z kierunków Kobyłty, Rybno i Rańsk, stąd granica biegnie na południowy-wschód do wsi Rańsk, a następnie na południe do wsi Orzyny w punkcie dojścia drogi ze Świętajna, stąd na południowy wschód drogą gminną do wsi Marksoby, gdzie dochodzi do szosy Szczytno-Babięta i dalej tą szosą na wschód do skrzyżowania z drogą Miętkie-Piasutno, po czym granica biegnie na południe tą drogą około 2 km, a następnie na wschód drogą leśną między oddziałami 342 i 368 oraz wzdłuż linii wysokiego napięcia do drogi Piasutno-Powałczyn, następnie granica biegnie drogą leśną w kierunku wschodnim i południowo-wschodnim nieopodal jez. Nożyce, w pkt wys. 149,9 skręca w kierunku wschodnim drogami leśnymi do północno-wschodniego brzegu jeziora Świętajno, a stąd na południowy-wschód główną drogą leśną równoległą do jeziora do momentu jej przecięcia z drogą Zyzdrojowy Piecek-Racibórz, po czym 300 m na północ tą ostatnią drogą, a dalej na wschód traktem leśnym będącym linią oddziałową aż do osady Spychówek, zostawiając w granicach obszaru małe jezioro śródlądne, położone 1 km na zachód od tejże osady granica obszaru zamyka się biegnąc drogą gminną na południowy-wschód do szosy Świętajno – Spychowo.

48. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy.

Granica Obszaru biegnie od punktu granicznego nr 2101 granicy państwowej, skręca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż drogi do Starego Żabina do drogi Jagiele-Rogale i wzdłuż niej do skrzyżowania z linią energetyczną SN idącą w kierunku wsi Mazucie, następnie biegnie wzdłuż tej linii w kierunku północno-wschodnim, następnie na wysokości do wsi Użbole skręca w kierunku południowo-wschodnim skrajem kompleksu leśnego do granicy gmin, wzdłuż której biegnie na południe do kolejnego kompleksu leśnego, i jego skrajem w okolicy wsi Grygieliszki aż do linii energetycznej w kierunku Barkowa, dalej wzdłuż tej linii początkowo w kierunku wschodnim, a następnie północnym wzdłuż linii energetycznej (średniego napięcia) Skocz-Samoniny, następnie przed wsią Samoniny skręca na północny wschód do starego torowiska i dalej wzdłuż niego do granicy państwa, następnie biegnie granicą państwa do punktu granicznego nr 2077, dalej skręca w kierunku południowo-wschodnim skrajem kompleksu leśnego i wzdłuż drogi Kujki Wielkie-Bałupiany do styku z drogą wojewódzką Gołdap-Mazucie, następnie biegnie wzdłuż tej drogi w kierunku wschodnim do rozwidlenia z drogą do Niedrzwicy, z tego punktu biegnie linią umowną w kierunku południowym do drogi powiatowej Gołdap-Jany i dalej biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż tej drogi, następnie przed wsią Skocz skręca łagodnie wzdłuż linii energetycznej (SN) w kierunku wsi Juchnacie, następnie w miejscu styku linii energetycznej z drogą polną Juchnacie-Włosty skręca w tę drogę w kierunku

południowo-wschodnim do skrzyżowania z drogą Włosty-Boćwinka w miejscu, gdzie dochodzi droga do Grabowa, następnie prowadzi wzdłuż tej drogi ok. 2000 m do wsi Różyńsk Wielki, skąd skręca w kierunku zachodnim drogą do wsi Różyńsk Mały, następnie skręca w drogę prowadzącą w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą Włosty-Boćwinka i dalej wzdłuż tej drogi w kierunku zachodnim i południowym do skrzyżowania z drogą wojewódzką Gołdap-Węgorzewo, następnie drogą na południe do skraju kompleksu leśnego Kierzki i południowym, następnie zachodnim i północnym skrajem lasu, następnie skręca w kierunku północnym wzdłuż drogi polnej na granicy gmin Gołdap i Banie Mazurskie do styku ze starym torowiskiem, dalej tym torowiskiem w kierunku zachodnim aż do skrzyżowania z drogą Budry-Brzozówka, skręca w tę drogę w kierunku północnym do Buder i omijając zabudowę wsi do drogi Budry-Budzewo i wzdłuż tej drogi ok. 200 m do drogi gruntowej, po jej lewej stronie w kierunku północno-zachodnim i dalej południowo-wschodnim do Kolonii Budry, następnie w kierunku północno-zachodnim drogą przez Piotrowo do linii energetycznej SN przed wsią Sobiechy i wzdłuż tej linii, omijając wieś od północy do drogi Sobiechy-Wężówka, a dalej wzdłuż tej drogi do Wężówki, dalej drogą na południe po wschodniej stronie Węgorapy do granicy gmin Budry i Węgorzewo i tą granicą do drogi do Węgorzewa, a następnie w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z linią energetyczną SN, a następnie wzdłuż tej linii w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą na dawnym nasypie kolejowym i dalej w kierunku południowo-zachodnim i zachodnim drogą i starym torowiskiem, a następnie tym torowiskiem w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą polną Trygort-Prynovo, następnie skręca tą drogą w kierunku północnym i północno-zachodnim do styku z drogą Prynovo-Wilkowo, dalej biegnie wzdłuż tej drogi do Wilkowa, a dalej na północny-wschód w kierunku Folwarku Wężówka, skręcając przed nim drogą do skrzyżowania ze starym torowiskiem, następnie skręca wzdłuż tego torowiska w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z ciekim wodnym będącym dopływem Węgorapy przed Pochwałkami, następnie skręca w kierunku zachodnim linią umowną i skrajem lasów do styku z granicą administracyjną gminy Węgorzewo, a następnie biegnie wzdłuż granicy gminy do granicy państwa i wzdłuż granicy państwowej do punktu granicznego nr 2101, tj. punktu początkowego opisu.

49. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórz Szeskich.

Granica Obszaru biegnie od miejsca skrzyżowania się drogi Gołdap-Żytkiejmy (droga krajowa nr 651) z drogą gruntową do miejscowości Kolniszki, wzdłuż tej drogi w kierunku południowo-wschodnim aż do m. miejscowości Górne, gdzie skręca w kierunku południowym i biegnie torem kolejowym Olecko-Gołdap do rzeki Górny Potok (do tego punktu obszar posiada wspólną granicę z OChK Doliny Błędzianki), następnie tą rzeką w kierunku południowo-zachodnim do miejscowości Wilkasy, skąd drogą powiatową nr 415 biegnie w kierunku południowo-wschodnim do miejscowości Dorsze, a następnie drogą gruntową w kierunku południowym do miejscowości Chełchy i dalej drogą gruntową w kierunku południowym do miejscowości Guzy, następnie w kierunku zachodnim do miejscowości Wężewo i dalej drogą powiatową w kierunku północno-zachodnim do miejscowości Golubie Wężewskie do miejsca przecięcia się drogi nr 443 z linią energetyczną SN i tą linią w kierunku południowo-zachodnim do rzeki Mazurki, następnie tą rzeką

w kierunku południowo-zachodnim aż do przecięcia się z drogą gruntową w kierunku miejscowości Dunajek i dalej tą drogą w kierunku północno-zachodnim do granicy administracyjnej gminy Gołdap i tą granicą do zabudowań wsi Gieraliszki Kolonii (granica wspólna z OChK Puszczy Boreckiej), następnie drogą od zabudowań wsi Gieraliszki w kierunku północno-zachodnim do skrzyżowania z drogą prowadzącą do zabudowań wsi Dunajek (ok. 200 m) i tą drogą w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą Grabowo-Dunajek i dalej tą drogą (ok. 300 m) w kierunku północnym, aż do skrzyżowania z drogą gruntową, prowadzącą do zabudowań wsi Dunajek i tą drogą w kierunku wschodnim do skraju lasu, następnie skrajem lasu w kierunku północnym i wschodnim aż do drogi gruntowej Blenda-Kowalki, następnie tą drogą w kierunku północno-zachodnim do drogi Pogorzelsko-Grabowo, dalej tą drogą do zabudowania Kowalki i skrajem lasu aż do miejscowości Błażejewo, skąd drogą gruntową w kierunku północno-wschodnim do miejscowości Pietrasze, a następnie drogą gruntową w kierunku północno-zachodnim do wsi Suczki i dalej tą drogą aż do miejsca skrzyżowania się drogi z linią energetyczną średniego napięcia i tą linią w kierunku zachodnim aż do drogi wojewódzkiej Banie Mazurskie-Gołdap i dalej tą drogą w kierunku północnym aż do granicy administracyjnej miasta Gołdap i dalej na wschód wzdłuż granicy administracyjnej miasta Gołdap do drogi Gołdap-Żytkiejmy i tą drogą w kierunku wschodnim do skrzyżowania z drogą gruntową Botkuny – Kolniszki-Górne, będącą punktem początkowym opisu.

50. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Rominckiej.

Granica Obszaru biegnie od miejsca, w którym do brzegu jeziora Gołdap dochodzi granica administracyjna miasta Gołdap, biegnie wzdłuż brzegu jeziora do ujścia rzeki Jarki do jeziora Gołdap, następnie rzeką Jarką do nieczynnej linii kolejowej Olecko-Gołdap i wzdłuż niej na wschód do drogi Gołdap-Żytkiejmy i tą drogą do miejsca przecięcia się z nieczynną linią kolejową w rejonie wsi Kociołki, następnie starym nasypem kolejowym poprzez Pluszkiejmy, Dubeninki, Błakały, Stańczyki, Golubie, Poblędzie, Skajzgirę i Żytkiejmy do granicy państwa w rejonie punktu granicznego nr 2003, następnie wzdłuż granicy państwa do punktu granicznego nr 2002 i dalej skręca na południe drogą do skrzyżowania z drogą do Gołdapi, a następnie tą drogą przez m. Żytkiejmy do skrzyżowania z drogą na Wobały, następnie tą drogą w kierunku południowo-wschodnim przez miejscowość Kiekskiejmy do skrzyżowania z drogą gruntową i tą drogą przez miejscowość Łysogóra dochodzi do miejscowości Wobały, następnie biegnie drogą przez m. Wobały, dalej drogą gruntową w kierunku południowo-wschodnim do granicy województwa, następnie granicą województwa do miejscowości Budy, a następnie na zachód drogą gruntową do miejscowości Czarne, skąd dalej drogą gruntową biegnącą w kierunku północno-zachodnim wzdłuż brzegu jeziora Czarne, do drogi prowadzącej w kierunku południowo-zachodnim przez m. Ostrowo Pierwsze i Ostrowo, dalej tą drogą, następnie wzdłuż linii energetycznej do miejscowości Bronisze i dalej wzdłuż drogi do Gołdapi do skrzyżowania z nieczynną linią kolejową Olecko-Gołdap, następnie nieczynną linią kolejową w kierunku północno-zachodnim do drogi Gołdap-Żytkiejmy (odcinek ten jest wspólny z OChK Doliny Błędzianki) i dalej do granicy administracyjnej miasta Gołdap, następnie wzdłuż tej granicy do brzegu jeziora Gołdap, czyli punktu początkowego opisu.

51. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Błędzianki.

Granica Obszaru biegnie od m. Budy od punktu przecięcia drogi gruntowej i granicy województwa na zachód, prowadzi drogą gruntową do miejscowości Czarne, skąd dalej drogą gruntową biegnącą w kierunku północno-zachodnim wzdłuż brzegu jeziora Czarne, do drogi prowadzącej w kierunku południowo-zachodnim przez m. Ostrowo Pierwsze i Ostrowo i dalej tą drogą i następnie wzdłuż linii energetycznej do miejscowości Bronisze i dalej wzdłuż drogi do Gołdapi do skrzyżowania z nieczynną linią kolejową Olecko-Gołdap, następnie nieczynną linią kolejową w kierunku północno-zachodnim do drogi Gołdap-Żytkiejmy (granica wspólna z OChK Puszczy Rominckiej), następnie tą drogą do skrzyżowania z drogą gruntową na Botkuny i Kolniszki, wzdłuż tej drogi w kierunku południowo-wschodnim aż do m. miejscowości Górne, gdzie skręca w kierunku południowym i biegnie torem kolejowym Olecko-Gołdap do rzeki Górny Potok (granica wspólna z OChK Wzgórz Szeskich), i dalej torem aż do miejsca przecięcia się toru kolejowego z linią energetyczną SN, następnie tą linią w kierunku południowo-wschodnim, a następnie południowym do miejsca skrzyżowania się linii energetycznej średniego napięcia z granicą administracyjną gminy Gołdap, następnie wzdłuż tej granicy w kierunku wschodnim aż do granicy województwa i następnie granicą województwa w kierunku północno-wschodnim do miejscowości Budy i punktu początkowego, czyli przecięcia drogi gruntowej i granicy województwa.

52. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Boreckiej.

Granica Obszaru biegnie od punktu przecięcia drogi Jakunówko-Grodzisko z granicą gmin Banie Mazurskie i Pozezdrze w kierunku wschodnim wzdłuż granicy gminy Banie Mazurskie, aż do miejsca na zachód od m. Kalniszki, gdzie linia brzegowa lasu odchodzi na wschód od granicy gminy Banie Mazurskie, następnie skrajem lasu ponownie do granicy ww. gminy i wzdłuż tej granicy do m. Dunajek, gdzie granica gminy dochodzi do drogi Dunajek-Dunajek Osada, wzdłuż tej drogi w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą leśną, następnie tą drogą w kierunku południowo-wschodnim do granicy gminy Banie Mazurskie i wzdłuż tej granicy do drogi Dunajek-Stacze, następnie wzdłuż tej drogi w kierunku południowo-wschodnim do skrzyżowania z drogą Stacze-Jabłonowo i tą drogą dalej na południowy-zachód, poczym skręca na południowy-wschód w drogę dochodzącą do miejscowości Sokółki, skąd kieruje się na południowy-zachód wzdłuż drogi prowadzącej do miejscowości Zawady Oleckie i dochodzi do punktu styku tej drogi z linią energetyczną SN, następnie biegnie wzdłuż linii energetycznej w kierunku południowo-wschodnim aż do punktu jej przecięcia z drogą Dybowo-Kowale Oleckie i biegnie wzdłuż tej drogi w kierunku południowo-zachodnim do skrzyżowania z drogą Dybowo-Mazury, następnie biegnie w kierunku zachodnim i południowo-zachodnim wzdłuż tej drogi aż do m. Rogajny, gdzie skręca na południe w drogę biegnącą do m. Wronki, biegnie nią do drogi Wronki-Zalesie i kieruje się na południowy-zachód, a następnie na południe dochodząc do starego torowiska, następnie wzdłuż torowiska w kierunku zachodnim do drogi biegnącej do miejscowości Jelonki, skręca w tę drogę i biegnie w kierunku północno-zachodnim przez Jelonki do granicy gminy Krukłanki (wspólna granica z OChK Pojezierza Ełckiego), następnie biegnie wzdłuż granicy gminy na północny-zachód, a później południowy-zachód do drogi prowadzącej do Orłowa i dalej wzdłuż tej drogi na południe do styku z linią

energetyczną SN, następnie wzdłuż tej linii w kierunku zachodnim do drogi Łękuk-Orłowo i wzdłuż tej drogi w kierunku północno-zachodnim, zostawiając po północnej stronie drogi jeziora Łękuk i Róg, dochodzi do punktu, w którym droga wkracza do niewielkiego lasu za jeziorem Róg i od tego punktu prostą linią umowną do punktu załamania granicy gminy Wydminy, a następnie wzdłuż tej granicy w kierunku zachodnim do starego torowiska i dalej wzdłuż torowiska na północny-zachód, a następnie na zachód, przecinając drogi Borki-Jurkowo Węgorzewskie oraz Możdżany-Janowo, następnie na zachód od miejscowości Możdżany skręca w drogę biegnącą do lasu w kierunku północno-wschodnim, następnie na granicy obszaru leśnego skręca na północny-zachód i zachodnim skrajem lasu biegnie do lasu położonego na południe od jeziora Łękuk, a stąd umowną linią prostą w kierunku zachodnim do skrzyżowania dróg L. Diabla Góra-Podlesne z drogą prowadzącą do miejscowości Żabinka i dalej wzdłuż drogi do Żabinki, następnie na północny-wschód wzdłuż drogi okalającej jezioro Łękuk do jej skrzyżowania z drogą zmierzającą do lasu w kierunku północno-zachodnim, następnie skrajem las do ciekłu wpływającego do jeziora Łękuk i z tego punktu umowną linią prostą na północ do skraju lasu, następnie wzdłuż jego skraju na północny-wschód, a następnie na północ, do granicy gminy Banie Mazurskie i wzdłuż tej granicy na północ do drogi Jakunówko-Budzisko, następnie wzdłuż tej drogi w kierunku zachodnim do skrzyżowania Jakunówko-Grodzisko i tą drogą w kierunku północno-wschodnim do punktu przecięcia drogi Jakunówko-Grodzisko z granicą gmin Banie Mazurskie i Pozezdrze stanowiącego punkt początkowy opisu.

53. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Jezior Oleckich.

Granica obszaru biegnie od skrzyżowania starego torowiska z drogą powiatową Dunajek-Sokółki do wsi Dybowo, następnie skręca wzdłuż drogi polnej w kierunku wschodnim na odcinku 1800 m, później skręca skrajem lasu w kierunku południowym na odcinku 1100 m, a dalej w kierunku wschodnim do styku z narożnikiem granicy gminy Olecko koło przysiółka Doliwy, dalej biegnie wzdłuż granicy gminy Olecko w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z linią energetyczną SN Olecko - PGR Karolin, następnie powraca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż tej linii do styku z kompleksem leśnym w rejonie jeziora Kuliste, dalej skręca w kierunku północnym wzdłuż drogi polnej do wsi Łęgowo, a następnie skrajem lasu skręca w kierunku wschodnim do drogi prowadzącej w kierunku jez. Sedraneckie, dalej biegnie wzdłuż tego jeziora w odległości ok. 150 m od brzegu do rozwidlenia dróg Olecko-Gołdap i Sedranki-Babki Oleckie; następnie wzdłuż drogi Olecko-Gołdap do skrzyżowania z drogą polną w odległości 1000 m na północ od drogi na Stożne; dalej skręca w kierunku północno-wschodnim wzdłuż drogi polnej do wsi Monety i Biała Olecka, za którą skręca na północ do linii energetycznej SN, dochodząc do granicy gminy Olecko i nią do skraju kompleksu leśnego; następnie zachodnim skrajem kompleksu leśnego biegnie w kierunku PGR Mieruniszki Małe do styku z granicą województwa; dalej wzdłuż granicy województwa prowadzi w kierunku wschodnim do skrzyżowania z drogą Mieruniszki-Sedranki; następnie tą drogą w kierunku południowym do wsi Lenarty, omijając ją od północy po rzece Lega dochodzi do drogi prowadzącej przez wieś Judziki i wzdłuż tej drogi skręca w kierunku południowo-zachodnim do skrzyżowania z linią energetyczną Olecko-Drozdowo; następnie wzdłuż tej linii lasu i jego skrajem do skrzyżowania z drogą Golubki-Babki Oleckie; dalej wzdłuż

tej drogi skręca skrajem lasu w kierunku wschodnim do granicy gminy Olecko i tą granicą na południe do drogi Golubki-Babki Oleckie i dalej na południowy-wschód do Babek Oleckich, gdzie skręca na północny-wschód wzdłuż drogi Sedranki-Lenarty, a dalej drogą na południowy-wschód do m. Pieńki (daw. PGR), potem do styku z kompleksem leśnym obejmując go od północy, wschodu i południa do skrzyżowania z drogą utwardzoną Dworek Mazurski-Możne i dalej tą drogą ok. 150 m do granicy administracyjnej miasta Olecka i nią do jeziora Olecko Wielkie; dalej tą granicą na południowy-wschód do skrzyżowania z drogą wojewódzką Olecko-Raczkki, a następnie wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą Wieliczki-Wysokie, następnie wzdłuż tej drogi granica skręca w kierunku południowo-zachodnim do Nowego Młyna (daw. PGR), potem skręca wzdłuż drogi w kierunku zachodnim na północ od rzeki Lega do wsi Olecko Małe i dalej skręca w kierunku zachodnim wzdłuż drogi Olecko Małe-Zatyki do skrzyżowania z zachodnią linią energetyczną SN, a dalej prowadzi odgałęzieniem tej linii w kierunku zachodnim do skrzyżowania z linią kolejową Olecko-Ełk; następnie granica biegnie wzdłuż linii kolejowej Olecko-Ełk w kierunku północnym do przysiółka Szczygły, gdzie skręca wzdłuż drogi polnej w kierunku północno-wschodnim do rzeki Legi; następnie granica biegnie wzdłuż rzeki Legi do m. Lesk i dalej w kierunku północnym do styku z linią energetyczną (przed drogą Olecko-Raczkki), którą skręca w kierunku wschodnim do brzegu jeziora Olecko Wielkie; wzdłuż zachodniego brzegu jeziora do styku z granicą administracyjną m. Olecka, następnie biegnie wzdłuż granicy m. Olecka w kierunku zachodnim do ciekłu wodnego; następnie w kierunku leśniczówki Jaśki, przed leśniczówką do skraju lasu, a nim do drogi do wsi Jaśki, którą dalej na południe za jez. Dobskie, dalej skręca w kierunku zachodnim w odległości ok. 300 m od południowego brzegu jeziora Dobskiego do styku z drogą Gordejki-Janowo; następnie tą drogą w kierunku południowo-wschodnim do mostu na ciekłu wodnym i wzdłuż tego ciekłu w kierunku południowo-zachodnim do skrzyżowania z granicą administracyjną gm. Świętajno.; następnie wzdłuż granicy gminy Świętajno biegnie w kierunku północno-zachodnim do skrzyżowania z ciekłem na południe od jeziora Ryżonka Mała i dalej na południe wzdłuż drogi polnej do linii energetycznej SN, a potem wzdłuż niej w kierunku południowym i zachodnim do drogi Dunajek-Swiętajno wzdłuż drogi Dunajek-Swiętajno granica biegnie na północ do skrzyżowania ze starym torowiskiem, które jest punktem początkowym opisu (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Pojezierza Ełckiego).

54. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich.

Granica Obszaru biegnie od skrzyżowania drogi Węgorzewo-Srokowo z drogą Przysań-Węgielsztyn i linią kolejową Kętrzyn-Węgorzewo, wzdłuż tej drogi w kierunku wschodnim do granicy administracyjnej miasta Węgorzewo, następnie wzdłuż tej granicy w kierunku południowym do zachodniej odnogi rzeki Węgorapy, dalej wzdłuż kanału Węgorzewskiego do styku z rzeką Węgorapą i granicą administracyjną miasta, po czym wzdłuż granicy miasta do styku z linią energetyczną, następnie wzdłuż tej linii do styku z drogą Węgorzewo-Giżycko, dalej tą drogą na południowy-wschód do granicy administracyjnej miasta Węgorzewa i dalej w kierunku północno-wschodnim wzdłuż granicy miasta do styku z drogą polną do wsi Kalskie Nowiny, następnie wzdłuż tej drogi polnej do skrzyżowania z drogą Węgorzewo-Kuty i dalej tą drogą na północny-zachód do stacji transformatorowej, stąd linią prostą w kierunku północnym

do kompleksu leśnego, dalej zachodnim skrajem tego kompleksu do styku z granicą administracyjną gminy Budry, następnie wzdłuż tej granicy do styku z drogą Krzywińskie-Budry, stanowiący punkt styku granic gmin Budry, Węgorzewo i Pozezdrze, po czym wzdłuż granicy administracyjnej gmin Węgorzewo-Pozezdrze w kierunku południowym do styku z drogą Stręgieł-Gębałka, i dalej tą drogą w kierunku wschodnim do styku z linią energetyczną SN, dalej wzdłuż tej linii w kierunku południowym do styku z drogą polną Stręgiełek-Golikowo-Gębałka, po czym wzdłuż tej drogi polnej na wschód, potem na północny-wschód do skrzyżowania z drogą Jakunówko-Węgorzewo a następnie tą drogą biegnie na północny-zachód i dalej skręca w kierunku wschodnim drogą Gębałka-Płaki Wielkie i w miejscowości Płaki Wielkie skręca w drogę polną w kierunku wschodnim do styku z granicą administracyjną gminy Pozezdrze, a następnie w kierunku południowym wzdłuż granicy administracyjnej gminy do drogi Jakunówko-Grodzisko (od tego punktu rozpoczyna się wspólna granica z OChK Puszczy Boreckiej), dalej biegnie dalej tą drogą na południowy-zachód do drogi Jakunówko-Banie Mazurskie i dalej tą drogą na wschód do granicy gminy Krukłanki, dalej wzdłuż linii lasu w kierunku południowym i od styku granicy lasu z drogą polną prowadzącą do L. Diabla Góra linią prostą w kierunku południowym do styku lasu z ciekami zasilającym jezioro Łekuk, dalej wzdłuż granicy lasu do drogi polnej, drogą tą na południe do miejscowości Żabinka, tam skręca na południowy-wschód do granicy lasu i dalej granicą lasu w kierunku południowo-zachodnim do starego torowiska w pobliżu miejscowości Boćwinka, następnie wzdłuż torowiska na południowy-wschód do styku z granicą administracyjną gmin Krukłanki-Wydminy (koniec wspólnej granicy z OChK Puszczy Boreckiej), dalej wzdłuż tej granicy do skrzyżowania z drogą Gawliki Wielkie-Żywki, (wzdłuż tej granicy obszar posiada granicę wspólną z OChK Pojezierza Elckiego), następnie wzdłuż tej drogi biegnie w kierunku zachodnim do wsi Żywki, gdzie skręca w kierunku południowym drogą do granicy lasu i dalej do L. Kaczorówka, a następnie na zachód do wsi Kruklin (od granicy lasu do Kruklin posiada wspólną granicę z OChK Pojezierza Elckiego), stąd biegnie drogą do wsi Upały Małe i dalej do skrzyżowania z drogą polną w kierunku północnym do b. PGR Kożuchy Małe, następnie wzdłuż drogi polnej do wsi Pieczonki i styku z kompleksem leśnym, po czym południowo-zachodnim skrajem kompleksu leśnego do wsi Sołdany, po czym przez kolonię Wyłudź, dalej drogą polną do skrzyżowania z drogą Krukłanki-Pozezdrze, wzdłuż tej drogi w kierunku północno-zachodnim do skrzyżowania z drogą polną do wsi Zofiówka, a następnie skręca w kierunku północno-zachodnim do drogi Pozezdrze-Kuty i biegnie wzdłuż tej drogi do styku z kompleksem leśnym, dalej wzdłuż skraju kompleksu leśnego do styku z drogą Pozezdrze-Giżycko, następnie wzdłuż tej drogi na południowy-zachód do wsi Świdry, omija tę wieś skręca w drogę polną w kierunku południowo-zachodnim, a następnie południowym do styku z granicą administracyjną miasta Giżycko i biegnie wzdłuż granicy miasta do styku z kanałem Łuczyńskim, następnie wzdłuż wschodniego brzegu jeziora Kisajno, po czym skręca na południe wzdłuż drogi prowadzącej do szosy Giżycko-Wrony, tą drogą w kierunku centrum miasta; następnie skręca w kierunku południowym i biegnie dalej drogą, która dochodzi do linii kolejowej Giżycko-Kętrzyn, następnie biegnie wzdłuż linii kolejowej do skrzyżowania z drogą krajową Giżycko-Orzysz i dalej wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z nieczynnym torowiskiem, następnie wzdłuż tego torowiska do styku z granicą administracyjną gminy Giżycko i wzdłuż tej

granicy na wschód, potem na północny-wschód; następnie skręca w drogę polną do kolonii Siedliska i skrzyżowania z drogą Wydminy-Szczepanki i tą drogą biegnie na północny-wschód, a następnie na południe wzdłuż drogi prowadzącej do miejscowości Rydze, dalej w kierunku południowo-zachodnim (omijając wieś Siemionki) do wsi Malinka (jest to granica wspólna z OChK Jezior Orzyskich), następnie skręca wzdłuż Rowu Staświńskiego do styku z kompleksem leśnym; dalej biegnie zachodnim skrajem kompleksu leśnego do styku z drogą polną w kierunku do wsi Szczepanki i skrzyżowania z drogą Wydminy-Szczepanki-Lipińskie, po czym biegnie wzdłuż tej drogi, we wsi Lipińskie skręca w drogę polną do wsi Lipowy Dwór, do styku z linią energetyczną SN, następnie biegnie wzdłuż tej linii w kierunku zachodnim do skrzyżowania z drogą do wsi Staświny, stąd skręca w kierunku południowym i biegnie drogą przez miejscowości Miłki i Wyszowate (jest to wspólna granica z OChK Jezior Orzyskich), następnie skręca na południe skrajem kompleksu leśnego i do drogi prowadzącej do wsi Góra, dalej biegnie drogą leśną w kierunku północno-zachodnim, a następnie południowo-zachodnim do L. Tyrkło i dalej do linii kolejowej Mikołajki-Orzysz (jest to wspólna granica z OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego-Wschód), dalej biegnie wzdłuż linii kolejowej w kierunku północno-zachodnim do skraju kompleksu leśnego, zachodnim skrajem tego kompleksu do kolonii Dąbrówka i dalej drogą polną do wsi Dąbrówka Mała, po czym prowadzi drogą polną do kompleksu leśnego, jego skrajem do styku z granicą administracyjną gminy oraz styku z linią energetyczną SN, następnie wzdłuż tej linii energetycznej oraz drogi polnej do wsi Górko, po czym skręca w kierunku północno-zachodnim, następnie południowo-zachodnim, by wzdłuż drogi polnej dotrzeć do wsi Mateuszek i ponownego styku z granicą administracyjną gminy, następnie wzdłuż tej granicy do skrzyżowania z drogą Pszczółki-Lelek i dalej do drogi polnej prowadzącej do miejscowości Tałty, którą biegnie na południowy-zachód, przed Tałtami skręca na wschód do miejscowości Pszczółki (od tego punktu obszar posiada granicę wspólną z OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Wschód), we wsi Lelek (Nowe Tałty) skręca w drogę polną do wsi Pszczółki, następnie wzdłuż drogi Mikołajki-Ryn w kierunku południowo-zachodnim do granicy miasta Mikołajki, dalej wzdłuż północnej granicy administracyjnej do drogi nr 16 relacji Mrągowo-Mikołajki, tą drogą na zachód do skrzyżowania z linią kolejową Mrągowo – Elk (od Prawdowa do w. Inulec wspólna granica z OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Zachód), i dalej wzdłuż tej samej drogi w kierunku wsi Baranowo, przed wsią Baranowo skręca na północny-wschód wzdłuż linii energetycznej do wsi Małoszyce i dalej biegnie wzdłuż drogi w kierunku północno-wschodnim do wsi Faszczce, następnie skręca w drogę w kierunku północnym do wsi Jora Wielka i dalej do styku z granicą administracyjną gminy Ryn, po czym wzdłuż tej granicy na zachód do skrzyżowania z drogą prowadzącą do miejscowości Notyst Mały, następnie tą drogą przez wieś Notyst Mały i wieś Mierzejewo, dalej skręca w kierunku północno-wschodnim drogą do granicy administracyjnej miasta Ryn po czym wzdłuż tej granicy do drogi w kierunku na Głębowo - na wschód od jeziora Ołów (jest to początek wspólnej granicy z OChK Doliny Rzeki Guber); ze wsi Głębowo biegnie w kierunku północnym do styku z granicą administracyjną gminy Ryn, granicą gminy do brzegu Jeziora Hławki, następnie skrajem kompleksu leśnego biegnie do wsi Sterławki Wielkie i skrzyżowania dróg Giżycko-Kętrzyn z linią kolejową Giżycko – Kętrzyn dalej biegnie wzdłuż tej drogi ponownie do styku z granicą administracyjną gminy Ryn, następnie

wzdłuż tej granicy administracyjnej w kierunku północnym do drogi leśnej prowadzącej do Osewa (koniec wspólnej granicy z OChK Doliny Rzeki Guber) i dalej wzdłuż granicy gminy Ryn, a następnie Węgorzewo do skrzyżowania z drogą polną do wsi Pilwa kierunku północno-wschodnim, następnie do miejscowości Radzieje, omijają tę miejscowość od południowego wschodu, biegnąc wzdłuż linii energetycznej, do drogi Radzieje-Łabapa, następnie dalej wzdłuż drogi przez miejscowości Łabapa, Kietlice, Pniewo i Przyszań do skrzyżowania drogi Węgorzewo-Srokowo z linią kolejową Węgorzewo-Kętrzyn stanowiącego punkt początkowy opisu.

Opis przebiegu granicy terenów wyłączonych z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich.

A. Teren pomiędzy Kleszczewem, b. PGR Przykop a m. Jagodne Wielkie.

Granica tego terenu biegnie od miejscowości Kleszczewo, zachodnią stroną drogi w kierunku południowym do Marcinowej Woli, dalej w kierunku południowo-zachodnim do styku z granicą administracyjną gminy, następnie wzdłuż tej granicy w kierunku zachodnim, a następnie wzdłuż rowów melioracyjnych do styku z drogą polną prowadzącą do miejscowości Paprotki, następnie do kompleksu leśnego wzdłuż wschodniej granicy lasu do rowu i dalej wzdłuż cieku wodnego do miejscowości Jagodne Wielkie, od miejscowości Jagodne granicę stanowi droga Jagodne-Rydzewo, następnie granica biegnie wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą Rydzewo-Paprotki i dalej tą drogą na wschód, a następnie na północny-wschód do kol. Rydzewo, stąd wzdłuż linii energetycznej do drogi Rydzewo-Miłki, następnie drogą tą do styku z drogą polną do miejscowości Kleszczewo i dalej do wsi stanowiącej punkt początkowy opisu.

B. Teren pomiędzy m. Bogaczewo, Prażmowo, Rudówka, Tros, Szczybały Giżyckie, Wilkasy.

Granica tego terenu biegnie od miejscowości Tros na północny-zachód drogą polną do granicy lasu wzdłuż linii lasu, przecinając granicę administracyjną gminy Ryn, do drogi prowadzącej do miejscowości Szczybały Giżyckie (na północ od jeziora Okrągłego), po czym przecina tę drogę i dalej biegnie na północ, a następnie na wschód przez miejscowość Wronka do miejscowości Wilkasy, tam omijając tereny zabudowane dochodzi do brzegu jeziora Duże Wilkasy, następnie wzdłuż linii brzegowej tego jeziora, linią prostą w kierunku północnym do jeziora Tałty i dalej wzdłuż linii brzegowej jeziora Tałty, potem wzdłuż Kanału Niegocińskiego do jeziora Niegocin, wzdłuż linii brzegowej tego jeziora do końca terenów zabudowanych tam skręca w kierunku południowo-zachodnim do kompleksu leśnego a tam granicą lasu na południowy-zachód, a następnie na południe do drogi polnej na końcu lasu, dalej na południe tą drogą do skrzyżowania z drogą prowadzącą do Bogaczowa, stąd wzdłuż suchego rowu, biegnącego równoległe do linii brzegowej jeziora Bocznego i Łagodnego, w pobliżu miejscowości Kolonia Prażmowo dochodzi do linii energetycznej, którą biegnie na południowy-zachód aż za Prażmowo, do przecięcia z drogą polną, dalej biegnie na północny-zachód wzdłuż tej drogi, a następnie wzdłuż rowu melioracyjnego do drogi Szymonka-Stara Rudówka, przecina tę drogę i dalej biegnie wzdłuż drogi polnej dochodzącej do drogi Stara Rudówka-Ryn i dalej drogą tą w kierunku wsi i przed wsią na północny-zachód wzdłuż drogi polnej do drogi Tros-Szczybały Giżyckie i wzdłuż tej drogi do wsi będącej punktem rozpoczęcia opisu.

55. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Zachód.

Granica Obszaru biegnie od skrzyżowania drogi wojewódzkiej Mrągowo-Pisz z linią kolejową Mrągowo-Ełk i stąd biegnie w kierunku wschodnim, brzegiem torowiska PKP (wzdłuż tego torowiska od drogi w kierunku Mrągowo do drogi gruntowej po wschodniej stronie jeziora Juksty obszar posiada wspólną granicę z OChK Jezior Legińsko-Mrągowskich) do przecięcia się z drogą krajową Mrągowo-Ełk w obrębie wsi Inulec i dalej wzdłuż tej drogi do granicy miasta Mikołajki (od punktu przecięcia się linii kolejowej z drogą Mrągowo-Ełk do granicy miasta Mikołajki obszar posiada wspólną granicę z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich), tu załamuje się w kierunku południowym, biegnie wzdłuż tej granicy do przecięcia się z granicą administracyjną Nadleśnictwa Maskulińskie, załamuje się w kierunku zachodnim (od tego punktu posiada wspólną granicę z Mazurskim Parkiem Krajobrazowym, aż do miejscowości Stare Kiełbonki) i biegnie wzdłuż tej granicy do styku z granicą administracyjną gmin Mikołajki i Piecki i dalej biegnie wzdłuż tej granicy do skrzyżowania z drogą gruntową nr 230 (obręb Kosewo), następnie załamuje się w kierunku południowo-zachodnim i dalej biegnie tą drogą do drogi gruntowej nr 304 (obręb Kosewo), następnie wzdłuż tej drogi do drogi krajowej Ełk – Mrągowo, dalej biegnie wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą powiatową Kosewo-Ukta, załamuje się w kierunku południowym i biegnie wzdłuż tej drogi do drogi gruntowej Kosewo – Jakubowo, załamuje się w kierunku zachodnim i biegnie wzdłuż tej drogi ok. 250 m, następnie granicą ALP (Nadleśnictwo Strzałowo) i ponownie wzdłuż tej drogi do drogi powiatowej Probark-Piecki, po czym skręca w kierunku południowo-zachodnim i biegnie wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą gruntową 274, którą dochodzi do granicy administracyjnej gmin Piecki i Mikołajki, skręca w kierunku południowym i wzdłuż granicy ww. gmin biegnie do jeziora Wągiel, dalej podąża wzdłuż jego linii brzegowej w kierunku południowym, następnie wzdłuż kanału melioracyjnego nr 738/3 (obręb Piecki) i dalej wschodnią granicą „Stawu-Piecki”, po czym granicą lasów państwowych (Nadleśnictwo Strzałowo) do drogi wojewódzkiej Piecki-Ruciane-Nida, skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnie tą granicą do drogi gruntowej Dobry Lasek-Nawiady i dalej wzdłuż tej drogi do punktu zetknięcia się z granicą działki nr 301/5 (obręb Nawiady), następnie biegnie wzdłuż granicy ALP (N-ctwo Strzałowo) do drogi Mojtyny-Spychowo, po czym wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą krajową Stare Kiełbonki – Babięta (koniec wspólnej granicy z Mazurskim Parkiem Krajobrazowym), następnie załamuje się w kierunku północno-zachodnim i biegnie wzdłuż tej drogi do przecięcia się z drogą gruntową Nowe Kiełbonki-Prusinowo, stąd biegnie w kierunku północno-zachodnim wzdłuż tej drogi, następnie drogą wojewódzką Babięta-Nawiady do południowej granicy działki nr 39 (obręb Nawiady) skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnie granicami działek 39, 48, 173/6, 173/9, południową i wschodnią granicą działki 171, północną granicą działek 164/4, 164/11 do drogi gruntowej nr 263/1 i biegnie wzdłuż tej drogi do drogi Spychowo-Mrągowo, stąd biegnie w kierunku ogólnym północnym przez Nawiady i Piecki do skrzyżowania z drogą gruntową 429/1 (obręb Brejdyny), skręca na zachód i biegnie wzdłuż tej drogi do drogi powiatowej Brejdyny-Krzywe, następnie wzdłuż tej drogi w kierunku ogólnym północnym do skrzyżowania z drogą krajową Piecki-Mrągowo i dalej

wzdłuż tej drogi do punktu początkowego opisanej granicy.

56. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego-Kierwik.

Granica Obszaru biegnie od punktu przecięcia się dróg gruntowych nr 303/3 i 323/1 (obręb Spychowo) w kierunku wschodnim wzdłuż drogi nr 303/3 do skrzyżowania z drogą asfaltową Spychowo-Koczek, po czym skręca w kierunku północnym i biegnie wzdłuż północnej granicy jeziora Kierwik do granicy obrębów Koczek-Spychowo, a następnie tą granicą do linii kolejowej Pisz-Olsztyn, następnie załamuje się w kierunku południowo-zachodnim i biegnie wzdłuż torów do południowego narożnika oddziału nr 46 (Nadleśnictwo Spychowo), (wzdłuż linii kolejowej posiada wspólną granicę ze Spychowskim OChK), następnie załamuje się na północ i dalej biegnie wschodnią granicą tego oddziału, drogą leśną, a następnie drogą gruntową nr 323/1 do punktu początkowego opisanej granicy.

57. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku krajobrazowego-Ruciane-Nida.

Granica Obszaru biegnie poczynając od punktu styku gmin Świętajno, Ruciane-Nida i Piecki w kierunku wschodnim, do granicy oddziału nr 416 (Nadleśnictwo Maskulińskie), później zachodnią i południową granicą tego oddziału, południową i wschodnią granicą oddziału nr 415 i ponownie granicą gmin do drogi krajowej Stare Kiełbonki-Ruciane Nida, następnie biegnie wzdłuż tej drogi na wschód do skrzyżowania z drogą wojewódzką Piecki-Ruciane-Nida, stąd biegnie wzdłuż tej drogi w kierunku południowo-wschodnim do przecięcia się z rzeką Nidką, załamuje się w kierunku północnym i biegnie wzdłuż rzeki do północnej granicy oddziału 107 (Nadleśnictwo Maskulińskie), następnie skręca na wschód i biegnie wzdłuż tej granicy do drogi gruntowej Wygryny-Ruciane-Nida, tam skręca na południowo-wschód i biegnie tą drogą do skrzyżowania z drogą powiatową Ruciane Nida-Wejsuny i następnie wzdłuż tej drogi na północny-wschód do śluzy „Guzianka”, stąd biegnie do granicy jeziora Guzianka Mała i dalej wzdłuż linii brzegowej tego jeziora oraz jeziora Guzianka Wielka, następnie kanałem łączącym to jezioro z jeziorem Nidzkim do linii kolejowej Pisz-Olsztyn, po czym wzdłuż torowiska w kierunku północno-zachodnim, a następnie południowo-zachodnim do granicy gmin Ruciane-Nida-Swiętajno, tu załamuje się w kierunku północno-wschodnim i biegnie wzdłuż tej granicy do punktu początkowego opisanej granicy (od skrzyżowania drogi leśnej z linią kolejową Pisz-Olsztyn (przy oddz. 314) do granicy gmin Ruciane Nida-Swiętajno posiada wspólną granicę ze Spychowskim OChK).

58. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Otuliny MPK - Szeroki Bór.

Granica Obszaru biegnie od punktu przecięcia się granicy gmin Ruciane-Nida i Pisz z drogą powiatową Wejsuny-Pisz, biegnie w kierunku południowo-wschodnim do skrzyżowania z drogą wojewódzką Pisz-Ruciane-Nida (do tego punktu jest to wspólna granica z Mazurskim Parkiem Krajobrazowym), załamuje się w kierunku zachodnim i wzdłuż drogi biegnie do skrzyżowania z drogą gruntową do Szerokiego Boru i dalej wzdłuż tej drogi od wsi Jagodzin (do granicy gmin Ruciane Nida i Pisz posiada wspólną granicę z OChK Puszczy i Jezior Piskich), dalej skręca w kierunku północno-wschodnim i biegnie drogą gruntową do przecięcia się z granicą administracyjną gmin Ruciane-Nida i Pisz, stąd biegnie w kierunku północnym do punktu początkowego opisanej

granicy (od załamania w kierunku północno-wschodnim aż do punktu początkowego posiada wspólną granicę z Mazurskim Parkiem Krajobrazowym).

59. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Wschód.

Granica Obszaru biegnie od punktu styku północnej granicy miasta Mikołajki z drogą krajową Mikołajki-Orzysz i dalej wzdłuż tej drogi w kierunku północno-wschodnim do miejscowości Pszczółki (do tego punktu posiada wspólną granicę z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich), następnie w kierunku wschodnim przez Pszczółki, Woźnice i Olszewo do wsi Grabówek, gdzie skręca na południowo-wschód w drogę powiatową i biegnie tą drogą przez miejscowości Grabówka, Nowa Wieś, Chmielewo, Dąbrowa ponownie do drogi krajowej Mikołajki-Orzysz, następnie biegnie wzdłuż tej drogi do drogi gruntowej nr 303 (obręb Tuchlin), po czym biegnie wzdłuż tej drogi, przecina linię kolejową Mikołajki-Ełk i biegnie dalej drogą gruntową Tuchlin-Leśnictwo Tyrkło i dalej do przecięcia z drogą Zastrużne-Góra, po czym biegnie w kierunku wschodnim tą drogą do drogi gruntowej nr 146 (obręb Góra) i dalej w kierunku ogólnym południowo-wschodnim początkowo tą drogą, następnie drogą gruntową Góra-Mikosze (od miejscowości Tuchlin do granicy lasu na północny-zachód od miejscowości Góra posiada wspólną granicę z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich), po czym drogą gruntową nr 121 (obręb Mikosze), przecina rzekę Orzyc i biegnie drogą nr 136/2 (obręb Mikosze) do drogi krajowej Orzysz-Mikołajki, załamuje się na zachód i biegnie do skrzyżowania z drogą Grzegorz-Kolonia Gałdynek, skręca na południe i biegnie tą drogą, do skrzyżowania z drogą wojewódzką Orzysz-Pisz i dalej wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą gruntową nr 61 (obręb Jeglin), załamuje się na zachód i biegnie tą drogą, a potem wzdłuż rowu melioracyjnego do wschodniej ściany lasu (od skrzyżowania drogi Pisz-Orzysz z drogą na Nowe Guty aż do tej ściany lasu obszar posiada wspólną granicę z OChK Puszczy i Jezior Piskich; natomiast od tego punktu rozpoczyna się wspólna granica z Mazurskim Parkiem Krajobrazowym), dalej skręca na północ i biegnie wzdłuż granicy lasu, a następnie drogi gruntowej dociera do drogi prowadzącej do miejscowości Karwik, tu skręca w kierunku wschodnim i biegnie początkowo tą drogą, a następnie drogą gruntową wzdłuż jeziora Seksty oraz wschodnią granicą grobli aż do jej końca biegnie drogą gruntową w kierunku wschodnim, na wysokości linii wysokiego napięcia załamuje się w kierunku północnym i biegnie wzdłuż linii energetycznej do przecięcia się linii z drogą powiatową Szczeczy Wielkie-Zdory i dalej w kierunku północno-wschodnim, początkowo wzdłuż tej drogi, po czym wzdłuż drogi gruntowej Zdory-Kwik do przecięcia się z drogą gruntową prowadzącą do byłego folwarku Kwik, następnie biegnie drogą gruntową wzdłuż jeziora Śniardwy do skrzyżowania z drogą Nowe Guty-Pisz, skręca w kierunku wschodnim i biegnie tą drogą ok. 150 m, do przecięcia się z drogą gruntową nr 130 (obręb Nowe Guty), tu załamuje się w kierunku północno-wschodnim i biegnie tą drogą, a następnie drogą powiatową Nowe Guty-Okartowo do skrzyżowania z drogą wojewódzką Orzysz-Mikołajki, po czym załamuje się w kierunku zachodnim i biegnie wzdłuż tej drogi, następnie od miejscowości Wężewo wzdłuż linii kolejowej Orzysz-Mikołajki do przecięcia się z drogą gruntową Wężewo-Suchy Róg, stąd biegnie w ogólnym kierunku zachodnim tą drogą przez wieś Suchy Róg i dalej do skrzyżowania z drogą Chmielewo-Dziubiele, załamuje się na północ i biegnie do skrzyżowania z drogą gruntową Dziubiele-Łuknajno, skręca na zachód i biegnie

początkowo tą drogą, a następnie rowem melioracyjnym nr 25 (obręb Dziubiele) i dalej drogą gruntową Dziubiele-Grabówka do granicy administracyjnej gmin Orzysz-Mikołajki, załamuje się w kierunku północno-wschodnim i biegnie początkowo wzdłuż tej granicy, a następnie granicą obrębów Łuknajno i Grabówka do drogi gruntowej Długi Grąd-Łuknajno gdzie skręca na północ i biegnie tą drogą do przecięcia z rowem melioracyjnym, skręca na zachód i biegnie do drogi gruntowej Grabnik Mały - leśnictwo Łuknajno i dalej w tym kierunku drogą gruntową do Woźnic, następnie biegnie dalej w tym kierunku przez wieś Grabnik Mały, drogą gruntową do linii kolejowej Orzysz-Mikołajki, po czym wzdłuż torów do granicy miasta Mikołajki (koniec wspólnej granicy z Mazurskim Parkiem Krajobrazowym) i wzdłuż granicy miasta dochodzi do punktu początkowego opisanej granicy.

60. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

Granica Obszaru biegnie od punktu początkowego we wsi Jeglin drogą krajową nr 16 Pisz-Orzysz do skrzyżowania z drogą polno-leśną w kierunku południowo-wschodnim do wsi Łysonie (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego-Szeroki Bór), następnie granica skręca w kierunku południowo-wschodnim drogą polno-leśną obok Łysoni i wzdłuż rzeki Dziekałówki do styku z drogą prowadzącą w kierunku północno-wschodnim wzdłuż rzeki Dziekałówki (na północ od niej), ok. 3 km przed m. Bemowo Piskie granica dochodzi do rzeki jw. i prowadzi do skraju lasu, tędy dochodzi do drogi na m. Bemowo Piskie, omijając tę miejscowość skręca w kierunku wschodnim wzdłuż drogi przy Kanale Kozielskim do wschodniego skraju kompleksu leśnego, dalej skręca na południowo-wschód skrajem lasu do drogi na m. Nitki, którą skręca w kierunku północno-wschodnim do drogi na m. Monety (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Jezior Orzyskich), dalej granica prowadzi drogą w kierunku wsi Monety, około 1,5 km odcinkiem tej drogi, następnie skręca w kierunku południowo-zachodnim w drogę polną do styku z ciekim wodnym i tym ciekim do rzeki Święceń (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Wzgórz Dybowskich), następnie granica biegnie rzeką Święceń, potem wschodnim skrajem kompleksu leśnego omijając wieś Nitki, Drygały do drogi do wsi Zabieline, z tej wsi biegnie drogą polną w kierunku wsi Orłowo, dalej drogą w kierunku m. Ruda do południowego skraju kompleksu leśnego, nim do styku z linią kolejową Biała Piska-Pisz, gdzie skręca w kierunku południowo-wschodnim skrajem kompleksu leśnego obejmując go do styku z drogą Biała Piska-Pisz (droga wojewódzka), dalej biegnie w kierunku południowym skrajem kompleksu leśnego do drogi polnej Szymki-Biała Piska; następnie drogą polną do styku z drogą Szkody-Kumielsk i dalej w kierunku południowym drogą do kompleksu leśnego obejmując go od wschodu i południa w kierunku wsi Długi Kąt, Sokoły Górskie i wsi Jakuby, przed którą skręca wzdłuż cieku wodnego na południowy zachód do granicy województwa i rzeki Wincenta; następnie wzdłuż rzeki Wincenta w kierunku zachodnim do granicy gminy Pisz, dalej prowadzi granicą gminy w kierunku północnym w okolice wsi Szymki, gdzie skręca w kierunku tej wsi po rzece Surzance i drodze do wsi, dalej granica prowadzi drogą przez Rakowo Piskie do skrzyżowania z linią kolejową Biała Piska-Pisz, następnie prowadzi linią kolejową w kierunku zachodnim wzdłuż cieku Gucka Struga, a dalej zachodnim skrajem kompleksu leśnego w kierunku wsi Babrosty i dalej na północ oraz drogą w kierunku północno-zachodnim do wsi Łupki, później skręca w kierunku południowym drogą polną i linią

energetyczną do styku z granicą administracyjną miasta Pisz; wzdłuż granicy miasta Pisz, omijając miasto, granica prowadzi do styku z drogą Pisz – Łomża (droga krajowa), potem 700 m odcinkiem tej drogi i skręca w kierunku wschodnim w drogę polno-leśną i nieczynnym torowiskiem wzdłuż wschodniego skraju kompleksu leśnego do ponownego styku z drogą Pisz-Łomża; następnie skręca w kierunku wschodnim drogą Biała Piska-Pisz, ok. 800-metrowym odcinkiem tej drogi i skręca w kierunku południowym wzdłuż nieczynnego torowiska do wsi Jeże; omijając tę wieś skręca w drogę w kierunku zachodnim do leśniczówki Woliska Duże, następnie biegnie drogą w kierunku północno-zachodnim w stronę wsi Pogubie Średnie, omija tę wieś i biegnie w kierunku południowym do wsi Pogubie Tylne, za jez. Pogubie Małe skręca drogą w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż linii energetycznej SN do styku z drogą do leśnictwa Kulik; dalej drogą do leśnictwa Kulik granica prowadzi w kierunku północnym za leśnictwo, a dalej skręca w drogę polną i wschodnim skrajem kompleksu leśnego do cieku i drogi leśnej prowadzącej na północny-zachód do wsi Wiartel do skrzyżowania z drogą Pisz-Ruciane-Nida; biegnie 6-kilometrowym odcinkiem tej drogi na południowy zachód i dalej skręca w kierunku zachodnim do wsi Karwica i styku z ciekim Ruczaj; wzdłuż cieku do styku z drogą do wsi Krzyże, omijając wieś drogą w kierunku północnym do skrzyżowania z linią kolejową Ruciane-Nida-Szczytno, dalej wzdłuż tej linii kolejowej biegnie w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą prowadzącą do Pisz (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego), z tego miejsca granica skręca w kierunku południowym drogą do miasta Pisz, biegnie wzdłuż granicy miasta na zachód do styku z drogą polno-leśną prowadzącą wzdłuż jez. Nidzkiego do wsi Dębowe i leśniczówki Czapla, następnie drogą leśną w kierunku wschodnim i północnym do wsi Jaśkowo i Wiartel do styku z granicą gminy, następnie wzdłuż granicy gminy do linii kolejowej Szczytno-Pisz, dalej granica prowadzi linią kolejową na wschód do Jagodzina (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego-Szeroki Bór), dalej granica biegnie na wschód drogą do Pisz, a po ok. 1 km skręca drogami na północny-wschód do skraju kompleksu leśnego i dalej do styku z OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Wschód (od tego miejsca do punktu początkowego granica pokrywa się z granicą OChK Otuliny Mazurskiego Parku Krajobrazowego - Wschód).

Opis przebiegu granicy teren między Zdurowem a Wielkim Lasem włączanego do Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

Granica tego terenu prowadzi od Zdurowa drogami leśnymi do m. Stare Uściany, najpierw na północ a dalej (w połowie drogi) na wschód a potem na północ; następnie w Starych Uścianach prowadzi południowym skrajem kompleksu leśnego, otaczając m. Wielki Las, a za nią przecinkami i drogami leśnymi na południe do drogi na Zdurowo; tą drogą biegnie do punktu początkowego opisu.

61. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Jezior Orzyskich.

Granica Obszaru biegnie od drogi gminnej Malinka-Siemionki, przed Siemionkami granica skręca w kierunku południowo-wschodnim do skraju kompleksu leśnego, potem wzdłuż tego kompleksu biegnie skrajem północno-wschodnim do drogi Wydminy-Ranty, dalej 1000 m odcinkiem tej drogi; przed m. Cegielnia Ranty skręca w kierunku południowo-zachodnim do oczka wodnego i dalej

biegnie wzdłuż wschodniego a potem północnego skraju kompleksu leśnego i od skraju kompleksu leśnego dochodzi do granicy gminy Stare Juchy i biegnie nią na odcinku ok. 700 m (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Pojezierza Ełckiego), dalej granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim skrajem kompleksu leśnego do m. Biała Giżycka; omijając tę miejscowość biegnie dalej do granicy gminy Orzysz i wzdłuż tej granicy w kierunku południowym do wsi Czarne, a dalej drogą i na jej przedłużeniu do styku z linią kolejową Ełk-Orzysz, którą prowadzi do wsi Skomack Wielki; dalej granica biegnie drogą w kierunku północno-wschodnim do m. Berkowo (dawny PGR), stąd wzdłuż drogi w kierunku północno-zachodnim w stronę m. Zelki, potem w kierunku północno-wschodnim do wsi Płowce, dalej skręca w kierunku wschodnim do styku z granicą gminy Stare Juchy i wzdłuż tej granicy na południe do skraju kompleksu leśnego, skrajem tego kompleksu do jeziora Rogale, potem do granicy gminy Ełk, następnie wzdłuż drogi powiatowej do wsi Rożyńsk do skrzyżowania z linią kolejową Ełk-Orzysz, wzdłuż tej linii do drogi Rożyńsk-Ełk (ten fragment granicy pokrywa się z granicą OChK Pojezierza Ełckiego); od tego miejsca granica biegnie do styku z kompleksem leśnym obejmując go wschodnim skrajem do miejscowości Ruska Wieś i dalej drogą w kierunku południowym do wsi Zdedy; a następnie drogą w kierunku wschodnim do skrzyżowania z drogą wojewódzką Nowa Wieś-Biała Piska, dalej biegnie na wschód wzdłuż tej drogi przez m. Tarcze do skrzyżowania z drogą na Nową Wieś, następnie drogą na południe obejmując kompleks leśny do styku z linią kolejową do stacji Bajtkowo, potem od stacji Bajtkowo granica biegnie drogą wzdłuż linii energetycznej w kierunku północnym do wsi Suczki, za którą skręca wzdłuż ciek do jez. Zdedy w kierunku zachodnim do drogi na Monety; tą drogą skręca w kierunku południowo-zachodnim do skrzyżowania z drogą do wsi Nitki i dalej do granicy kompleksu leśnego; tam skręca w kierunku północno-zachodnim drogami i skrajem lasu, obejmując jeziora Zdedy i Kępno, po czym biegnie do skrzyżowania z drogą Ełk-Orzysz (droga krajowa), następnie wzdłuż tej drogi w kierunku zachodnim do wsi Wierzbiny i granicy administracyjnej miasta Orzysz, dalej wzdłuż granicy miasta Orzysz prowadzi w kierunku północnym do Kanału Orzysz, dalej na północ drogami i linią energetyczną biegnie do drogi na Grądy, potem do skrzyżowania z linią kolejową, dalej skrajem lasu do drogi Orzysz – Giżycko (droga wojewódzka), następnie granica biegnie wzdłuż drogi Orzysz-Giżycko na północ do skrzyżowania z drogą polną (do wsi Bielskie), potem otaczając las od zachodu i północy drogą do wsi Bielskie, następnie do linii energetycznej SN Wydminy-Danowo i wzdłuż tej linii do styku z drogą Talki-Konopki Wielkie (droga wojewódzka); dalej wzdłuż granicy gminy do wsi Malinka - do skrzyżowania z drogą gminną Malinka-Siemionki stanowiącego punkt początkowy opisu.

62. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego.

Granica Obszaru biegnie od przecięcia granicy administracyjnej gminy Kruklanki z drogą Sołtmany-Gawliki Wielkie na południowo-wschodnim skraju jeziora Sołtmany i od tego punktu biegnie wzdłuż granicy gminy Kruklanki w kierunku północno-wschodnim, do punktu jej przecięcia z linią energetyczną SN (do tego punktu obszar posiada wspólną granicę z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich); następnie wzdłuż linii energetycznej na południowy wschód do drogi Szczybały Orłowskie-Orłowo i dalej tą drogą na południe, by po krótkim odcinku skręcić w drogę polną, biegnącą na wschód w kierunku jeziora Sowa; drogą tą do skraju lasu rosnącego wokół jeziora

Sowa i wzdłuż linii lasu do granicy administracyjnej gminy Świętajno; wzdłuż granicy gminy otacza jezioro Sowa i biegnie dalej w kierunku południowym do drogi wojewódzkiej Olecko-Wydminy, przecina ją, a następnie biegnie dalej w kierunku południowym drogą powiatową Pietrasze-Szczecinowo; w północnej części Szczecinowa skręca w drogę wiejską, biegnącą na wschód, do stacji transformatorowej, tam skręca na południowy wschód i wzdłuż linii energetycznej dochodzi do drogi lokalnej w południowym rejonie wsi (droga ta łączy Szczecinowo z Gorłówką), dalej tą drogą biegnie do pierwszego skrzyżowania, po czym zmienia kierunek na południowo-wschodni, biegnąc wzdłuż drogi łączącej się dalej z drogą Gorłówek – Stare Juchy; drogą tą podąża w kierunku miejscowości Stare Juchy i następnie przed niewielkim kompleksem leśnym skręca w kierunku wschodnim drogami polnymi, kilkakrotnie zmieniając kierunek podąża do wsi Zawady Ełckie, otaczając jednocześnie od północy jezioro Zawadzkie, dochodzi do drogi Zawady Ełckie-Gorłówek gdzie skręca w kierunku północno-wschodnim i podąża wzdłuż drogi Zawady Ełckie-Połom, a następnie drogą polną do styku z kompleksem leśnym (ALP), dalej wzdłuż zachodniego skraju tego kompleksu do rzeki Ełk; wzdłuż prawego brzegu Ełku w kierunku północnym, a następnie północno-zachodnim do mostu powyżej wsi Kije; za wsią Kije skręca w kierunku zachodnim wzdłuż ciek wodnego do styku z granicą administracyjną gminy Świętajno, biegnie nią na północny zachód, po czym w miejscu jej załamania skręca na zachód, linią prostą łącząc się z drogą polną na południowym skraju lasu; przy oddziale nr 91 skręca w kierunku północnym dochodzi do granicy gminy, którą podąża na północny zachód, a następnie na wschód; dalej wzdłuż granicy lasu (przecinając drogę Pietrasze-Wronki) do drogi biegnącej do miejscowości Jelonek, tą drogą w kierunku północno-wschodnim do wsi Jelonek, ze wsi Jelonek biegnie droga w kierunku południowo-wschodnim do styku ze starym torowiskiem; wzdłuż tego torowiska do przecięcia z drogą Wronki-Zalesie (od wsi Jelonek do wspomnianej drogi posiada wspólną granicę z OChK Puszczy Boreckiej), dalej biegnie wzdłuż torowiska do drogi wojewódzkiej Gryzy-Dunajek-Swiętajno; wzdłuż tej drogi przez miejscowości Dunajek i Świętajno do wsi Giże; następnie wzdłuż drogi Gryzy-Swiętajno (aż do północnego skraju jeziora Świętajno posiada granicę wspólną z OChK Jezior Oleckich) i ze wsi Giże prowadzi drogą gminną w kierunku południowo-wschodnim, a następnie północno-wschodnim do wsi Zajdy i wschodniej granicy lasu w okolicach kol. Kukowo; dalej wschodnim skrajem kompleksu leśnego do drogi krajowej Olecko-Ełk; następnie wzdłuż tej drogi na południe do wsi Gąski (wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą prowadzącą do miejscowości Zatyki obszar posiada wspólną granicę z OChK Doliny Łęgi); ze wsi Gąski biegnie nadal na południe wzdłuż drogi polnej Gąski-Romejki do jej przecięcia się z granicą administracyjną gminy Ełk; następnie wzdłuż tej granicy do przecięcia z drogą polną Świdry-Czaple; następnie w kierunku południowym tą drogą do wsi Czaple (na odcinku od skrzyżowania z drogą do miejscowości Babki Gąseckie do skrzyżowania z drogą na Chełchy posiada granicę wspólną z OChK Doliny Łęgi), za wsią skręca na południowy zachód wzdłuż drogi lokalnej Czaple-Krokocie; dalej wzdłuż rowu melioracyjnego biegnącego w kierunku północno-zachodnim oraz wzdłuż granicy lasu do drogi polnej na południowym skraju kompleksu leśnego i drogą leśną w kierunku zachodnim do wsi Płociczno, drogą przez wieś, a następnie wschodnim skrajem kompleksu leśnego do linii kolejowej Ełk-Olecko; wzdłuż tej linii w kierunku północno-wschodnim do skraju lasu i dalej skręca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż linii lasu

do drogi Przykoppka-Chelchy, a następnie tą drogą do skrzyżowania z drogą krajową nr 16 Ełk-Augustów; następnie skręca w kierunku północno-wschodnim wzdłuż tej drogi do skrzyżowania z drogą powiatową Sędko-Pisanica (od miejscowości Przykoppka do tego punktu posiada granicę wspólną z OChK Doliny Łęgi), dalej biegnie wzdłuż drogi Sędko-Pisanica do południowego skraju lasu, tam wkracza na drogę w kierunku jeziora Selmęt Wielki., dochodzi do drogi Laski Wielkie-Łoje, następnie w odległości 300 m od linii brzegowej jeziora Selmęt Wielki dochodzi do drogi polnej i tą drogą w kierunku południowo-wschodnim, przecinając linię kolei wąskotorowej, do drogi Sypitki-Pisanica; następnie drogą tą przez most na rzece Lega (tu posiada granicę wspólną z OChK Jezior Rajrodzkich) i dalej wzdłuż drogi na zachód do torów kolejowych; następnie wzdłuż torów w kierunku zachodnim do b. PGR Regielnica, w tej wsi skręca na południowy zachód, drogą dochodzi do drogi powiatowej Ełk-Wiśniowo Ełckie, dalej drogą tą w kierunku południowo-wschodnim, za jeziorem Regielskim skręca na południe w drogę polną i dochodzi nią do wsi Regiel; dalej na południowy wschód drogami lokalnymi, przez wieś Żelazki i Dąbrowskie (łącznie z jeziorkiem wewnątrz wsi), do wsi Długosze i przed Długoszami skręca na zachód i wzdłuż linii lasu dochodzi do granicy województwa; wzdłuż tej granicy w kierunku zachodnim, a następnie na południe, wzdłuż zachodniej linii brzegowej jeziora Toczyłowo, do granicy lasu i stąd linią prostą do drogi gruntowej, w południowej części wsi Bogusze i do drogi wojewódzkiej Bogusze-Nowa Wieś Ełcka; wzdłuż tej drogi w kierunku północno-zachodnim do wsi Nowa Wieś Ełcka i w północnej części Nowej Wsi Ełckiej biegnie wzdłuż linii brzegowej rzeki Ełk do torów kolejowych, następnie wzdłuż torów w kierunku południowo-zachodnim, ponownie wzdłuż drogi, aż do wsi Szarejki, omijając od północnego wschodu zabudowania wsi Maleczewo; w Szarejkach skręca na południowy zachód wzdłuż drogi Mostoły-Ełk i biegnie nią do wsi Mąki, za którą skręca w kierunku północnym do PGR Szarek; od miejscowości Szarek w kierunku północno-zachodnim drogami polnymi, a w końcowym fragmencie także wzdłuż linii energetycznej, do drogi krajowej nr 16; następnie skręca w kierunku północnym wzdłuż tej drogi, a następnie za wsią Buniaki wkracza na drogę lokalną, którą dociera do wsi Bartosze i wzdłuż drogi powiatowej Bartosze-Rożyńsk na zachód do skrzyżowania z linią kolejową, omija Różyńsk wzdłuż tej linii i za tą miejscowością ponownie wkracza na drogę, drogą tą w kierunku północno-wschodnim do granicy gminy Stare Juchy, wzdłuż niej w kierunku południowo-wschodnim do lasu i od skrzyżowania drogi z linią kolejową przed wsią Różyńsk (do tego punktu posiada granicę wspólną z OChK Jezior Orzyskich), później dochodzi do lasu, a następnie jego skrajem do wsi Grabnik, dalej dochodzi do drogi Woszczele-Grabnik i biegnie nią na północny zachód, by za wsią Grabnik skręcić w kierunku północnym wzdłuż drogi polnej, zachodnim skrajem lasu do drogi prowadzącej do wsi Liski, drogą do wsi, a następnie w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż drogi polnej do granicy administracyjnej gminy Stare Juchy; dalej wzdłuż tej granicy w kierunku zachodnim do punktu, gdzie granica gminy załamuje się na południe; dalej od tego punktu drogą polną, omija od północnego wschodu zabudowania wsi Płowce i Stare Krzywe; dalej drogą polną na północ do granicy gminy Stare Juchy, granicą gminy na północny zachód, a potem północny-wschód do skraju lasu (wzdłuż fragmentu granicy gminy Stare Juchy Obszar posiada wspólną granicę z OChK Jezior Orzyskich), dalej biegnie skrajem lasu, potem drogą leśną Radzie-Kałtki, miejscowości Kałtki drogą na północny-zachód w kierunku

miejscowości Panistruga, do skraju lasu, skrajem lasu do Wydmin (trzykrotnie przecinając linię kolejową Ełk-Giżycko), dalej w Wydminach wzdłuż drogi na północny-zachód do jeziora Wydmińskiego, drogą wzdłuż jego południowo-zachodniego brzegu do drogi Wydminy-Sucholaski, drogą tą na północny-zachód do Sucholasek i dalej drogą Sucholaski-Żywki, w południowej części kompleksu leśnego skręca na zachód w drogę polną, dochodzi nią do lasu; wzdłuż jego granicy do drogi prowadzącej do Kruklin i tą drogą do drogi Kruklin-Żywki, drogą tą na północny-zachód, a następnie na północ do skraju lasu (wzdłuż drogi Kruklin-Żywki posiada wspólną granicę z OChK Krainy Wielkich Jezior Mazurskich), biegnie skrajem lasu na południowy-wschód (aż za miejscowości Mazuchówka i Wydminy), na wschód od Wydmin dochodzi do drogi polnej i wzdłuż niej dociera do linii energetycznej; dalej tą linią na północny-wschód do skraju lasu; skrajem lasu do drogi Gawliki Wielkie-Gawliki Małe dalej tą drogą, przez PGR Gębałki do Gawlik Małych, tam wzdłuż linii energetycznej na południe, a potem południowy wschód do drogi leśnej i drogą przez las, potem wzdłuż lasu do drogi polnej prowadzącej do jeziora Szóstak Mały; następnie drogą polną do stacji transformatorowej (na północny-wschód) i dalej wzdłuż linii energetycznej do drogi polnej biegnącej do Orzechowa, dalej drogami polnymi wzdłuż jeziora Szóstak, potem linią prostą łączącą koniec drogi ze skrajem lasu, a następnie biegnąc wschodniej linii lasu do drogi Czarnówka-PGR Gębałki i tą drogą na północny-wschód do Czarnówki; następnie wzdłuż drogi Czarnówka-Gawliki Wielkie do drogi wojewódzkiej Wydminy-Olecko; dalej drogą wojewódzką na zachód do skrzyżowania z linią energetyczną; następnie wzdłuż tej linii w kierunku północno-zachodnim, a następnie północno-wschodnim do drogi prowadzącej do Gawlik Wielkich, dalej drogami polnymi w kierunku lasu, drogami prowadzącymi wzdłuż lasu na południowy zachód; dalej drogą prowadzącą wzdłuż południowej granicy lasu, do skrzyżowania z granicą administracyjną gminy Kruklanki i drogi wiejskiej Sołtmany – Gawliki Wielkie, będącej punktem początkowym opisu.

Opis przebiegu granicy terenu (rejon miasta Ełk) wyłączonego z Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Ełckiego.

Granica tego terenu przebiega od styku drogi powiatowej Bałamutowo-Stare Juchy z kompleksem leśnym na zachód od wsi Bałamutowo, granica biegnie wzdłuż drogi Bałamutowo-Malinówka do skrzyżowania z drogą prowadzącą do miejscowości Sikory Juskie, fragmentem drogi polnej na południe do linii energetycznej i dalej wzdłuż tej linii na wschód do Stradun, następnie dochodzi do drogi biegnącej wzdłuż rzeki Ełk i podąża nią do drogi Straduny-Ełk; tą drogą podąża na południe i za miejscowością Oracze skręca w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż drogi polnej Oracze-Konieczki do granicy miasta Ełk; następnie skręca w kierunku północno-wschodnim i drogami polnymi oraz wałem dociera do rzeki Ełk, przecina ją, biegnąc wzdłuż drogi Ełk-Augustów na północny-wschód, potem skręca na północ w drogę do Miluk i wzdłuż linii lasu dochodzi do drogi Ełk-Regielnica (na południowy-zachód od jeziora Selmęt Wielki); dalej pokrywa się ze wschodnią i południową granicą administracyjną miasta Ełk do drogi Chruściele-Ełk, drogą do PGR Ełk i dalej na wschodnią stronę jeziora Ełckiego, następnie wschodnim brzegiem tego jeziora do styku z drogą Ełk-Orzysz i linią kolejową Ełk-Orzysz, dalej wzdłuż linii kolejowej na północny-wschód do drogi Ełk-Woszczele i tą drogą do linii kolejowej Ełk-Giżycko, wzdłuż linii kolejowej do

miejscowości Woszczele, do skrzyżowania z drogą Woszczele-Bałamutowo; następnie skręca w kierunku północnym wzdłuż tej drogi, potem skrajem kompleksu leśnego do torów kolejowych Ełk-Giżycko, wzdłuż torów i dalej skrajem lasu do styku z drogą Stare Juchy-Bałamutowo, stanowiącego punkt początkowy opisu.

63. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łęgi.

Granica Obszaru biegnie drogą krajową Nr 16 Ełk-Augustów od wsi Golubka do skrzyżowania z drogą prowadzącą do wsi Przykoppka i następnie wzdłuż tej drogi do tej wsi (odcinek od punktu na drodze Ełk-Augustów, gdzie odchodzi na południowy-wschód droga do Pisanicy - do wsi Przykoppka stanowi wspólną granicę z OChK Pojezierza Ełckiego); dalej omijając wieś Przykoppkę prowadzi drogą na Chełchy do skraju lasu a potem drogą po tym skraju do skrzyżowania z linią kolejową Ełk-Olecko, wzdłuż linii w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą w kierunku wsi Czaple (droga wzdłuż tej wsi stanowi wspólną granicę z OChK Pojezierza Ełckiego); następnie skręca drogą w kierunku wschodnim do wsi Babki Gąseckie a ok. 300 m za nią przy drodze na Kijewo skręca na wschód drogą do styku z granicą administracyjną gminy Olecko, wzdłuż tej granicy w kierunku północno-wschodnim do styku z drogą prowadzącą do wsi Bartkowski Dwór i dalej do tej wsi, a od niej w kierunku wschodnim drogą do wsi Kleszczewo; następnie skręca w kierunku północno-zachodnim drogą Kleszczewo-Wieliczki do skrzyżowania z drogą polną ok. 200 m do Norek (PGR) i tą drogą oraz linią na jej przedłużeniu do lasu i granicy administracyjnej gminy Olecko; dalej tą granicą do drogi polnej za punkt wysokościowy 164,7 m i w kierunku południowo-zachodnim do drogi ze wsi Zatyki do skrzyżowania z drogą Ełk-Olecko i tą drogą ok. 1300 m na północ do drogi na Kolonię Kukowo (z tego odcinek ok. 800 m stanowi wspólną granicę z OChK Pojezierze Ełckie); dalej dochodząc do cieków otaczających od północy łukiem las i do drogi wzdłuż granicy gminy i tą drogą na południe do siedliska a dalej w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż drogi dochodzącej do linii kolejowej Ełk-Olecko; następnie wzdłuż tej linii na południe do linii energetycznej i na wschód wzdłuż niej do drogi prowadzącej do b. PGR Nowy Młyn do przecięcia z drogą Wieliczki-Kleszczewo (odcinek ten stanowi wspólną granicę z OChK Jezior Oleckich), dalej na południowy-wschód i wschód wzdłuż drogi polnej do rozwidlenia drogi na Niedźwieckie, następnie z tego punktu na południe omijając las nad rz. Legą od wschodu, dochodząc do rz. Legi na odległość ok. 100 m i w kierunku na południe omijając zabudowę wsi Starosty oraz drogą dochodząc do północnego skraju kompleksu leśnego obejmując go od północy (w tym na odcinku drogi Wieliczki-Cimochy) i wschodu omijając leśniczówkę Kłosowo do granicy gminy Wilczki; dalej na południe granicą gminy do drogi Dorsze-Kalinowo i tą drogą do wsi Piętki; ze wsi Piętki skręca drogą leśną w kierunku zachodnim do wsi Zaborowo (jest to wspólna granica z OChK Jezior Rajgrodzkich) i dalej na północ wzdłuż zachodniego skraju kompleksu leśnego drogą, w tym na odcinku po drodze Iwański-Guty (PGR) do wsi Puchówek i Kleszczewo, we wsi Kleszczewo granica skręca wzdłuż rz. Legi do rozwidlenia i na Gąsiorówko, od tego punktu biegnie drogą polną w kierunku południowo-zachodnim do skrzyżowania z drogą Guty-Kijewo i do styku z linią energetyczną SN Kleszczewo-Sędki a tą linią biegnie na południe do styku z granicą administracyjną gminy Kalinowo; następnie tą granicą dochodzi do drogi do wsi Golubie a dalej drogą Golubie-Golubka, dalej wzdłuż tej drogi w kierunku południowym do skrzyżowania

z drogą krajową nr 16 Ełk-Augustów we wsi Golubka, będącego punktem początkowym opisu.

64. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Wzgórz Dybowskich.

Granica Obszaru biegnie od punktu w rejonie leśniczówki Karpiny, gdzie do drogi Dymusy-Drygały dochodzi droga z m. Myszki i od tego miejsca biegnie 1 km drogą w kierunku południowo-wschodnim, gdzie skręca w kierunku północnym najpierw drogą a potem skrajem kompleksu leśnego do wsi Pogorzelska Wielka i drogi wojewódzkiej Ełk-Biała Piska, biegnie 1-km odcinkiem tej drogi i skręca wzdłuż rzeki Święceć; dalej za liniami energetycznymi SN skręca wzdłuż cieku wodnego w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą do wsi Monety (odcinek ten jest granicą z OChK Jeziora Orzyckie); następnie wzdłuż tej drogi w kierunku południowym do drogi do wsi Rakowo Małe, dalej skrajem lasu do styku z drogą Rakowo Małe-Różyńsk Wielki i stąd drogą przez Jebramki, Różyńsk Wielki, omijając tę wieś dochodzi do wsi Taczki i Dybowo; następnie skręca prowadząc drogą i skrajem lasu w kierunku południowym do wsi Guty Różyńskie i wsi Wojtele i dalej skręca w kierunku północno-wschodnim wzdłuż drogi Prostki-Biała Piska do wsi Marchewki i do skrzyżowania z drogą gminną do wsi Długochorzele, następnie wzdłuż tej drogi biegnie do wsi Sokółki i przed tą wsią skręca w kierunku południowym w drogę polną do skrzyżowania z drogą Prostki-Biała Piska, następnie skręca w kierunku południowym do wsi Gorczyce do styku z granicą administracyjną województwa, dalej wzdłuż tej granicy prowadzi w kierunku południowo-zachodnim do styku z drogą polną prowadzącą do wsi Skarżyn, następnie wzdłuż drogi Skarżyn-Myśliki, omijając zabudowę wsi Skarżyn doprowadza do Myśliki i z tej wsi skręca w kierunku południowym obejmując od wschodu, południa i zachodu kompleks leśny do ponownego styku z drogą Prostki-Biała Piska, następnie wzdłuż tej drogi biegnie w kierunku zachodnim do wsi Kożuchy Małe; dalej zachodnim skrajem kompleksu leśnego przez las drogą Konopki-Kruszewo i dalej zachodnim i wschodnim skrajem kompleksu leśnego za leśniczówkę Karpiny stanowiącą punkt początkowy granicy.

65. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Jezior Rajgrodzkich.

Granica Obszaru biegnie od brzegu jeziora Rajgrodzkiego będącego jednocześnie granicą administracyjną województwa, obejmuje od południowego zachodu kompleks leśny w pobliżu wsi Zawady-Tworki; dalej biegnie drogą w kierunku północno-zachodnim obejmując wsie Krzywe, Cisy i Jebramki do wsi Sypitki, gdzie przy moście przekracza rzekę Legę (na szerokości rzeki graniczy z OChK Pojezierza Ełckiego); następnie biegnie wzdłuż drogi Sypitki-Pisanica do skrzyżowania z drogą Makosieje-Kucze; dalej skręca w kierunku północno-wschodnim wzdłuż drogi powiatowej Sypitki-Pisanica, prowadzi 1,5-km odcinkiem tej drogi i skręca w kierunku wschodnim drogą do kolonii Kucze i dalej zachodnim skrajem kompleksu leśnego do styku z drogą Pisanica-Borzmy; dalej granica skręca w kierunku Pisanicy i po 500 m skręca drogą w kierunku północnym do skrzyżowania z drogą polną do wsi Żydy i z tej wsi drogą do byłego PGR Żydy, następnie skręca w drogę polną w kierunku północno-wschodnim przez Kulesze do styku z linią energetyczną SN Żydy-Skomentno; następnie wzdłuż tej linii energetycznej do styku z drogą krajową nr 16 w Skomętowie Wlk. i od tego punktu skręca na południe wzdłuż rzeki Kalinki do zachodniego skraju kompleksu leśnego obejmując go od północy, dochodząc

do drogi w odległości około 1 km od rzeki Kalinki w Skomętowie Wik.; następnie granica biegnie drogą w kierunku na Długie na odcinku około 250 m i skręca w kierunku północno-zachodnim do skraju kompleksu leśnego, omijając go od zachodu aż do drogi Zaborowo-Piątki i tą drogą przez las w kierunku wschodnim granica dochodzi koło wsi Piątki do wschodniego skraju kompleksu leśnego (wzdłuż tej drogi obszar graniczy z OChK Doliny Legi); dalej granica prowadzi skrajem kompleksu leśnego w kierunku południowym, najpierw skrajem lasu, potem drogą do skrzyżowania z drogą (nr 16) we wsi Długie i we wsi Długie skręca na południe w drogę polną do kompleksu leśnego; dalej wzdłuż wschodniego skraju kompleksu leśnego do skrzyżowania z drogą Pisanica-Borzmy i linii kolejowej; dalej wzdłuż tej linii do skrzyżowania z drogą Pisanica-Pomiany i we wsi Borzmy skręca w drogę do wsi Stożne i Przepiórki, około 200 m za Przepiórkami skręca drogą polną w kierunku wschodnim do styku z granicą administracyjną województwa i wzdłuż tej granicy województwa do wsi Zawady-Tworki, będącą punktem początkowym opisu.

66. Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu - Grabowo.

Granica Obszaru biegnie od miejscowości Grabowo od miejsca skrzyżowania drogi z Gołdapi z drogą lokalną z Rożyńska Małego, prowadzi na północ w kierunku Gołdapi do skrzyżowania z drogą z m. Jabłońskie na wysokości Gołdapskiej Góry, następnie skręca na południowo-zachód i przebiega zgodnie z kierunkiem tej drogi do m. Jabłońskie, gdzie skręca w drogę lokalną w kierunku m. Skoczce i biegnie w kierunku południowo-zachodnim przez miejscowości Różyńsk Mały, Różyńsk Wielki do mostu na rzeczce Boćwinka (wspólna granica OChK Doliny Gołdapy i Węgorapy), następnie lewym brzegiem rzeki podąża na południe do przepustu na nieczynnym torowisku przed m. Okrasin, następnie torowiskiem w kierunku miejscowości Grabowo, gdzie dociera do drogi lokalnej, którą podąża na wschód i dochodzi do m. Grabowo, do skrzyżowania drogi z Gołdapi z drogą lokalną z Rożyńska Małego stanowiącą punkt początkowy opisu.

67. Opis przebiegu granicy Skarlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Granica Obszaru przebiega od stacji PKP Ostrowite na linii Olsztyn-Toruń, skąd ww. torem w kierunku północno-wschodnim przecina drogę Łąkorz-Bielice i

około 300 m za przejazdem skręca na południowo-wschód duktem leśnym do osady Rybaczkówka, dalej od ww. osady granica zakręca ponownie na północny-wschód duktem leśnym i po około 600 m na wschód i dochodzi do szosy Biskupiec-Nowe Miasto, tą drogą na południowo-wschód po ok. 500 m dochodzi do przepustu na cieku wodnym Kakaj i tym ciekim w górę przez łąki na wschód do brzegu lasu i od oddziału Nr 75 przecinką leśną na długości ok. 3 000 m na północny-wschód do poprzecznej przecinki na granicy oddziału Nr 67; dalej tą przecinką przez około 400 m na północny-zachód do granicy oddziałów 42 i 65, drogą biegnącą środkiem oddziału 65 na północny-zachód do toru PKP Olsztyn-Toruń w pobliżu wzniesienia Łysa Góra (113,2 m n.p.m.) i od tego miejsca granica biegnie torem ku północnemu-wschodowi do granicy gmin Biskupiec-Nowe Miasto Lubawskie w pobliżu jeziora Gil, później przebiega drogami leśnymi na południe zgodnie z granicą administracyjną ww. gmin do wschodniego brzegu jez. Lekarty i dalej wzdłuż leśnych jezior Moczyska i Przedzieniec w górnym biegu rzeki Kakaj do wschodniego brzegu lasu w pobliżu jeziora Jeziorki, gdzie dalej podąża brzegiem lasu dochodząc do drogi Biskupiec-Nowe Miasto; tu granica skręca zdecydowanie ku wschodowi i wzdłuż ww. szosy omijając zwartą zabudowę wsi Skarlin prowadzi do brzegu jeziora Skarlińskiego w pobliżu przysiółka Adrian, skąd dalej przebiega brzegiem jeziora do jego wschodniego krańca, okrąża jezioro od południa doprowadzając do jego zachodniego krańca u ujścia rzeki Skarlanki i dalej granica prowadzi na zachód wzdłuż drogi Nowe Miasto Lubawskie-Grudziądz, stanowiącej jednocześnie północną granicę Brodnickiego Parku Krajobrazowego; na około 1 000 m przed wsią Łąkorz wspólna granica skręca ku południowi doprowadzając do miejscowości Wilogrób na północno-wschodnim krańcu jeziora Łąkorz i stamtąd granica Obszaru skręca ponownie na zachód do wsi Łąkorek i dalej drogą gminną doprowadza do osady Osetno; po około 1200 m przebiegu przechodzi na drogę gruntową i biegnie na zachód przez kolonię Olszak do wsi Ostrowite i dalej na północ drogą gminną skręcając na wysokości byłego PGR w drogę gruntową i doprowadza do toru kolejowego Olsztyn-Toruń, skąd biegnie przez około 800 m torem na północny-wschód do stacji Ostrowite dochodząc do punktu, w którym rozpoczęto opis.

1952

ZARZĄDZENIE Nr 23

Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni

z dnia 9 listopada 2005 r.

w sprawie określenia granic pasa technicznego na terenie gminy Braniewo (powiat: braniewski, województwo: warmińsko-mazurskie).

Na podstawie art. 47 w związku z art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 oraz Nr 273, poz. 2703) oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2003 r. w sprawie określenia minimalnej i maksymalnej szerokości pasa technicznego i ochronnego oraz sposobu wyznaczania ich granic (Dz. U. Nr 89, poz. 820) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się granice pasa technicznego na terenie gminy Braniewo (powiat: braniewski, woj. warmińsko-mazurskie) poprzez ogłoszenie numerów ewidencyjnych działek wchodzących w skład pasa technicznego (stan ewidencyjny na dzień 16.08.2005 r.):

obręb: Rusy

Ark. Mapy 1 - działki nr: 1, 2, 335; obręb:

Nowa Pasłęka

Ark. Mapy 1 - działki nr: 3/1, 3/2, 3/4, 3/5, 3/6, 4/1, 4/2, 4/3, 4/4, 4/5, 6/1, 8/1, 204/1, 211/3, 211/4, 211/5, 211/8, 211/14, 211/15, 211/16, 211/17, 211/18, 211/19, 211/20, 211/21, 211/22, 211/23, 211/24, 211/25, 211/26, 211/27,

211/28, 211/29, 211/30, 211/31, 211/32, 211/33, 211/34, 211/53, 211/54, 211/55, 211/56, 211/57, 211/58, 211/66, 215, 219, 220, 221, 1000/1;

obręb: Klejnowo

Ark. Mapy 3 - działki nr: 129/2, 129/3, 129/4, 129/16, 129/17, 129/19, 129/27, 129/28, 129/29, 129/30, 129/32, 129/33, 132, 141/1, 142/1, 143/1, 144/1, 144/2, 144/3, 144/4, 144/5, 144/6, 144/7, 144/8.

§ 2. Materiały kartograficzne z naniesioną granicą pasa technicznego i dane geodezyjne znajdują się w Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Braniewie oraz w archiwum geodezyjnym Urzędu Morskiego w Gdyni.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Gdyni
Andrzej Królikowski